BEDİÜZZAMAN AHİR ZAMAN'I ANLATIYOR

BEDİÜZZAMAN'A GÖRE HENÜZ KİMSENİN İCRA ETMEDİĞİ HZ.MEHDİ'NİN 3 BÜYÜK VAZİFESİ

Birinci baskı:Haziran 2005

GÜNEŞ YAYINCILIK

Darülaceze Caddesi No: 9 Ekşioğlu İş Merkezi B Blok D: 5 Okmeydanı - İstanbul Tel:(0212) 220 15 60

Baskı: Tavaslı Matbaacılık Sanayi Cd. No:17 Yenibosna-İstanbul Tel:(0 212) 451 31 32

İÇİNDEKİLER

Hz. Mehdi'nin Üç Büyük Görevi

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin Siyaset Ve Saltanat Alanlarındaki Görevlerini Nasıl Açıklamıştır?

Bediüzzaman, Kendisine Mehdilik Zannında Bulunan Nur Talebeleri'nin Yanıldıklarını Nasıl Açıklıyor?

Bediüzzaman Eserlerinde, Kendisinin "Son Müceddid" Ve "Mehdi" Olmadığını Delilleriyle Birlikte Açıklamıştır

EK BÖLÜM: Evrim Teorisinin Sonu

Hz. Mehdi'nin Üç Büyük Görevi

Bediüzzaman Said Nursi, Hz. Mehdi'nin üç görevi olduğunu belirtmekte, bu üç görevin birarada yerine getirilmesinin Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olduğuna dikkat çekmektedir.

Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Hz. Mehdi'nin) TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ (mukaddes, kutsal) CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVİSİNİN ÜÇ VAZİFESİ var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer (insanlar) bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelenlerin) yapacağını rahmet-i İlahiyeden (Allah'ın rahmetinden) bekliyoruz. Ve ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK. (Emirdağ Lahikası, s. 259)

Bediüzzaman, bu sözünde Hz. Mehdi'nin ahir zamanda muhakkak geleceğini ve Hz. Mehdi ile mukaddes cemaatinin birlikte yerine getirecekleri üç büyük vazife olacağını açıklamaktadır:

HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN S OYUNDAN GELEN HZ. MEHDİ'NİN) TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ (MUKADDES, KUTSAL) CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVİSİNİN:

Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi ile ilgili önemli birkaç konuyu birden açıklamıştır. Bediüzzaman öncelikle "HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelecek bir şahıs olduğunu hatırlatmıştır. Bir şahs-ı manevinin herhangi bir soydan gelmesi kuşkusuz ki mümkün değildir. Ancak bir insanın bir başkasının soyundan gelebilmesi söz konusu olabilir. Bediüzzaman da burada bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin manevi bir kişilik olmadığını, "BİR ŞAHIS" olduğunu açıkça ifade etmiştir.

Bediüzzaman bu sözünde ayrıca Hz. Mehdi'nin ve cemaatinin iki ayrı kavram olduğunu hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin bir "şahs-ı manevi" olduğu iddiasının geçersizliğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bediüzzaman "HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ kudsi cemaatin şahs-ı manevisi" sözleriyle "Hz. Mehdi'nin bir cemaati" olacağını ve "bu cemaatin başında da onu temsil eden Hz. Mehdi'nin bizzat bulunacağını" ifade etmiştir. Hz. Mehdi'nin bir cemaatinin olabilmesi için, öncelikle Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak var olması gerekmektedir. Çünkü bir şahs-ı manevinin kendine ait bir cemaatinin olabilmesi elbette ki söz konusu değildir. Bediüzzaman da bu sözünde bu gerçeği dile getirmiştir. Bediüzzaman'ın belirttiği bu durumu birkaç soru sorarak da anlayabiliriz:

- 1- Bediüzzaman Hz. Mehdi Al-i Resul'ün neyi temsil ettiğini bildirmiştir? Kudsi cemaatinin şahs-ı manevisini.
- 2- Bediüzzaman kudsi cemaatin şahs-ı manevisini kimin temsil ettiğini bildirmiştir? Hz. Mehdi'nin.

Bu soruların cevapları Hz. Mehdi ve onun mukaddes cemaatinin birbirinden ayrı kavramlar olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yanında bulunan mümin topluluğunun mukaddes bir cemaat olduğunu, bu cemaatin önderliğini yapan Hz. Mehdi'nin de Hz. Peygamber (sav) soyundan gelen mukaddes biri olacağını belirtmiştir. Nitekim Bediüzzaman bu sözünün son cümlesinde "ONUN ÜÇ GÖREVİ OLACAK" cümlesiyle bu konuya açıklık getirmekte, bu üç görevi, yanındaki kutsal toplulukla birlikte, Hz. Mehdi'nin de bizzat başlarında bulunarak yerine getireceğini ifade etmektedir.

Nitekim Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin manevi birer şahıs, ruh ya da mana gibi görünmez birer güç olarak tanımlanması, Kuran ayetlerinde bildirilen Allah'ın adetullahı (Allah'ın kanunu) ile tamamen çelişmektedir. Tarih boyunca hiçbir elçi veya peygamber, bir şahs-ı manevi olarak gelmemiştir. Kuran'da çeşitli toplumlara gönderilen elçiler, nebiler ve resullerin hayatları, mücadeleleri ve tebliğleri hakkında pek çok bilgi verilmiştir. Yaşamlarının sonuna kadar gönderildikleri kavimleri hak dine davet etmiş, onları Allah'ın azabına karşı uyarıp korkutmuş ve iman edenleri cennetle müjdelemişlerdir. Yaşadıkları toplumlardaki inkarcıların baskılarına, kurdukları tuzaklara ve hak dine yönelik mücadelelerine sabır ve tevekkülle karşı koymuş, onları Allah'ın razı olacağı ahlakı yaşamaya çağırmışlardır. Tüm bu bilgiler bize, tarih boyunca hiçbir elçi, nebi veya resulün manevi bir şahıs olarak gönderilmediğini, tüm elçilerin birer fert olarak geldiklerini göstermektedir.

Yüzyıllardır süregelen bu adetullah (*Allah'ın kanunu*), tüm İslam tarihinde olduğu gibi ahir zamanda gelecek olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de söz konusudur. Ancak elbette ki tüm peygamber ve elçilerin olduğu gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de kendilerinden ayrı olarak şahs-ı manevileri de olacaktır. Kuran'da, gönderilmiş olan tüm peygamber ve elçilerin çevresinde, onlara inanan ve onların gösterdikleri hak yolu izleyen birer topluluk olduğu haber verilmiştir. Elçilere iman eden bu kimseler ve onların elçileriyle birlikte yapmış oldukları faaliyetlerin tümü, bu elçilerin şahs-ı manevilerini oluşturur. Kuran'da peygamberlerin hayatlarını anlatan kıssalarda bu durum açıkça görülmektedir. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in ashabı, onun şahs-ı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Bu durum ahir zamanda da değişmeyecek, Bediüzzaman'ın da dile getirdiği gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi beraberlerindeki mümin topluluklarının başında bizzat birer hidayet önderi olarak bulunacaklardır.

ONUN:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'den bahsederken, "ONUN" zamirini kullanarak, bir kez daha Hz. Mehdi'nin "BİR ŞAHIS" olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevi olacaktır. Hz. Mehdi bu görevlerini yerine getirirken, etrafında bir de kendisine destek olan mübarek bir topluluk bulunacaktır. Bu büyük görevler "Hz. Mehdi ve onun kutsal cemaatinin" birarada gerçekleştireceği görevlerdir. Ancak Bediüzzaman'ın "ONUN üç görevi olacak" sözleriyle açıkça vurguladığı gibi, Hz. Mehdi bu topluluğun başında bizzat bulunarak bu görevleri yerine getirecektir.

<u>ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:</u>

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin <u>"bir veya iki görevi değil, tam olarak ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ</u> <u>OLACAĞINI"</u> bildirmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin temsil ettiği cemaatiyle birlikte bu üç görevin

üçünü birden yerine getireceğinden bahsetmiştir. Bediüzzaman bunun, Hz. Mehdi'yi kendisinden önce gelen müceddidlerden ayıran ve tanıtan en önemli alametlerinden olduğunu bildirmiştir.

Bu üç büyük sorumluluk diğer İslam alimlerinin dönemlerinde tam olarak yerine getirilmiş değildir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'den önce gelen müceddidlerin, onun üç vazifesinden yalnızca birisini yerine getirdiklerini söylemiştir. Ancak ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin her üç görevi de birarada yapacağını ve bu özelliği nedeniyle de ahir zamanın "Büyük Mehdisi" ünvanını alacağını belirtmiştir.

Birincisi: FEN VE FELSEFENİN tasallutiyle (etkisiyle) ve MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), herşeyden evvel FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) TAM SUSTURACAK TARZDA imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... (Emirdağ Lahikası, s. 259)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden birincisini açıklamaktadır. Buna göre Hz. Mehdi'nin birinci görevi, "materyalist ve ateist felsefeleri tamamen susturacak bir şekilde insanların imanlarını kazanmasına vesile olmak"tır:

FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ (MATERYALİZM, DARWINİZM VE ATEİZM GİBİ ALLAH'I İNKAR EDEN AKIMLARI) TAM SUSTURACAK TARZDA:

1-Fen ve Felsefe:

Bediüzzaman bu sözlerinde, fen ve felsefenin etkisiyle materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımların insanlar arasında yayıldığına dikkat çekmiştir. Bediüzzaman bu akımların etkisiz hale getirilerek tam olarak susturulmasının ve insanların imanının kurtarılmasının Hz. Mehdi'nin birinci görevi olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin birinci göreviyle ilgili olarak "fen ve felsefe"nin etkisine özellikle dikkat çekmektedir. Bilim ve felsefe, iman şuuruyla yaklaşan insanların bakış açısıyla ilerlediğinde, büyük atılımlara, Allah'ın varlığının ve sıfatlarının daha iyi anlaşılmasına vesile olur. Bilimin, materyalizm savunucuları tarafından insanlar üzerinde oluşturulan yanlış yönlendirmelerini, Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Hz. Mehdi ortadan kaldıracaktır. Ahir zamanda teknolojinin hızla ilerlemesiyle birçok bilim dalında gelişmeler olacaktır. Allah'ın varlığının delilleri, yeryüzündeki iman hakikatleri bilimsel delilleriyle açıkça ortaya çıkacaktır. Hz. Mehdi bu gerçekleri insanlara en etkili yöntemlerle ulaştıracak ve bu konuda dünya çapında bir sonuç elde edecektir. Mesih Deccal'in ahir zaman fitnesi, ancak böyle güçlü yöntemlerle kırılacaktır.

2-Maddiyyun Ve Tabiiyyun Taunu (Materyalizm, Darwinizm ve Ateizm Hastalığı):

Materyalizm ve ateizm, insanlığa büyük felaketler getiren sapkın akımlardır. Darwinizm, materyalizm ve ateizme fikri dayanak oluşturur. Darwinizm'in iddiası, kainatın ve canlılığın kör tesadüfler sonucunda kendi

kendine yaşamı var ettiğidir. Son 150 yılın en büyük aldatmacası olan bu akımın fikren tam anlamıyla susturulması günümüze kadar mümkün olmamıştır. Darwinizm, modern bilimin son bulguları ve ilerleyen teknoloji vesilesiyle Hz. Mehdi döneminde tamamen ortadan kalkacaktır. İnsanlık tarihinin gördüğü bu en şiddetli fitnenin fikren susturulması Hz. Mehdi zamanında gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin, "FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ TAM SUSTURACAK TARZDA" bir çalışma yürüterek insanların imanlarının kurtulmasına vesile olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman, ahir zamanda ateist felsefelerin bir tehlike oluşturacağını bildirmiş, özellikle Darwinist, materyalist felsefelerin ateizmle güç bulacaklarını ve Allah'ın varlığını inkar edecek tehlikeli bir çizgiye geleceklerini ifade etmiştir. Bu nedenle Hz. Mehdi'nin birinci vazifesinin, maddecilik fikri, yani Allah'ı inkar üzerine kurulmuş materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle mücadele etmek ve bu felsefelerin insanlar üzerindeki etkisini tam anlamıyla kaldırmak olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı "TAM SUSTURACAK TARZDA" ifadesi son derece önemlidir. Bilindiği gibi materyalizmin hem Türkiye'de hem de dünyada kuvvet bulması Bediüzzaman zamanında devam ettiği gibi, vefatından yani 1960 yıllarından sonra da günümüze kadar devam etmiştir. Televizyon ve radyo kanallarının gelişmesiyle, yazılı basının da desteğiyle etkileri giderek artmıştır. Yani Bediüzzaman'ın vefatından sonra da materyalizm propagandası artarak 21. yy'a kadar gelmiştir.

Dolayısıyla kendisinin de ifade ettiği gibi, Bediüzzaman'ın döneminde bu konuda tam bir sonuç elde edilememiştir. Bediüzzaman bu sözünde kullandığı "TAM SUSTURACAK TARZDA" ifadesiyle bu gerçeğe dikkat çekmiştir. Materyalizm, ateizm ve Darwinizm'in çöküşüyle birlikte insanların imanını kurtarma görevi dünya çapında Hz. Mehdi'ye verilmiştir. Bediüzzaman'ın bizzat başladığı, ancak bütünüyle sona ermeyen bu akımla fikri mücadele, Hz. Mehdi ile devam edecek ve sonuca ulaştırılacaktır.

Bediüzzaman da "TAM SUSTURACAK" ifadesiyle, ancak Hz. Mehdi'nin bu mücadelede "tam bir üstünlük sağlayacağına" işaret etmektedir.

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE (Peygamberimiz (sav)'in halifesi ünvanı ile) ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ (İslam ahlakının esaslarını) İHYA ETMEKTİR (yeniden canlandırmaktır) ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ (İslam aleminin birliğini) NOKTA-İ İSTİNAD EDİP (dayanak noktası yapıp) beşeriyeti (insanlığı) maddi ve mânevi tehlikelerden ve gadab-ı İlâhi'den (Allah'ın azabından) kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı (dayanak noktası) ve hadimleri (hizmetkarları), MİLYONLARLA EFRADI (fertleri) BULUNAN ORDULAR lazımdır. (Emirdağ Lahikası, s. 259)

Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına göre Hz. Mehdi, halihazırda çeşitli gruplar halinde dağınık olarak bulunan Müslümanları birleştirecek, İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandıracaktır. İslam aleminin birliğini oluşturacak, bu vesileyle insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden kurtaracak ve insanların Allah'ın gazabından sakınmalarına vesile olacaktır:

HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN HALİFESİ ÜNVANI İLE): Bediüzzaman, "HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE ÜNVANI İLE" sözleriyle Hz. Mehdi'nin İslam dünyasının önderi olacağını belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin, "İSLAM TOPLUMUNUN LİDERİ VASFIYLA İslamiyet'i yeniden canlandırması, milyonları bulan bir topluluğun maddi ve manevi gücüyle hareket ederek tüm yeryüzünde İslam birliğini sağlaması" özellikleri, ne Bediüzzaman ne de ondan önceki müceddidlerin döneminde gerçekleşmemiş olaylardır. Bediüzzaman Said Nursi, yaşadığı dönem boyunca İslam dünyası ve Müslümanlar adına eşsiz hizmetlerde bulunmuş, pek çok insanın doğru yolu bulmasına, Allah'a yakınlaşmasına ve imanda derinleşmesine vesile olmuştur. Ardında halen Müslümanlar için önemli bir hidayet rehberi olan hikmet dolu eserler bırakmış, üstün ilim ve ferasetiyle tüm Müslümanlara ışık tutmuştur. Büyük mütefekkir Bediüzzaman, şüphesiz 13. asrın müceddididir. Ancak kendisinin de Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda açıkladığı gibi, "TÜM MÜSLÜMANLARIN LİDERİ" vasfını taşıması söz konusu olmamıştır. Allah'ın izniyle tüm İslam alemi için büyük müjdeler içeren bu olaylar, ahir zamanda Hz. Mehdi vesilesiyle yaşanacak ve bu ünvanı da Hz. Mehdi taşıyacaktır. Bediüzzaman, bu konuyu tüm bu delilleriyle birlikte anlatarak, kendisinin ahir zaman Mehdisi olmadığını açık bir şekilde ifade etmiştir.

Bugün dünyada 1 milyarın üzerinde Müslüman yaşamaktadır. Dünya tarihinde ilk defa Müslümanlar sayıca bu kadar çokturlar. Bu büyüklükte bir kitleye önderlik tarihte kimseye nasip olmamıştır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, bu şerefli vasfı Allah'ın izniyle ahir zamanın "Büyük Mehdisi" taşıyacaktır.

ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ (İSLAM AHLAKININ ESASLARINI) İHYA ETMEKTİR (YENİDEN CANLANDIRMAKTIR):

Bediüzzaman "ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İHYA ETMEKTİR" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin ikinci vazifesinin İslam ahlakının esaslarını yeniden canlandırmak olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı "İHYA ETMEK" kelimesi son derece önemlidir. Bu kelime "yeniden hayata kavuşturmak" anlamındadır. Hz. Mehdi İslam ahlakının dünya çapında yaşanmasına vesile olacaktır. Bediüzzaman bu konunun tohumlarını atmıştır, ancak kendisinin de belirttiği gibi "yeniden hayata kavuşturma şeklinde bir canlanma", tam anlamıyla Hz. Mehdi vesilesiyle yerine getirilecektir.

ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ (İSLAM ALEMİNİN BİRLİĞİNİ) NOKTA-İ İSTİNAD EDİP (DAYANAK NOKTASI YAPIP):

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin, daha önce hiçbir müceddid tarafından yerine getirilmemiş olan görevlerinden birinin "İSLAM BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI" olduğunu bildirmektedir. Bilindiği gibi bu birliktelik, dünya Müslümanlarının bir çatı altında yaşadıkları son devlet olan Osmanlı İmparatorluğu'nun

yıkılmasının ardından ortadan kalkmıştı. Hz. Mehdi bu birliğin tekrar kurulmasına vesile olacak, milyonlarca Müslümanı biraraya getirecektir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, bu birliği dayanak noktası edinerek insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden koruyacağını ve Allah'ın gazabından sakınmalarına vesile olacağını bildirmiştir. Bediüzzaman'ın da vurguladığı gibi, İslam birliğinin sağlanması ve bu birliğin liderliği ünvanının taşınması Bediüzzaman'ın döneminde, ondan önceki müceddidlerin tarihinde ve günümüzde de henüz gerçekleşmiş olaylar değildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulamış, bu olayların Hz. Mehdi'nin tanınmasında en önemli alametlerden biri olacağını hatırlatmıştır. Hz. Mehdi geldiğinde Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, vesile olacağı bu olaylarla Allah onu tüm insanlara tanıtacaktır.

MİLYONLARLA EFRADI (FERTLERİ) BULUNAN ORDULAR:

Bediüzzaman "MİLYONLARLA EFRADI (FERTLERİ) BULUNAN ORDULAR" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin bu birlikteliği sağlamasında, ona yardım edecek çok geniş bir kitlenin var olacağından söz etmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin hizmetinde, Allah'ın varlığı ve birliği konusunu, iman hakikatlerini tüm insanlığa anlatacak, geniş kapsamlı bir iman hizmeti yürütecek olan ilim ve iman toplulukları olacağını bildirmiştir.

Bediüzzaman, eserlerinde yer verdiği diğer sözlerinde kendisinin de bu ilim ordusunun, onlara önceden hazırlık yapan bir neferi yani askeri olduğunu anlatmaktadır. Yaşadığı dönemde, Bediüzzaman'ın hizmetinde böyle geniş bir kitlenin desteği ve yardımı söz konusu olmamıştır. Bediüzzaman'ın da sözlerinde pek çok kez ifade ettiği gibi, sınırlı bir topluluk olan Nur talebeleri çok kısıtlı imkanlar içerisinde ve çok büyük fedakarlıklarla büyük bir iman hizmeti vermişlerdir. Bediüzzaman böyle büyük bir kitlenin desteğinin, ancak ahir zamanda söz konusu olacağını ve bunun da Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu büyük göreve nasip olacağını bildirmektedir.

Üçüncü vazifesi: ... O ZAT BÜTÜN EHL-İ İMANIN (iman edenlerin) MANEVİ YARDIMLARIYLA ve İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) ve BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa AL-İ BEYT'İN NESLİNDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ (çok sayıda) BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA (Peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla) O VAZİFE-İ UZMAYI (büyük görevi) YAPMAYA ÇALIŞIR. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini açıklamıştır. Buna göre, Hz. Mehdi Kuran ahlakının göz ardı edildiği bir dönemde, insanların yeniden din ahlakına yönelmesine vesile olacak, İslam birliğini kuracak ve bu büyük görevleri yerine getirirken kendisine destekçi olan pek çok salih insan bulunacaktır.

O ZAT:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi için *Risale-i Nur*'un birçok yerinde olduğu gibi, bu sözlerinde de Hz. Mehdi için **"O ZAT"** ifadesini kullanmıştır. Bediüzzaman, hem **"O"** kelimesiyle hem de **"ZAT"** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin bir topluluk veya manevi bir kişi değil, bir **"ŞAHIS"** olduğunu açıkça belirtmiştir.

Yüksek ilim ve hikmet sahibi Bediüzzaman hiç kuşkusuz ki bu vurguları da belirli bir hikmetle yapmakta ve tüm Müslümanları Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğu konusunda en doğru şekilde bilgilendirmektedir.

BÜTÜN EHL-İ İMANIN (İMAN EDENLERİN) MANEVİ YARDIMLARIYLA:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini çok önemli ve geniş kitlelerin desteğiyle gerçekleştireceğini bildirmiştir. Bediüzzaman "BÜTÜN EHL-İ İMANIN MANEVİ YARDIMLARIYLA" sözleriyle, "TÜM MÜSLÜMANLARIN" ittifak halinde oluşturacakları birliğin Hz. Mehdi'nin bu görevdeki yardımcıları olacağını bildirmiştir.

Hz. Mehdi ve yardımcıları güçlerini Allah sevgisinden, iman coşkusundan alan cesur insanlar olacaktır. İmanlarının nuru tüm dünyanın aydınlanmasına vesile olacaktır. Tüm Müslümanların dahil olacağı böyle geniş çapta bir ittifakın desteği, Bediüzzaman'ın döneminde gerçekleşmiş değildir. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, bu geniş kitlenin manevi yardımları, ancak ahir zamanda Hz. Mehdi ile birlikte oluşacak ve onun üçüncü görevinin gerçekleştirilmesinde büyük bir rol oynayacaktır.

<u>İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE</u> (İSLAM BİRLİĞİNİN YARDIMLAŞMASIYLA):

Bediüzzaman "İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini aynı zamanda "İSLAM BİRLİĞİNİN YARDIMLAŞMASIYLA" yerine getireceğini de bildirmiştir. Böyle bir birlik Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde henüz oluşmamış, dolayısıyla da büyük bir ittifakın yardımı da söz konusu olmamıştır. Bediüzzaman İslam birliğinin bu yardımlaşmasının Hz. Mehdi döneminde gerçekleşeceğini ve onun üçüncü görevinde büyük bir destek sağlayacağını belirtmiştir.

BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN (ALİMLERİN VE VELİLERİN)... İLTİHAKLARIYLA (KATILIMLARIYLA):

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu üçüncü görevindeki diğer bir desteğin de "BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN KATILIMLARIYLA" gerçekleşeceğini bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin gelişi 1400 senedir tüm İslam alimleri ve iman sahipleri tarafından büyük bir heyecanla beklenmektedir. Kuşkusuz ki bütün alimlerin ve velilerin katılımının sağlanacağı böyle büyük bir destek, Hz. Mehdi'nin mücadelesinde ve bu görevini yerine getirmesinde son derece önemli bir rol oynayacak ve büyük bir kolaylık sağlayacaktır. Dikkat edilirse Bediüzzaman burada "BÜTÜN" kelimesini özellikle belirtmiş ve Hz. Mehdi'yi "alimlerin tümünün birden" destekleyeceğini bildirmiştir. İslam alimlerinin böyle büyük bir ittifakla destek vermeleri Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman bu katılımın ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu görev ile birlikte gerçekleşeceğini hatırlatmıştır.

AL-İ BEYTİN NESLİNDEN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN) HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ (ÇOK SAYIDA) BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA (PEYGAMBER SOYUNDAN GELEN FEDAKAR KİMSELERİN KATILIMLARIYLA):

Bediüzzaman bu sözüyle, Hz. Mehdi'nin Peygamber Efendimiz (sav)'in mübarek soyundan olacağına, ona destek verenler arasında da Ehl-i Beytten yani Peygamber soyundan gelen kimselerin bulunacağına dikkat çekmiştir. Bediüzzaman, tüm Müslümanlar, İslam alimleri ve evliyalar ile birlikte "milyonlarca seyyidin de Hz. Mehdi'nin yanında yer alacağını ve bu kutlu zata destek vereceğini" bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin üçüncü görevindeki diğer yardımcılarında olduğu gibi, böyle bir destek de daha önce ne Bediüzzaman döneminde ne de ondan önceki müceddidlerin devrinde gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman'ın açıkladığı gibi, "PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN MİLYONLARCA SEYYİDİN KATILIMI" ancak Hz. Mehdi döneminde gerçekleşecektir.

O VAZİFE-İ UZMAYI (BÜYÜK GÖREVİ) YAPMAYA ÇALIŞIR:

Bediüzzaman "O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR" sözleriyle "Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi değil, "BİR İNSAN OLARAK İŞ BAŞINDA OLACAĞINI" ifade etmiştir. Zira bir şahs-ı manevinin bir görevi "yapmaya çalışması" söz konusu değildir. Böyle bir çaba ancak bir insanın gerçekleştirebileceği bir fiildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulayarak Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmeti "BÜYÜK GÖREV" olarak nitelendirmiştir. Bediüzzaman'ın bu ifadesine göre Hz. Mehdi'nin yapacağı hizmetler, kendisinden önceki dönemlerde gelen müceddidlerin görevlerinden farklı, "ÇOK BÜYÜK ÇAPLI" faaliyetlerdir. Hz. Mehdi İslam ahlakını dünya çapında hakim kılacak, İslam dünyasını biraraya getirecek ve tüm Müslümanların liderliğini üstlenecektir. Bediüzzaman'ın "VAZİFE-İ UZMA" sözleriyle ifade ettiği bu olaylar Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayacak en önemli alametlerinden olacaktır.

Gerçi HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ, BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ. Fakat HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE (açıdan) YAPMASI İTİBARIYLA (nedeniyle) AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ UNVANINI ALMAMIŞLAR. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

Bediüzzaman bu sözünde, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi birarada yerine getiremediklerini ifade etmiştir:

HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDİ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ:

Bediüzzaman bu sözüyle birkaç önemli konuya açıklık kazandırmıştır. Bediüzzaman öncelikle Hz. Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak her yüz yıl başında bir müceddid (yenileyici) gönderileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman Risalelerde Hz. Mehdi'nin de Hicri 14. yy'ın başında geleceğini ve 14. ve 15. yy'lar arasındaki müceddid olacağını belirtmiştir.

Bediüzzaman burada ayrıca Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olmadığını da açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'den bu yana 14. yy'a kadar gelen tüm müceddidler birer "ŞAHIS" olarak gelmişlerdir. 14. yy'da bu durum değişmeyecek, Hz. Mehdi de bir şahıs olarak bizzat görev yapacaktır. Bediüzzaman "GELİYOR VE GELMİŞ" sözleriyle bu sürekliliği ifade etmiş, "GELİYOR" kelimesiyle bu adetullahın halen devam etmekte olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle ayrıca geçmiş dönemlerde gönderilmiş olan müceddidler ile Hz. Mehdi arasındaki farkı açıklamış ve Hz. Mehdi'nin hangi özelliğiyle bu müceddidlerden ayırt edilebileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'den önce gelen müceddidlerin, onun üç vazifesinden birini yerine getirdiklerini ve bu açıdan "bir nevi Mehdi ve müceddid görevi üstlendiklerini" söylemiştir. Ancak Bediüzzaman, yukarıda bahsettiği üç vazifenin üçünü birden yerine getirecek olan kişinin yalnızca "BÜYÜK MEHDİ" olacağını ve bu özelliğiyle diğer müceddidlerden ayırt edileceğini belirtmiştir. Nitekim Bediüzzaman'ın kullandığı "BİR NEVİ MEHDİ" ifadesi de bu durumu açıklamaktadır. Bediüzzaman geçmişte gelen ve Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden yalnızca bir tanesini yapan kimselerin gerçekte ahir zamanın beklenen Mehdisi olmadıklarını, bu kimseleri "bir nevi mehdi" olarak nitelendirerek ifade etmiştir.

HER BİRİ:

Bediüzzaman kullandığı "HER BİRİ" ifadesiyle Hz. Mehdi'den önce gelmiş olan müceddidlerin de Hz. Mehdi gibi gerçek kişilikler olduklarına, şahs-ı manevi olmadıklarına dikkat çekmektedir. Bu açıklamada bahsi geçen önceki yüzyıllarda gönderilen müceddidlerin birer şahıs oldukları kabul görürken, Bediüzzaman'ın aynı açıklamalarında yine bir şahıs olacağını belirttiği "Büyük Mehdi"nin bir şahs-ı manevi olacağı düşüncesi elbette ki çelişkilidir. Bu düşünceye göre, ahir zaman Mehdisi'nden önce gelen tüm müceddidlerin de birer şahs-ı manevi olması gerekirdi. Ancak böyle bir şey söz konusu olmamıştır. Nitekim Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıklamıştır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, Peygamberimiz (sav)'in rivayetlerindeki özelliklere sahip olmasıyla tanınacak olan Büyük Mehdi ahir zamanda "BİR ŞAHIS" olarak ortaya çıkacak ve Allah'ın izniyle Bediüzzaman'ın belirttiği üç görevi birden yerine getirecektir.

ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE
(AÇIDAN) YAPMASI İTİBARIYLA (NEDENİYLE)
AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR:

Bediüzzaman sözlerinde, iki ayrı tür Mehdi olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birincisini, "sabık (önceki) Mehdiler", diğerini ise ahir zamanda gelecek olan "BÜYÜK MEHDİ" olarak adlandırmıştır. Bediüzzaman Said

Nursi, Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetleri saymış ve bunları ondan başka kimsenin yapamayacağını belirtmiştir. Bu yüzden, bu önemli görevlerin yerine getirilmesine vesile olan kişiye "BÜYÜK MEHDİ" demiştir. Bediüzzaman eserlerinde, kendisi de dahil olmak üzere önceki dönemlerde gelen, sabık Mehdiler olarak adlandırdığı müceddidlerin bu üç görevi yerine getiremedikleri için Büyük Mehdi olamayacaklarını anlatmıştır. Bediüzzaman eserlerinde ayrıca söz konusu kimselerin Büyük Mehdi ünvanını alamamalarının bir diğer sebebinin ise, bu kişilerin Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde belirttiği özelliklere uymamaları olduğunu bildirmiştir.

Hem bu ÜÇ VEZAİFİ (görevi) BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi) PEK UZAK, ADETA KABİL (mümkün) GÖRÜLMÜYOR. Ahir zamanda, AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ (nurani cemaatini) TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR (biraraya gelebilir, toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üç görevi olduğunu belirtmekte, bu üç görevin birarada yerine getirilmesinin Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olduğuna dikkat çekmektedir. Bediüzzaman kendi yaşadığı dönemde bu üç görevin birden yerine getirilemediğini, bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini söylemektedir:

ÜÇ VEZAİFİ (GÖREVİ) BİRDEN:

Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görev olduğundan bahsetmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden birinin bu üç görevi birden yerine getirmesi olduğunu belirtmektedir. Bu görevlerin birincisi materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle fikri mücadele yapılması ve bu akımların fikren tam olarak susturulmasıdır. İkincisi İslam dünyasının liderliğini üstlenerek İslam birliğinin sağlanması, üçüncüsü ise Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılmasıyla tüm yeryüzüne hakim kılınmasıdır. Ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi, bu görevlerin üçünü birden yerine getirecektir. Bu alamet, onun tanınmasını sağlayacak ve onun en önemli özelliklerinden olacaktır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin aynı anda, "SİYASET MEHDİSİ, SALTANAT MEHDİSİ VE DİYANET MEHDİSİ" olarak üç özelliğe birden sahip olacağını ve bu üç alanda birden Mehdilik yapacağını söylemiştir. Bediüzzaman, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi bu şekilde birarada yerine getirmediklerini ifade etmiştir. Bu nedenle de ahir zamanın "BÜYÜK MEHDİ"si ünvanını alamadıklarını belirtmiştir.

Bediüzzaman bu anlamda, *Risale-i Nur*'un da Hz. Mehdi'nin üç görevinden birincisi olan "imanı kurtarmak" görevini yerine getirdiğini söylemiştir. Ancak bu hizmetin dar dairede sınırlı kaldığını, Hz. Mehdi'nin geniş dairedeki görevlerini ise ancak Büyük Mehdi'nin gerçekleştireceğini açıklamıştır. Hz. Mehdi ortaya çıktığı zaman, hadislerde de belirtildiği gibi, Mehdiliğini iddia etmeyecek ya da bunun

propagandasını yapmayacaktır. Hz. Mehdi'nin burada sayılan büyük icraatları, bu kutlu şahsın ortaya çıktığının en büyük ispatı ve delili olacaktır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin "ÜÇ VEZAİFİ (GÖREVİ) BİRDEN" yerine getireceğini belirttiği bu sözüyle konunun önemini bir kez daha hatırlatmaktadır. Kendisi de dahil olmak üzere, önceki müceddidlerin hiçbirinin bunların üçünü birarada gerçekleştirmediğine dikkat çekerek, Hz. Mehdi'nin o dönemde henüz gelmemiş olduğunu ifade etmektedir.

BU ÜÇ VEZAİFİN (GÖREVİN) BİR ŞAHISTA
YAHUT CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE
MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ
CERHETMEMESİ (BİRBİRİNE ENGEL OLMAMASI,
ZARAR VERMEMESİ) PEK UZAK, ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜLMÜYOR:

Bediüzzaman, "BU ZAMANDA" sözleriyle kendi yaşadığı dönemden bahsetmektedir. Ve kendi zamanında, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevi tek bir şahsın aynı anda yerine getirmesinin ve bu üç vazifenin birbirini engellememesinin mümkün olmadığını söylemektedir. Bediüzzaman bu kanaatinin ne kadar güçlü olduğunu "PEK UZAK" ve "ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜNMÜYOR" sözleriyle açıkça belirtmiştir. Bu da, Hz. Mehdi'nin Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ortaya çıkmadığını gösteren bir başka önemli delildir. Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, üç görevin birden yerine getirilmesine imkan olmamıştır. Bediüzzaman ancak kendisinden bir asır sonra gelecek Büyük Mehdi'nin bu görevlerin hepsini yerine getireceğini bildirmektedir.

AL-İ BEYT-İ NEBEVİNİN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNUN) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ (NURANİ CEMAATİNİ) TEMSİL EDEN:

Bediüzzaman, eserlerinde birçok kez Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirildiği üzere "seyyid" yani "Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen bir kimse" olacağını, "kendisinin ise seyyid olmadığını" belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözünde de bu konuya bir kez daha açıklık getirmekte, "AL-İ BEYT'İ NEBEVİNİN CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN" sözleriyle Hz. Mehdi'nin "Peygamberimiz (sav)'in mübarek soyundan" olacağına dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu önemli alametlerinden birini hatırlatarak kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmektedir.

HZ. MEHDİ VE CEMAATİNDEKİ SAHS-I MANEVİDE:

Bediüzzaman burada çok önemli bir gerçeği açıklamaktadır. Bu söz, Hz. Mehdi'nin manevi bir kişi değil, bir şahıs olacağını göstermektedir.

Zira Bediüzzaman, "Hz. Mehdi VE cemaatindeki şahs-ı manevide" sözleriyle Hz. Mehdi'nin şahsından ve onun şahs-ı manevisini oluşturan cemaatinden ayrı kavramlar olarak bahsetmektedir. Aradaki "VE" kelimesi, "Hz. Mehdi'nin ve cemaatinin iki farklı varlık olduğunu" ifade etmektedir. Hz. Mehdi'nin kutlu şahsıyla birlikte, bir de onun şahs-ı manevisini oluşturan bir cemaati olacaktır. Hz. Mehdi'nin şahsı olmadan, böyle bir şahs-ı maneviden söz etmek mümkün değildir. Bediüzzaman da bu gerçeği ifade etmekte ve Hz. Mehdi'nin bir şahıs olacağını müjdelemektedir.

ANCAK İÇTİMA EDİLEBİLİR (BİRARAYA GELEBİLİR, TOPLANABİLİR:

Bediüzzaman'ın açıkladığı üç büyük görev ancak ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin yerine getirebileceği görevlerdir. Bediüzzaman, burada kullandığı "ANCAK" kelimesiyle bir başkasının bu görevleri başarmasının Allah'ın dilemesiyle "İMKANSIZ" olduğunu belirtmiştir. Çünkü Allah bu vazifeleri yalnızca Hz. Mehdi'nin yerine getirebilmesini takdir etmiştir. Hz. Mehdi de kaderinde böyle takdir edildiği için bu görevleri Allah'ın izniyle başarıyla yerine getirecektir. İslam tarihinde henüz bunu başaran bir kimse ya da topluluk görülmediği gibi, Bediüzzaman kendi yaşadığı devirde de bu durumun gerçekleşmediğini vurgulamaktadır.

BÜYÜK MEHDİ'NİN ÇOK VAZİFELERİ VAR VE SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI (işleri) OLDUĞU GİBİ... (Şualar, s. 590)

Bediüzzaman, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin;

- Siyaset,
- Diyanet,
- Saltanat

alanlarında büyük görevleri olacağını bildirmekte, ancak bu görevlerin hepsini birden tam olarak yerine getiren kişinin Hz. Mehdi olabileceğini ifade etmektedir:

BÜYÜK MEHDİ'NİN ÇOK VAZİFELERİ VAR:

Bediüzzaman "Büyük Mehdi"nin, sabık Mehdiler olarak adlandırdığı kişilerden en önemli farklarından birinin, onun yerine getireceği "büyük görevler" olduğunu bildirmiştir. Bediüzzaman "ÇOK VAZİFELERİ VAR" diyerek, yerine getireceği bu görevlerin Hz. Mehdi'yi insanlara tanıtacak önemli bir alamet olduğunu vurgulamaktadır. Bediüzzaman, bu görevlerin tamamı birden yerine getirilmediği takdirde ise, bir kimsenin Hz. Mehdi olmasının söz konusu olamayacağını hatırlatmaktadır.

VE SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI (İŞLERİ) OLDUĞU GİBİ:

Bediüzzaman bu sözlerinde "ÇOK VAZİFELERİ VAR" dediği Hz. Mehdi'nin bu görevlerinin neler olduğunu açıklamaktadır. Hz. Mehdi'nin, "SİYASET MEHDİSİ, SALTANAT MEHDİSİ ve DİYANET MEHDİSİ olarak bu üç özelliğe birden sahip olacağını ve bu üç alanda birden Mehdilik yapacağını" söylemektedir. Dikkat edilirse Bediüzzaman bu görevleri "üç ayrı kişi"nin yerine getireceğinden bahsetmemiştir. Tam tersine Hz. Mehdi'nin bu "ÜÇ KONUDA BİRDEN" müminlerin önderliğini üstleneceğini belirtmiştir. Bu sözleriyle ayrıca, "Mehdiliği üçe bölmenin, tek bir tanesinin Mehdilik için yeterli olacağını söylemenin" yanlışlığını ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle, Hz. Mehdi'nin imkanlarının çok geniş olacağını ve bu görevlerin tam yapılmasının bu üç alanda birden güç sahibi olunmasıyla gerçekleştirileceğini açıklamaktadır. "ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ" sözleriyle ise, Hz. Mehdi'nin bu "faaliyetlerinin ve etki alanının çapının genişliğini" belirtmektedir. Bediüzzaman yaşadığı süre içerisinde çok büyük bir iman hizmeti yürütmüş ancak bu üç alanda birden imkan ve yetkilere sahip olmamıştır. Aksine kendisi ömrünü esaret, maddi sıkıntılar ve zorluklar altında geçirmiştir. Çeşitli haksızlıklara uğramış, eziyetlere tabi tutulmuş, yaşamının büyük bölümünü hapis ve sürgün gibi şartlar altında sürdürmüştür. Kuşkusuz ki eğer Bediüzzaman Mehdi olsa ve diyanet, saltanat ve siyaset alanlarındaki üç görevi yerine getirmiş olsaydı, böyle bir durum söz konusu olmazdı. Dolayısıyla Bediüzzaman, Hz. Mehdi hakkında verdiği bu bilgi ile, kendisinin Hz. Mehdi olamayacağını bizzat kendi sözleriyle bir kez daha delillendirmiştir.

Bediüzzaman bu sözleriyle ayrıca Hz. Mehdi'nin "lider vasıflarını taşıyan üstün BİR ŞAHIS" olduğuna bir kez daha dikkat çekmiştir. Bediüzzaman'ın saydığı görevlerin her biri ancak "BİR İNSAN"ın üstlenebileceği sorumluluklardır. "MEHDİ" kelimesi, "HİDAYET BULAN VE HİDAYETE YÖNELTEN" anlamındadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin "DİYANET", "SİYASET" ve "SALTANAT" aleminde bu "MEHDİLİK VASFINI" taşıyarak büyük sorumluluklar üstleneceğini belirtmektedir. Bir şahs-ı manevinin diyanet, siyaset ve saltanat konularında yetki sahibi olması; bu alanlarda insanların sorumluluklarını üstlenerek adalet sağlaması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Tüm bu sorumlulukların yerine getirilmesi Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, "HİDAYET BULMUŞ BİR İNSANIN", "iman, akıl ve vicdan kullanarak yerine getirebileceği görevler"dir. Bediüzzaman da sözleriyle bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olamayacağını ifade etmiştir.

"BÜYÜK MEHDİ"NİN DÖRT EHEMMİYETLİ VAZİFESİNİN VE DAHA EVVEL GELİP GEÇEN KÜÇÜK MEHDİLER "BÜYÜK MEHDİ"NİN BİR KISIM VAZİFELERİNİ BİR CİHETTE (bir açıdan) İCRA ETTİKLERİNİ (yerine getirdiklerini) ve ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) VE SÜNNETİ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) İHYA İLE (yeniden canlandırma ile), İLAN VE İCRA İLE (herkese duyurarak ve uygulayarak), BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve

zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır (gereğidir). (Şualar, s. 456)

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin İslam ahlakını yeniden yaşanır hale getireceğini, Peygamberimiz (sav)'in sünnetiyle hareket edeceğini, üstün bir adalet anlayışı olacağını anlatmaktadır:

"BÜYÜK MEHDİ"NİN DÖRT EHEMMİYETLİ
VAZİFESİNİN VE DAHA EVVEL GELİP GEÇEN
KÜÇÜK MEHDİLER "BÜYÜK MEHDİ"NİN BİR
KISIM VAZİFELERİNİ BİR CİHETTE (BİR AÇIDAN)
İCRA ETTİKLERİNİ (YERİNE GETİRDİKLERİNİ):

Bediüzzaman yukarıda yer alan sözlerinde, iki ayrı tür Mehdi olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birini "küçük Mehdiler" olarak adlandırmış, diğerinin ise ahir zamanda gelecek olan "BÜYÜK MEHDİ" olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman "BÜYÜK MEHDİ"nin çok açıkça görülen ve taklit edilmesi mümkün olmayan bazı alametleri olduğunu belirtmiştir. Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılması ve İslam ahlakının tüm dünyada hakim olması, tüm Müslümanlar arasında İslam birliğinin oluşturulması, Hristiyanlarla Müslümanların ittifakının sağlanması, Hz. Mehdi'nin reddedilmesi mümkün olmayan alametleridir. Bediüzzaman, "küçük Mehdi" olarak bahsettiği, önceki asırlarda gelen Müslüman şahısların Hz. Mehdi'nin yapacağı hizmetlerden bazılarını bir açıdan yerine getirdiklerini, ancak hiçbirinin bu görevlerin hepsini birarada yerine getiremediklerini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle, ahir zamanda gelmesi beklenen "Büyük Mehdi"nin, geçmişte gönderilen Müslüman sahıslarla karıştırılmaması gerektiğini; "Büyük Mehdi"nin ancak sayılan birarada tüm görevlerini hatırlatmıştır. Peygamberimiz gerçekleştirmesiyle tanınacağını" (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılarak İslam ahlakının tüm dünyaya hakim kılınması, İslam birliğinin oluşturulması, Hristiyan ve Müslüman ittifakının sağlanması ne Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ne de ondan önceki devirlerde gerceklestirilmemis olaylardır. Bediüzzaman da bu gerceğe dikkat cekerek Hz. Mehdi'nin kendisinden ilerideki bir tarihte geleceğini ve bu mübarek insanın, geçmişte İslam'a hizmet eden diğer Müslüman şahıslardan bu alametleriyle ayırt edilebileceğini belirtmiştir.

Bunun yanında Bediüzzaman bu açıklamalarıyla "Hz. Mehdi'nin BİR ŞAHIS olduğunu" da bir kez daha vurgulamıştır. Ahir zamanın "Büyük Mehdi"sinden önce gelen tüm İslam büyükleri, müceddidler ve Bediüzzaman'ın "küçük Mehdi" olarak adlandırdığı kimseler hep birer şahıs olmuşlardır. Bediüzzaman, Allah'ın bu adetullahının ahir zamanda da değişmeyeceğine ve "BÜYÜK MEHDİ"nin de yine "BİR ŞAHIS" olacağına dikkat çekmektedir.

ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ (A.S.M.)
(PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN YOLUNU, KURAN AHLAKINI)
VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ
(KURAN AHLAKININ ESASLARINI, HAKİKATLERİNİ) VE
SÜNNETİ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SÜNNETİNİ):

Bediüzzaman "ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ VE SÜNNETİ AHMEDİYEYİ (A.S.M.)" sözleriyle, pek çok hadiste de bildirildiği gibi, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda Peygamber Efendimiz (sav)'in sünneti ile amel edeceğini ve dini, bidatlardan arındıracağını ve İslam dinini özüne döndüreceğini belirtmektedir. Peygamberimiz (sav)'in bu konuyu bildiren hadislerinden bazıları şöyledir:

Hz. Mehdi hiçbir bidatı bırakmayacak. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)

Mehdi kaldırmadık bidat bırakmayacaktır. Ahir zamanda aynı Peygamber (sav) gibi dinin icablarını yerine getirecektir. (Kıyamet Alametleri, s. 163)

Hz. Mehdi İslam dinini, Asr-ı Saadet olarak adlandırılan Peygamberimiz (sav)'in döneminde yaşanan ve Kuran'da bildirilen şekline döndürecektir. Bu görev İslam tarihinde diğer İslam alimlerine nasip olmamış, bugüne kadar böyle bir durum gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da bu açıklamasıyla, İslam dinini aslına döndürme görevinin ancak Hz. Mehdi'ye nasip olacağını ve bunun Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayacak en önemli alametlerden olduğunu hatırlatmaktadır.

<u>İHYA İLE (YENİDEN CANLANDIRMA İLE),</u> <u>İLAN VE İCRA İLE (HERKESE DUYURARAK</u> VE UYGULAYARAK):

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin izleyeceği yolu anlatmakta, insanları hak dine davet ederken kullanacağı yöntemleri açıklamaktadır:

Bediüzzaman'ın burada kullandığı "İHYA" kelimesinin anlamı, "YENİDEN CANLANDIRMA"dır. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi ahir zamanda Kuran'dan uzaklaşmış olan insanların yeniden Kuran ahlakına göre yaşamalarına vesile olacaktır.

"İLAN" kelimesinin anlamı ise, "HERKESE DUYURMA"dır. Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, Kuran'ın hakikatlerini ve Kuran ahlakını herkesin görebileceği, ulaşabileceği şekilde duyuracaktır. Kitle iletişim araçlarını ve teknolojiyi çok iyi kullanacağı anlaşılan Hz. Mehdi, İslam gerçeklerini çok çeşitli ve hikmetli yöntemler kullanarak tüm dünyaya açıkça gösterecek ve ilan edecektir.

"İCRA" kelimesinin anlamı da, "UYGULAMA"dır. Bediüzzaman bu sözleriyle de Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakını tüm dünyada hakim edeceğini ve tüm toplumlarda yaşanır hale getireceğini belirtmektedir.

Bediüzzaman'ın burada Hz. Mehdi'nin faaliyetleri hakkında üzerinde durduğu büyük çaplı hizmetler, tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşecek olaylardır. Bediüzzaman bunların hiçbirinin

kendisi hayatta iken gerçekleşmemiş olduğuna dikkat çekmekte, ancak bu alametlerin gerçekleşmesine vesile olan kişinin Hz. Mehdi olabileceğini belirtmektedir.

Bediüzzaman, dikkat çektiği bu önemli konuyla birlikte Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olmadığını da vurgulamaktadır. Bediüzzaman, İslam dininin esaslarını, Peygamberimiz (sav)'in sünnetini "İHYA, İLAN VE İCRA EDECEK BİR ŞAHSIN" varlığından söz etmektedir. Tüm bu icraatler "iman, akıl ve vicdan sahibi kutlu BİR ZATIN yerine getirebileceği" görevlerdir. Dolayısıyla Bediüzzaman bu açıklamalarıyla "HZ. MEHDİ'NİN BİR ŞAHS-I MANEVİ OLAMAYACAĞI" konusunda da kesin bir delil daha ortaya koymaktadır.

BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (YÜCE ADALETİNİ) VE HAKKANİYETİNİ (HAKTAN VE DOĞRULUKTAN AYRILMAYIŞINI, DOĞRULUĞUNU) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ):

Peygamber Efendimiz (sav)'den rivayet edilen birçok hadiste Hz. Mehdi döneminde yeryüzünün adaletle dolacağı haber verilmektedir:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah, benim Ehl-i Beytimden (soyumdan) bir zatı gönderecek, yeryüzü zulümle dolduğu gibi, **o yeryüzünü adaletle dolduracak.** (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)

Mehdi bendendir, **yeryüzü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi onu doğruluk ve adaletle doldurur.** (Sünen-i Ebu Davud, 5/93)

Bu (Emir) de (Hz. Mehdi) insanlar yeryüzünü daha önce zulüm ile doldurdukları gibi, **yeryüzünü adaletle dolduracaktır.** (Sünen-i İbn-i Mace, 10/348)

Hadislerde belirtilen, bu adalet ve huzur ortamı çok geniş çapta ve çok benzersiz olacaktır. Bediüzzaman da "KEMAL-İ ADALETİ" ve "HAKKANİYETİ" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin adaletinin en mükemmel şekilde olacağını bildirmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu vasıflarını dile getirerek öncelikle onun bir şahs-ı manevi olmadığını, "ADALET YAPABİLECEK, HAK VE DOĞRU YOLU İZLEYEBİLECEK BİR ŞAHIS" olduğunu ifade etmektedir. Bir şahs-ı manevinin "adaletli olması ya da hak yoldan ayrılmama vasfını taşıması" söz konusu değildir. Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin ahlakındaki bu "MÜMİN VASIFLARI"na dikkat çekerek, bu konuya açıklık kazandırmış ve onun mübarek "BİR İNSAN" olduğunu hatırlatmıştır.

Bediüzzaman bu sözlerinin başında ise "Büyük Mehdi"nin "BAŞKUMANDANLIK" sıfatına dikkat çekmiştir. Bu, ancak "BİR İNSAN"ın sahip olabileceği bir özellik ve bir insanın üstlenebileceği bir görevdir. Çok açıktır ki Bediüzzaman burada bir şahs-ı manevinin müminlerin başkumandanı olacağından bahsetmemekte; "BU GÖREVİ YERİNE GETİREBİLECEK ÖZELLİKLERE SAHİP BİR SAHSI" ifade etmektedir.

Bediüzzaman "Başkumandanları olan "Büyük Mehdi"nin kemal-i adaletini ve hakkaniyetini DÜNYAYA GÖSTERMELERİ" sözleriyle burada ayrıca Hz. Mehdi'nin yüce adaletinin, haktan ve doğruluktan ayrılmayışının mükemmelliğine "BÜTÜN DÜNYANIN ŞAHİT OLACAĞINI" ifade

etmektedir. Tüm insanlar, bu mübarek zatı görüp tanıyacaklar, Allah'ın adil sıfatının yeryüzündeki tecellilerini Hz. Mehdi'de göreceklerdir. Hz. Mehdi'nin büyük fikri mücadelesi neticesinde, belki de tüm dünyada ilk kez zulüm ve kargaşa tamamen bitecek, dünya çapında barış, huzur ve adalet olacaktır. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde gelmediğini, geldiğinde ise Allah'ın bu gelişmelerle onu insanlara tanıtacağını bildirmektedir.

Ümmetin beklediği, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ (önemlisi) VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI (değerlisi) OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ (gerçek imanı) NEŞR (yazma ve dağıtma yoluyla yaymak) VE EHL-İ İMANI (iman edenleri) DALALETTEN (sapkınlıktan) KURTARMAK.. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden birincisinin ve en önemlisinin gerçek imanı yayarak insanların sapkınlıktan kurtulmasına vesile olması olduğunu belirtmiştir:

AHİR ZAMANDA GELECEK:

Bediüzzaman "AHİR ZAMANDA GELECEK" diyerek Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir dönemde geleceğini ifade etmiştir. Eğer Bediüzzaman, kendi yaşadığı dönemde ya da öncesinde Hz. Mehdi'nin gelip faaliyetlerine başladığı kanaatinde olsaydı, hiç şüphesiz "GELECEK" kelimesi yerine "gelmiş" ya da "geldi" gibi sözler kullanırdı. Ancak böyle bir durum henüz gerçekleşmediğinden, Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin geliş vaktinin "İLERİDE" olacağını belirten bir kelime kullanmıştır.

Bediüzzaman "GELECEK" kelimesini, bu kitapta yer alan Hz. Mehdi ile ilgili sözlerinde pek çok defa kullanmıştır. Bediüzzaman, aynı ifadeyi birçok defa tekrarlayarak bu konuya kesinlik kazandırmış ve Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir zamanda ortaya çıkacağı konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmamıştır.

Bediüzzaman bu sözlerinde ayrıca Hz. Mehdi'nin "GELECEK BİR ŞAHIS" olduğunu da ifade etmiştir. Zira bir şahs-ı manevinin "GELMESİ"nden değil, ancak "OLUŞMASI"ndan bahsedilebilir. Bediüzzaman da bu sebeple "ahir zamanda oluşacak" dememiş, "ahir zamanda GELECEK" sözlerini kullanarak, Hz. Mehdi'nin "BİR ŞAHIS" olduğunu açıklamıştır.

ZATIN:

Bediüzzaman kullandığı "ZAT" ifadesi ile ise, Hz. Mehdi'nin "manevi bir varlık" değil, "BİR ŞAHIS" olduğunu olabilecek en açık şekilde izah etmiştir. Bilindiği gibi "ZAT" kelimesinin sözlük anlamı, "KİŞİ, KİMSE, ŞAHIS"dır. Aynı zamanda da "tekil" yani "BİR KİŞİ"den bahsedildiğini açıklayan bir ifadedir. Bilinen bir kişiyi belirtmek amacıyla kullanılır. Aynı zamanda da bir saygı ifadesidir. Onlarca risaleyi birbirinden hikmetli ifadelerle kaleme alan büyük İslam alimi Bediüzzaman da hiç şüphesiz ki bu kelimenin anlamını tüm detaylarıyla çok iyi bilmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahsımanevi olacağını anlatmak isteseydi, kuşkusuz ki bunu açıkça belirtecek kadar kesin anlamlar ile "BİR İNSAN"ı ifade eden "ZAT" kelimesini kullanmazdı. Bunun yerine "şahsı manevi" kavramını ifade edecek birbirinden hikmetli çok çeşitli kelimeler seçebilirdi. Buna rağmen açıkça "ZAT" kelimesini tercih etmiş olması, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğu konusundaki kanaatini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman gibi yüksek ilim sahibi bir şahsın, bir kelimeyi aynı konuda birçok kez tekrarlaması, elbette ki belirli bir hikmet üzerinedir. Hiç şüphe yok ki Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğu konusunda çok kesin bir kanaate sahiptir ve bu kanaati doğrultusunda müminleri de en doğru şekilde bilgilendirmektedir.

ÜÇ VAZİFESİNDEN:

Bediüzzaman, Müslümanların beklediği, ahir zamanda gelecek mübarek şahsın tek bir görevi olmayacağını bildirmiştir. Bu şahsın "ÜÇ BÜYÜK VE KAPSAMLI GÖREVİ" olacağını ifade etmiştir. Bediüzzaman bu görevlerin;

- 1) "İnsanların imanını kurtarmak,
- 2) İslam Birliğini kurmak ve tüm dünya Müslümanlarının önderi olmak,
- 3) Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılmak ve Hristiyanlarla ittifak kurmak olduğunu" açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'den bu yana gönderilen müceddidler arasında, 1400 yıldır bu görevlerin birini yalnızca belirli açılardan yerine getirmiş İslam büyükleri olmuştur. İslam tarihinde insanların imanına vesile olan bir çok büyük âlim vardır. Osmanlı padişahları İslam Birliğini yönetmiş Müslüman önderlerdir. Fakat hiçbiri, bahsedilen üç önemli görevi birden ve dünya çapında yerine getirememişlerdir. Bediüzzaman da burada Hz. Mehdi'nin bu özelliğini vurgulayarak, bu üstün vasıflı şahsın geçmiş dönemlerde geldiğinden bahsedilemeyeceğini, bu görevlerin yapılmasının, onu insanlara tanıtan alameti olacağını belirtmiştir.

EN MÜHİMMİ (ÖNEMLİSİ) VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI (DEĞERLİSİ) OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ (GERÇEK İMANI)
NEŞR (YAZMA VE DAĞITMA YOLUYLA YAYMAK) VE
EHL-İ İMANI (İMAN EDENLERİ) DALALETTEN
(SAPKINLIKTAN) KURTARMAK:

Bediüzzaman "İMANI KURTARMA GÖREVİ"nin, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin üç vazifesinden birincisi olduğunu belirtmiştir. Ve bu görevi, Hz. Mehdi'nin "en önemli ve en kıymetli vazifesi"olarak adlandırmıştır. Ahir zamanda gelecek olan bu mübarek şahsın kendi döneminde "çok büyük ve önemli bir iman hizmeti" gerçekleştireceğini bildirmiştir. Bu hizmetin çapı daha önce kimseye nasip olmamış büyüklükte olacaktır. Bediüzzaman burada kullandığı "NEŞR" kelimesiyle iman hakikatlerinin her türlü imkan kullanılarak, çeşitli kitle iletişim araçlarıyla yapılacağına dikkat çekmiştir. Doğal olarak bu şekilde imanı yayma çalışması da dünyadaki tüm insanlar tarafından bilinecektir. Ahir zamanda Mesih Deccal'in fitnesi tüm insanları çepeçevre sarmış olacak, bu büyüklükteki bir fitneyi etkisiz hale getirip inananların imanını korumak da Hz. Mehdi'nin en büyük vazifelerinden biri olacaktır. Bediüzzaman bugüne kadar böyle büyük çapta bir "imanı kurtarma görevi"nin hiçbir müceddid tarafından yerine getirilmediğine ve Hz. Mehdi'nin de bu görevini, böyle büyük bir etki bırakacak şekilde gerçekleştirmesiyle tanınacağına işaret etmiştir.

O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ, ŞERİATI (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) İCRA VE TATBİK ETMEKTİR (uygulamak ve yerine getirmektir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman, bu sözünde de Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin Kuran ahlakının esaslarının tam olarak yaşanmasına vesile olmak olduğunu açıklamaktadır:

Bediüzzaman burada da tekrar Hz. Mehdi için, "BİR ŞAHIS ZAMİRİ" olan "O" kelimesini kullanmıştır. Bediüzzaman sözlerinde sık sık tekrarladığı bu kelime ile, ahir zamanda ortaya çıkacak olan Hz. Mehdi'nin "manevi bir önder" değil, bizzat müminlerin başına geçerek, onları hidayete yöneltecek "BİR SAHIS" olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman ayrıca burada "onlar" gibi çoğul bir topluluğu ifade eden bir kelime de kullanmamış, Hz. Mehdi'nin "TEK BİR KİŞİ" olduğunu ifade eden "O" sözcüğüne yer vermiştir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olmadığı konusundaki kesin kanaatlerini delilleriyle birlikte ortaya koymuştur.

ZATIN:

Bediüzzaman buradaki "ZAT" kelimesiyle, aynı cümle içerisinde Hz. Mehdi'nin "BİR ŞAHIS" olduğu konusuna açıklık getiren ikinci bir vurgulama daha yapmıştır. Bediüzzaman bu kadar çok tekrarladığı bu sözüyle, Hz. Mehdi'nin kesinlikle "manevi bir varlık" olmadığını açıklamış ve Müslümanların bu kutlu "ŞAHIS" hakkında en doğru şekilde bilgilenmelerini sağlamıştır.

iKİNCİ VAZİFESİ, ŞERİATI (KURAN AHLAKININ ESASLARINI VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SÜNNETİNİ) İCRA VE TATBİK ETMEKTİR (UYGULAMAK VE YERİNE GETİRMEKTİR):

"İCRA VE TATBİK ETMEK", "uygulamak, yürürlüğe sokmak, yerine getirmek" demektir. Bediüzzaman da bu sözüyle Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakının gerekliliklerini ve esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini tüm insanlar arasında uygulamaya koyacağını ve hayata geçireceğini belirtmektedir. Bu da, Hz. Mehdi'nin İslam Birliğini oluşturması ve tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesiyle gerçekleştirilecektir. Bediüzzaman da bu gerçeği hatırlatarak, bu vazifeyi daha kimsenin yerine getirmemiş olduğuna ve gerçekleştiğinde de bunun, Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olacağına dikkat çekmiştir.

Birinci vazife, maddi kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (güçlü ve samimi bir iman) ve ihlas (yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu gözetme) ve sadakatle (kalpten bağlılıkla) olduğu halde, BU İKİNCİ VAZİFE, GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET LAZIM Kİ, O İKİNCİ VAZİFE TATBİK EDİLEBİLSİN (yerine getirilebilsin) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin ancak "büyük bir maddi kuvvet ve hakimiyetle" gerçekleştirilebileceğini belirtmiştir:

BU İKİNCİ VAZİFE, GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET LAZIM Kİ, O İKİNCİ VAZİFE TATBİK EDİLEBİLSİN (YERİNE GETİRİLEBİLSİN): Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevini ancak "BÜYÜK BİR MADDİ KUVVET VE HAKİMİYETLE" gerçekleştirilebileceğini vurgulamıştır. Bu güce sahip olacak tek kişi Hz. Mehdi'dir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu vazifesini dünya çapında gerçekleştireceğini hatırlatarak, onun sahip olacağı maddi kuvvet ve hâkimiyetin de çok büyük boyutlarda olacağına dikkat çekmiştir. Peygamberimiz (sav)'in döneminden bu yana böyle bir güç ve hakimiyet sağlanamamıştır. Bediüzzaman da yaşadığı süre içerisinde böyle bir güç ve hakimiyet sahibi olmamıştır. Tüm hayatını Kuran ahlakının tebliğine adamış, bu uğurda her türlü fedakarlığı göze almış ve çok büyük bir hizmet vermiştir. Ancak onun tebliği maddi bir kuvvet ve hakimiyet içerisinde değil, gayet zor maddi şartlarda ve benzersiz sıkıntılar içerisinde geçmiştir. Hem Bediüzzaman hem de talebeleri büyük iman hizmetlerini çok kısıtlı imkanlarla gerçekleştirmişlerdir. Tüm bu zorluklar içerisinde, Bediüzzaman şerefli mücadelesini sürdürmüş ve ihlasıyla, samimiyetiyle Müslümanlara önemli bir örnek teşkil etmiştir. Ancak bizzat kendisinin de belirttiği gibi, bu durum, Hz. Mehdi'nin elde edeceği "gayet büyük maddi kuvvet ve hakimiyet"in Bediüzzaman'ın hayatında söz konusu olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Nitekim Bediüzzaman da, kendisine Mehdilik isnad eden kimselere Hz. Mehdi olmadığını bu delili de öne sürerek açıklamıştır.

O ZATIN üçüncü vazifesi, HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ (İslam halifeliğini) İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK (İslam birliği üzerine kurarak), İSEVİ RUHANİLERİYLE (dindar Hristiyanlarla ve Hristiyan alimleriyle) İTTİFAK EDİP (iş birliği ve dayanışma içerisine girerek) DİN-İ İSLAM'A (İslam dinine) HİZMET ETMEKTİR. BU VAZİFE, PEK BÜYÜK BİR SALTANAT ve KUVVET ve MİLYONLAR FEDAKARLARLA (MİLYONLARIN FEDAKARANE KATILIMIYLA) TATBİK EDİLEBİLİR (yerine getirilebilir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir başka görevinin de İslam toplumunu birleştirmek ve Hristiyan alemiyle ittifak etmek olduğunu bildirmiştir:

0:

Bediüzzaman, bu sözünde yine "O" zamirini kullanmış ve Hz. Mehdi'nin "BİR ŞAHIS" olduğunu bir kez daha tekrarlamıştır. Eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin "manevi bir isim" ya da "birçok insandan oluşan bir topluluk" olduğunu düşünseydi, elbette ki tüm bu iddiaları reddedecek açıklıkta bir kelime kullanmaz, Hz. Mehdi'den "O ZAT" sözleriyle bahsetmezdi. Çok açıktır ki Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin "TEK BİR ŞAHIS" olduğunu belirtmiş ve aksi yöndeki tüm düşüncelerin geçersizliğini ortaya koymuştur.

ZATIN:

Bediüzzaman, "KİŞİ, KİMSE YA DA ŞAHIS" anlamına gelen "ZAT" kelimesini bu sözlerinde tekrarlamış ve Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının liderliğini üstlenecek, "üstün vasıflı BİR İNSAN" olduğunu yeniden vurgulamıştır.

HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ (İSLAM HALİFELİĞİNİ) İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK (İSLAM BİRLİĞİNİN ÜZERİNE KURARAK): Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin üçüncü vazifesinin İslam toplumunu birleştirmek ve Hristiyan alemiyle ittifak yapmak olduğunu belirtmiştir.

Hz. Mehdi'nin İslam birliğini kurup Hristiyan önderlerle ittifak etmesi ve bu vesileyle İslam'a hizmet etmesi Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ve öncesinde de gerçekleşmemiş olaylardır. Bediüzzaman da bu vazifenin Allah'ın izniyle Hz. Mehdi tarafından yerine getirileceğini belirterek, kendisinin Hz. Mehdi olmadığını bir kez daha delillendirmiştir.

iSEVİ RUHANİLERİYLE (DİNDAR HRİSTİYANLARLA VE HRİSTİYAN ALİMLERİYLE) İTTİFAK EDİP (İŞ BİRLİĞİ VE DAYANIŞMA İÇERİSİNE GİREREK) DİN-İ İSLAM'A (İSLAM DİNİNE) HİZMET ETMEKTİR:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin İslam toplumunu birleştirip Hristiyan önderleriyle, İslam ve Hristiyanlığın ortak cephesi olan "materyalizm ve dinsizliğe" karşı ittifak edeceğini ve bu yolla İslam dinine hizmet edeceğini bildirmektedir. Bir Kuran ayetinde bildirildiği gibi, "... iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir." (Maide Suresi, 82) samimi Müslümanlar ve samimi Hristiyanlar birbirlerinin doğal müttefikidirler. Dinsizliğe karşı ortak bir fikri mücadele yürütmeleri ve yardımlaşmaları gerekir. Ahir zamanda bu dayanışmanın en güzel örneği Hz. İsa ve Hz. Mehdi vesilesiyle yaşanacaktır. Bediüzzaman da bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin bu önemli alametine dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, kendisi hayatta iken henüz gerçekleşmemiş olan bu gelişmeleri hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir tarihte gelecek bir şahıs olduğunu müjdelemektedir.

BU VAZİFE PEK BÜYÜK BİR SALTANAT ve KUVVET:

Bediüzzaman, İslam birliği ile Müslüman ve Hristiyan dünyasının hak din adına ittifak etmesi gibi büyük bir olayın ancak üç şartın oluşmasıyla gerçekleşebileceğine dikkat çekmiştir. Bediüzzaman "PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET" sözleriyle bu şartlardan ikisini açıklamaktadır. "Saltanat" kavramı, güç ve yetki ifade eden bir kelimedir. "KUVVET" kavramı ise "istediği şeyi icra edebilme gücü yani yetki"yi tanımlamaktadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturup bu birliğin liderliğini üstleneceğini ve "pek büyük bir kuvvet ve yetkiye sahip olacağını" bildirmiştir. Bediüzzaman'ın "PEK BÜYÜK" sözleri, Hz. Mehdi'nin sahip olacağı bu kuvvetin ve saltanatın çapının büyüklüğünü ifade etmektedir. Böyle büyük bir kuvvetin Bediüzzaman ve ondan önceki müceddidlerin zamanında gerçekleşmediği bilinen bir gerçektir. Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin bu önemli alametini vurgulayarak,

bu mübarek zatın kendi yaşadığı dönemde henüz gelmediğini, ortaya çıktığında ise bu özellikleriyle tanınacağını hatırlatmıştır.

MİLYONLAR FEDAKARLARLA (MİLYONLARIN FEDAKARANE KATILIMIYLA) TATBİK EDİLEBİLİR (YERİNE GETİRİLEBİLİR):

Bediüzzaman "MİLYONLAR FEDAKARLARLA TATBİK EDİLEBİLİR" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin üçüncü vazifesini yerine getirebilmesi için gerekli olan üçüncü şartın "MİLYONLARCA FEDAKARLAR" olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'ye tabi olan, onu destekleyen milyonlarca kişi olacağını bildirmiştir. Böyle geniş çaplı bir destek Bediüzzaman'ın iman hizmetinde söz konusu olmamıştır. Dahası, Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu görevini yerine getirebilmesi için sadece "milyonları aşan fedakarane bir destek" değil, aynı zamanda "büyük bir kuvvet, kudret ve hakimiyet"in de bununla birarada oluşması gerektiğini belirtmiştir. Bu gerçeği hatırlatarak da, Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı devirde gelmemiş olduğunu ortaya koymuştur.

Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymetdardır (değerlidir), fakat **O İKİNCİ**, ÜÇÜNCÜ VAZİFELER PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE (alanda) VE ŞA'ŞALI (gösterişli) BİR TARZDA OLDUĞUNDAN UMUMUN VE AVAMIN NAZARINDA (genelin ve halkın gözünde) DAHA EHEMMİYETLİ (önemli) GÖRÜNÜYORLAR. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin, birincisine kıyasla çok daha geniş bir alanda etki oluşturacak büyük icraatlar olduğunu açıklamıştır.

O İKİNCİ, ÜÇÜNCÜ VAZİFELER PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE (ALANDA) VE ŞA'ŞALI (GÖSTERİŞLİ) BİR TARZDA OLDUĞUNDAN:

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin çok geniş kitleleri ve coğrafyaları kapsayan gösterişli, görkemli ve geniş yankılar uyandıran icraatlar olduğunu belirtmektedir. Nitekim, İslam Birliğini kurmak, tüm Müslümanların liderliğini üstlenmek, Hristiyanlarla ittifak ve dayanışma içine girmek ve sonucunda İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılmak, dünya tarihinin belki de en büyük ve en görkemli olaylarından olacaktır.

Bediüzzaman'ın sözünü ettiği bu vazifeler Bediüzzaman'ın yaşadığı devirde ve İslam tarihinin hiçbir döneminde, Hz. Mehdi döneminde olacağı gibi yaşanmamıştır. Bediüzzaman'ın ihtişamlı faaliyetlerini bu derece detaylı tarif ettiği kişi, kendisinden sonra geleceğini ve bu üç vazifeyi en gösterişli biçimde yerine getireceğini ifade ettiği Hz. Mehdi'dir.

<u>UMUMUN VE AVAMIN NAZARINDA (GENELİN VE</u> HALKIN GÖZÜNDE) DAHA EHEMMİYETLİ (ÖNEMLİ) GÖRÜNÜYORLAR:

Bediüzzaman bu ifadeleriyle Hz. Mehdi'nin faaliyetlerinin, toplumun genelinin gözleri önünde, apaçık bir şekilde gerçekleşeceğini ve insanlarda takdir ve hayranlık uyandıracağını belirtmektedir. Bediüzzaman'ın da bildirdiği gibi, ahir zamanın son dönemindeki bu olaylar; Hz. Mehdi'nin iktidar ve hâkimiyeti çok açık delillerle ve tüm dünyanın şahit olacağı bir şekilde yaşanacaktır. Deccal'in fitnesi ortadan kalkacak, yeryüzünü huzur barış ve adalet dolduracaktır. Böylesine tüm dünyanın gözleri önünde seyreden büyük gelişmeler ve değişimler önceki müceddidlerin zamanında yaşanmamıştır. Bediüzzaman da bu önemli konuyu vurgulayarak, tüm bunların yakın bir gelecekte Hz. Mehdi döneminde gerçekleşeceğini müjdelemiştir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin Siyaset Ve Saltanat Alanlarındaki Görevlerini Nasıl Açıklamıştır?

BEDİÜZZAMAN "HZ. MEHDİ'NİN HEM DİYANET, HEM SİYASET HEM DE SALTANAT ALANLARINDA MEHDİLİK YAPACAĞINI" BELİRTMİŞTİR

Büyük İslam mütefekkiri Bediüzzaman Said Nursi eserlerinde, yüzyıllardır tüm İslam aleminin beklediği Hz. Mehdi'nin gelişi hakkında Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda detaylı açıklamalarda bulunmuştur. Bediüzzaman hadislerde verilen bu bilgilere dayanarak, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin üç ayrı alanda birden Mehdilik yapacağını yani, hem "SİYASET MEHDİSİ" hem "SALTANAT MEHDİSİ" hem de "DİYANET MEHDİSİ" olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin bu önemli özelliğini açıkladığı sözlerinden biri şöyledir:

"Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve <u>SİYASET ALEMİNDE</u>, <u>DİYANET ALEMİNDE</u>, <u>SALTANAT ALEMİNDE</u>, <u>MÜCADELE ALEMİNDE</u> çok dairede icraatları olduğu gibi..." (Şualar, s. 590)

Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi, Mehdilik görevini sadece tek bir alanda gerçekleştirmeyecek, **dört** ayrı alanda birden büyük ve önemli faaliyetleri olacaktır".

Ancak Emirdağ Lahikası'na ait yayınlanmamış bir mektubunda, Bediüzzaman'ın "Gerçi hakikat noktasında ahir zamanda gelecek büyük <u>Hz. Mehdi siyaseti tam dindar İsevilere bırakıp yalnız İslamiyet hakikatlarını isbata, izhara, icraya çalışır..."</u> şeklinde bir sözü yer almaktadır. Bediüzzaman'ın bu sözüyle ne kastetmiş olduğu ise, çeşitli çevreler tarafından tartışma konusu olmaktadır. Bediüzzaman'ın bu sözlerine dayanılarak, "Hz. Mehdi'nin yalnızca iman hakikatleri yönünde bir çalışma yapacağı; ancak siyaset ve saltanat alanlarında herhangi bir görev üstlenmeyeceği" şeklinde yorumlar öne sürülmektedir.

Ancak bu düşünce, Bediüzzaman'ın risalelerde yüzlerce sayfa boyunca anlattığı bilgilerle tamamen çelişmektedir. Zira Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç büyük görev hakkında geniş bilgi vermiş ve Hz. Mehdi'nin "diyanet, siyaset, saltanat ve mücadele alanlarında Mehdilik görevini ne şekilde yerine getireceğini" detaylı olarak anlatmıştır. Bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin "İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını, Müslümanların manevi liderliğini üstlenerek İslam Birliği'ni sağlayacağını, Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacağını" ayrıntılı olarak açıklamıştır. Bediüzzaman'ın tüm bu izahları hiçbir tartışma ya da tevile yer bırakmayacak kadar açıktır.

Çok açıktır ki eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin sadece iman hakikatleri yönünde bir hizmet yapıp, siyaset ya da saltanat alanlarında görev yapmayacağını düşünseydi, risalelerde böyle bir açıklamaya yer vermez, Hz. Mehdi'nin bu yöndeki görevlerini Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak bu kadar uzun ve ayrıntılı olarak izah etmezdi. Zira Bediüzzaman gibi derin imanlı büyük bir müceddidin, eserlerinde, düşündüğü ve inandığı şeylerin tam tersine açıklamalarda bulunması hiçbir şekilde söz

konusu değildir. Açıktır ki ortada bir yanlış anlama vardır ve Bediüzzaman'ın bu mektubundaki sözlerinin yanlış şekillerde yorumlanması söz konusudur. Bu durum Bediüzzaman'ın bahsi geçen mektubunu risalelere koydurtmamış olmasının hikmetlerini de açıkça ortaya koymaktadır. Bediüzzaman da bu konuyu şaibeli gördüğü, kafa karıştırıcı olabileceğini ve yanlış anlaşılabileceğini düşündüğü için söz konusu mektubunu risalelere koydurtmamıştır. Nitekim bu da Bediüzzaman'ın bir kerametidir. Bediüzzaman'ın endişe ettiği durum gerçekleşmiş ve yapılan bu yorum hatası, Bediüzzaman'ın sözlerinin yanlış anlaşılmasına neden olmuştur. Bu nedenle bu konunun açıklığa kavuşturulmasında ve Bediüzzaman'ın bu sözlerle gerçekte ne kastetmiş olduğunun ortaya konmasında fayda vardır.

BEDİÜZZAMAN, HZ. MEHDİ İLE İLGİLİ OLARAK KULLANDIĞI "SİYASET" KAVRAMI İLE NE KASTETMEKTEDİR?

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin siyaset alanındaki görevine ilişkin sözlerinin daha iyi anlaşılabilmesi için öncelikle Bediüzzaman'ın "siyaset" kavramını ne anlamda kullandığının ve "Hz. Mehdi'nin siyaset alanında yerine getireceği icraatlar" ifadeleriyle ne kastettiğinin tam olarak açıklanması gerekmektedir.

BEDİÜZZAMAN ESERLERİNDE <u>"İKİ AYRI SİYASET KAVRAMI"NDAN</u> BAHSETMEKTEDİR

Bediüzzaman eserlerinde **"iki ayrı siyaset kavramı"**ndan bahsetmektedir. Bunlardan birincisi, Bediüzzaman'ın da hayatı boyunca uzak durduğunu bildirdiği **"dünya siyaseti"**dir. Bediüzzaman eserlerinde bu gerçeği pek çok defa dile getirmiştir. Bediüzzaman'ın bu konudaki sözlerinden bazıları söyledir:

Bir zaman, bu garazkârane (maksatlı, kötü niyetli) tarafgirlik (taraf tutma) neticesi olarak gördüm ki; mütedeyyin (dindar, dini emirlere ve yasaklara uyan) bir ehl-i ilim (ilim ehli), fikr-i siyasisine muhalif (siyaset fikrine karşı) bir âlim-i sâlihi (samimi bir alimi) tekfir derecesinde (küfürle kafirlikle, itham etme derecesinde) tezyif etti (rahatsız etti). Ve kendi fikrinde olan bir münafığı, hürmetkârane methetti. İşte, siyasetin bu fena neticelerinden ürktüm, eûzü billâhi mine'ş- şeytâni ve's-siyâse (şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım.) dedim. O zamandan beri hayat-ı siyasiyeden (siyaset hayatından) çekildim. (Mektubat, 22.Mektup, 4.Vecih, 4.Düstur, s.247)

Hem iman ve hakikat noktasında bu çeşit merakların büyük zararları var. **Çünki gaflet verecek ve** dünyaya boğduracak ve hakikî vazife-i insaniyeti (insanın gerçek vazifesini) ve âhireti unutturacak olan en geniş daire ise, siyaset dairesidir. (Emirdağ Lahikası, s.46)

Bediüzzaman'ın burada "şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım" sözleriyle bahsettiği "Kuran dışı bir siyaset anlayışı"dır. Nitekim Allah'a sığındığını söylemesi bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin de bu anlamda bir siyaset ile ilgilenmeyeceğini bildirmektedir. Ancak Bediüzzaman "... Ve <u>SİYASET ALEMİNDE</u>, <u>DİYANET ALEMİNDE</u>, <u>SALTANAT ALEMİNDE</u>, <u>MÜCADELE ALEMİNDE</u> çok dairede icraatları olduğu gibi..." (Şualar, s. 590) sözleriyle de, Hz. Mehdi'nin siyaset aleminde önemli görevler üstleneceğini belirtmektedir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı siyaset kavramıyla kastettiği anlam, Bediüzzaman'ın kendisinin de Allah'a sığındığını belirttiği siyaset anlayışından çok farklıdır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi" yani "Müslümanların manevi lideri" vasfını taşıyarak tüm dünya Müslümanları arasında İslam Birliği'ni kuracağını, Hıristiyan alemiyle ittifak oluşturacağını ve Hz. İsa ile birlikte, İslam ahlakını tüm dünyada hakim kılacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın detaylı olarak açıkladığı Hz. Mehdi'nin üstleneceği tüm bu görevler, Hz. Mehdi'nin "Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani tüm dünya Müslümanlarının manevi lideri" vasfını taşıyacağını ve "idareci" konumunda olacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Ancak halife olması; yani Müslümanların manevi lideri sıfatını taşıması ayrı, siyaset ise ayrı bir konudur. Hz. Mehdi dünya siyasetiyle bizzat ilgilenmeyebilir ama "Müslümanları ilgilendiren her konuda çözüm getirecek kişi olarak manevi liderleri Hz. Mehdi olacaktır". Hz. Mehdi'nin üstleneceği bu görevin ne şekilde adlandırıldığı önemli değildir. "Hz. Mehdi'nin ilgileneceği siyaset, 'Kuran ahlakı içerisindeki siyaset' olacaktır". Önemli olan Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu vazifenin "Kuran'ın bir hükmü" olmasıdır. "Kuran ahlakına uygun siyaset"in anlamı "güzel ahlaklı, şefkatli, merhametli olmak, adaletli davranmak, müminler arasında birlik ve kardeşliği, barışı ve sosyal adaleti sağlamak, adaletsizliği gidermek, zenginlik ve refahı sağlamak"tır. Kuran'da Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu görev "İslam ahlakının hakimiyeti" olarak müjdelenmektedir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir... (Nur Suresi, 55)

Hz. Mehdi de Kuran'ın bu hükmü gereği, tüm Müslümanların huzurunu, birlik ve beraberliğini sağlayacak, İslam ahlakının güzelliğini tüm dünyada yerleşik kılacaktır. Bediüzzaman'ın da siyaset ve saltanat kavramlarıyla kastettiği ana konu budur; "Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının liderliğini üstlenmesi ve Kuran'da belirtilen bu hükme uygun olarak İslam dünyasının menfaatleri yönünde faaliyetlerde bulunması"dır. Tüm bunlar Kuran ahlakının ve Kuran ayetlerinin bir gereğidir. Bediüzzaman'ın "o zatın ikinci vazifesi, şeriatı (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) icra ve tatbik etmektir" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) sözleriyle belirttiği gibi, Hz. Mehdi de, Kuran ahlakının gerekliliklerini uyguladığında, İslam Birliği'nin oluşmaması, Hz. Mehdi'nin idareci vasfını taşımaması, yetki sahibi olmaması ya da lider konumunda olmaması söz konusu değildir. Zira tüm bunlar Allah'ın tüm Müslümanları yaşamakla yükümlü kıldığı hükümlerdir. Nitekim Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin bu vasıfları taşıyacağını "Hilafet i Muhammediye (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in halifesi) ünvanı ile şeair-i İslamiyeyi (İslam ahlakının esaslarını) ihya etmektir (yeniden canlandırmaktır)." (Emirdağ Lahikası, s. 259) sözleriyle ifade etmektedir.

Bir ayette Allah Müslümanlara, içlerindeki "emir sahiplerine" uymalarını şöyle bildirmektedir:

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (Nisa Suresi, 59)

Bu ayet gibi Kuran'da, Müslümanların, Allah'ın kendilerini dünyada ve ahirette kurtuluşa ulaştırması için göndermiş olduğu elçilere uymalarıyla ilgili çok fazla ayet yer almaktadır. İşte Bediüzzaman'ın, "siyaset aleminde, diyanet aleminde, salatanat aleminde ve mücadele aleminde çok dairede icraatları olduğu gibi" sözleriyle Hz. Mehdi için kastettiği siyaset anlayışı da budur. Bediüzzaman bu sözlerinde yer alan "siyaset ve saltanat" kavramlarıyla Hz. Mehdi'nin, Kuran'ın bu hükmünü ne şekilde yerine getireceğini açıklamaktadır.

Nitekim risalelerdeki Hz. Mehdi'nin görevlerinin açıklandığı sözler dikkatlice incelendiğinde, Bediüzzaman'ın bu sözleriyle ne kastetmiş olduğu kolaylıkla anlaşılmakta; Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında pek çok görev üstleneceği açıkça görülmektedir.

BEDİÜZZAMAN EMİRDAĞ LAHİKASI'NDAKİ YAYINLANMAMIŞ MEKTUBUNDA BAHSİ GEÇEN "DİNDAR İSEVİLER" SÖZLERİYLE KİMLERİ KASTETMEKTEDİR?

"Gerçi hakikat noktasında ahir zamanda gelecek büyük <u>Hz. Mehdi siyaseti tam dindar İsevilere</u> <u>bırakıp yalnız İslamiyet hakikatlarını isbata, izhara (açığa çıkarmaya, ortaya koymaya, göstermeye), icraya (uygulamaya, tatbik etmeye, yerine getirmeye) çalışır..." (Emirdağ Lahikası – 1)</u>

Bediüzzaman Emirdağ Lahikası'ndaki mektubunda Hz. Mehdi'nin "siyaseti tam dindar İsevilere bırakacağını" ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu sözlerinde "dindar İseviler" sözleriyle kimleri kastettiğinin ortaya konulması, Hz. Mehdi'nin görevleri ile ilgili konunun en doğru şekilde anlaşılabilmesi açısından son derece önemlidir. Dikkat edilirse Bediüzzaman burada "Müslümanlığa dönmüş İseviler" dememektedir. Demek ki bahsi geçen kişiler "henüz Müslümanlığı kabul etmemiş Hıristiyanlar"dır. Bu kişiler henüz Kuran'ı kabul etmemiş, İsevilikten dönerek Müslümanlığa tabi olmamış kişilerdir. Oysa ki Hz. İsa geldiğinde Kuran'a tabi olacak ve Müslüman olacaktır. Dolayısıyla İsevi değil, Muhammedi olacaktır. Ona bağlanan İseviler de, onun Müslüman olmasından dolayı, aynı şekilde Muhammedi olacaklardır.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın sözlerinden, burada **"bahsi geçen Hıristiyanların henüz Kuran'ın tebliğini kabul etmemiş ve Müslümanlığa dönmemiş kimseler oldukları"** açıkça anlaşılmaktadır. Bediüzzaman'ın **"dindar İseviler"** sözleriyle kastettiği **"İncil'e ve Hıristiyanlık dinine bağlı, dindar Hıristiyanlardır"**.

Bediüzzaman ahir zaman ile ilgili sözlerinde İseviler ile ilgili "<u>iki aşama</u>"dan bahsetmektedir. "Bunlardan biri Hz. İsa gelmeden önceki, diğeri de Hz. İsa'nın ortaya çıkışından sonraki dönemdir". <u>Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinden önceki dönemde dindar İseviler 'dünya siyaseti' ile</u>

<u>ilgileneceklerdir</u>. Nitekim günümüzde de bu durum açıkça görülmektedir. Bediüzzaman da bu sözlerinde bu gerçeği dile getirmiştir.

Bunun yanı sıra önceki satırlarda bu konuya ilişkin olarak Hz. Mehdi'nin ilgileneceği siyasetin yalnızca, "Kuran ahlakı içerisindeki bir siyaset" olacağı açıklanmıştı. "İşte Hz. Mehdi'nin bu dönemde dindar İsevilere bıraktığı siyaset de 'Kuran dışı siyaset' olacaktır". Nitekim Hz. Mehdi'nin "Kuran'a uygun olmayan bir siyaseti" "Kuran'a tabi olmayan bir topluluğa" bırakması da çok normaldir. Demek ki İslam ahlakının hakim olmadığı bu dönemde güç ve imkanlar, Kuran'a tabi olmamış bu topluluk için müsait olacaktır.

BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ İÇİN KULLANDIĞI "ÇOK VAZİFELERİ VAR" SÖZLERİYLE NEYİ İFADE ETMEKTEDİR?

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin görevlerini açıkladığı sözlerinde "Büyük Mehdi'nin ÇOK VAZİFELERİ VAR..." (Şualar, s. 590) şeklinde bildirmektedir. Bu sözlerinin devamında ise yine Hz. Mehdi için "ÇOK DAİREDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ..." ifadesini kullanmaktadır.

Bahsi geçen Emirdağ Lahikası'ndaki yayınlanmamış mektubunda ise Hz. Mehdi için"... o zat-ı mübarek'in (mübarek şahsın) veyahut onun cemaat-i nuraniyesinin (nurani cemaatinin) şahs-ı maneviyesinin ÇOK VAZİFELERİNDEN en ehemmiyetli vazifesi olan hakaik-i imaniyenin (iman hakikatlerinin) isbat ve neşrini (yayılmasını)..." (Emirdağ Lahikası-1) sözlerine yer vermektedir.

Bediüzzaman'ın söz konusu mektubundaki sözlerine dayanılarak "Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini dindar İsevilere bırakıp yalnızca birinci görevi olan iman hakikatlerine yönelik bir çalışma yapacağı" öne sürülmektedir. Ancak Bediüzzaman, yine bahsi geçen bu mektupta "O ZAT-I MÜBAREK" olarak bahsettiği Hz. Mehdi'nin "ÇOK VAZİFELERİNDEN" söz etmektedir.

1) Bediüzzaman'ın Emirdağ Lahikası'nda bahsettiği ve risalelerin diğer bölümlerinde de yer alan "ÇOK VAZİFELERİ VAR" sözleri ne anlama gelmektedir?

Bediüzzaman, Emirdağ Lahikası'ndaki mektubunda olduğu gibi, risalelerde yüzlerce sayfa boyunca Hz. Mehdi'nin "çok vazifeleri olacağı", "çok dairede icraatları olacağı" şeklinde açıklamalarda bulunmuş; "Hz. Mehdi'nin birinci görevi", "ikinci görevi" ve "üçüncü görevi" olarak adlandırdığı pek çok sözüne yer vermiştir. Eğer Bediüzzaman "çok vazifeleri var" diyorsa, bunun Hz. Mehdi'nin tek bir görevini ifade etmesi mümkün değildir. Demek ki "Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi'nin tek bir görevi yoktur; birden fazla görevi olacaktır".

2) Emirdağ Lahikası'na ait söz konusu mektubunda Bediüzzaman "en ehemmiyetli vazifesi olan hakaik-i imaniyenin (iman hakikatlerinin) isbat ve neşri (yayılması)" (Emirdağ Lahikası-I) olduğunu belirtmektedir. Buradan birinci görevin ne olduğu anlaşılmaktadır. Peki Hz. Mehdi'nin, Bediüzzaman'ın "çok vazifeleri" sözleriyle ifade ettiği diğer görevleri nelerdir?

Bediüzzaman bu sorunun cevaplarını risalelerde geniş ve ayrıntılı olarak izah etmiştir. Hz. Mehdi'nin "diyanet, siyaset, saltanat ve mücadele alemlerinde görevleri olduğunu" açıklamıştır. İlerleyen satırlarda Hz. Mehdi'nin bu görevleri detaylı olarak anlatılacaktır.

Bediüzzaman'ın risalelerde ele aldığı bir konuyu, sadece tek bir sözüyle değerlendirmek, yanlış yorumlara neden olabilir. Zira Bediüzzaman Risale-i Nur Külliyatı'nın çeşitli eserlerinde Mehdiyet konusuna yer vermiş, bu konularda birbirini tamamlayan önemli açıklamalarda bulunmuştur. Bu konuda da Bediüzzaman, Emirdağ Lahikası'na ait bu mektubundaki Hz. Mehdi'ye ilişkin açıklamalarını, risalalerin diğer bölümlerindeki izahlarıyla tamamlamaktadır. Bediüzzaman bu bölümlerde siyaset ve saltanat konularını çok geniş bir şekilde açıklamıştır.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın bu mektubunda yer alan bu sözlerinin de, Bediüzzaman'ın risalelerde bu kadar uzun yer ayırdığı ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak detaylı olarak anlattığı diğer sözlerinin ışığında değerlendirilmesi gerekmektedir.

BEDİÜZZAMAN, HZ. MEHDİ'NİN
GÖREVLERİNİ "ÜÇ AYRI DÖNEMDE"
YERİNE GETİRECEĞİNİ AÇIKLAMIŞTIR

Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVİSİNİN <u>ÜÇ VAZİFESİ VAR</u>. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer (insanlar) bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelenler) cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyyeden (Allah'ın rahmetinden) bekliyoruz. Ve <u>ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK</u>. (Emirdağ Lahikası, sf. 259)

1. SAFHA

Hz. Mehdi'nin birinci görevi olan iman hakikatlerini tebliğ ederek inkarcı felsefelerle mücadele ettiği dönem

2. SAFHA

Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki ikinci görevlerini yerine getirdiği dönem

3. SAFHA

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geldiği ve Hz. Mehdi ile birlikte İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kıldıkları dönem

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği görevleri açıklarken, bunların belirli bir sıra içerisinde gerçekleşeceğini de belirtmiştir. Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi'nin bu görevlerini yerine getirmesi "ÜÇ AYRI SAFHA" da gerçekleşecektir.

BİRİNCİ SAFHA: Hz. Mehdi görevine başladığı ilk yıllarda, Bediüzzaman'ın "en ehemmiyetli vazifesi olan hakaik-i imaniyenin (iman hakikatlerinin) isbat ve neşri (yayılması)" (Emirdağ Lahikası-I) sözleriyle bahsettiği birinci vazifesini yerine getirecektir. Bu dönemde Hz. Mehdi siyaset ve saltanat alanlarında görev yapmayacak, bunu, henüz Kuran'a tabi olmamış olan dindar İsevilere bırakacaktır. Bediüzzaman'ın kullandığı "neşr" kelimesinden anlaşıldığı üzere neşriyat yoluyla yani kitap, dergi, CD ve diğer kitle iletişim araçları yoluyla geniş kitlelere iman hakikatleri tebliği yapacaktır.

<u>İKİNCİ SAFHA:</u> Hz. Mehdi ikinci devrede ise siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerine geçecek; İslam Birliği'ni sağlayacak ve inkarcı felsefelere karşı Hıristiyanlarla ittifak sağlayacaktır. Bu dönemde Hz. Mehdi, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi" yani "tüm Müslümanların manevi lideri" vasfıyla İslam aleminin başına geçecektir.

<u>ÜÇÜNCÜ SAFHA:</u> Bu üçüncü safhaya geçilen dönem ise, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi ve Hz. Mehdi ile birleşmelerinin başlangıç yılları olacaktır. Bu dönem, Hz. Mehdi'nin Hz. İsa'yla birleşerek İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacakları bir devre olacaktır.

BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ'NİN, BİRİNCİ GÖREVİNİ YAPARKEN SİYASETLE İLGİLENMEYECEĞİNİ NASIL AÇIKLAMIŞTIR?

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, görevlerine başladığı birinci safhada vazifesine birinci görevi olan iman hakikatleri konusunu esas alarak başlayacağını; siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini ise daha sonraki zamanlarda gerçekleştireceğini açıklamıştır. Bediüzzaman'ın bu konudaki sözleri şöyledir:

... Bu zamanda öyle fevkalade hakim cereyanlar (fikir akımları) var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza (farz edelim) <u>hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek O ZAT DAHİ BU ZAMANDA GELSE, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için SİYASET ÂLEMİNDEKİ VAZİYETTEN FERAGAT EDECEK VE HEDEFİNİ DEĞİŞTİRECEK DİYE TAHMİN EDİYORUM.</u>

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat (Kuran ahlakının esasları), biriimandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı (büyüğü), iman mes'elesidir. Fakat şimdiki umumun nazarında (toplumun gözünde) ve hal-i âlem ilcaatında (dünyanın şu anki durumunda) en mühim mes'ele, hayat ve şeriat (İslam dininin esasları) göründüğünden o zât şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde (yeryüzündeki genel durumda) vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan (bütün insanlar için geçerli olan) âdetullaha muvafık (uygun) gelmediğinden, HERHALDE EN A'ZAM (büyük) MES'ELEYİ ESAS YAPIP, ÖTEKİ MES'ELELERİ ESAS YAPMAYACAK. Tâ ki iman hizmeti safvetini (saflığını, halisliğini, samimiyetini) umumun nazarında bozmasın ve avamın (ilmi ve bilgisi az olan kimselerin) çabuk iğfal olunabilen (aldatılabilen) akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin (anlaşılsın, delilleriyle ispat edilsin). (Kastamonu Lahikası, s. 57)

Bediüzzaman "... harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten <u>feragat</u> <u>edecek</u> ve <u>hedefini değiştirecek</u> diye tahmin ediyorum..." sözleriyle Hz. Mehdi'nin görevine başladığı ilk zamanlarda siyaset ve saltanat alanlarındaki ikinci ve üçüncü vazifelerinden feragat ederek bunları bir sonraki safhaya bırakacağını tahmin ettiğini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu ilk safhada, ortamın Hz.

Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini gerçekleştirebilmesi için müsait olmadığını belirtmiştir. Ancak ikinci safhada ortam değişecek ve Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki ikinci ve üçüncü görevlerini yerine getirebilmesi için uygun hale gelecektir.

Bediüzzaman "Herhalde <u>en azam meseleyi esas yapıp</u>, <u>öteki meseleleri esas yapmayacak"</u> ifadesiyle ise, Hz. Mehdi'nin en önemli konu olan iman hakikatlerini anlatarak dinsizliğe karşı fikri bir mücadele yürütme görevini "birinci sıraya alacağını" belirtmiştir.

"O zat dahi bu zamanda gelse" sözleriyle de, "kendi yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin siyaset, saltanat ve mücadele alemindeki görevlerinin yerine getirilebilmesinin mümkün olmadığını belirtmiş; Hz. Mehdi'nin bu vazifelerini yerine getirebilmesinin, bu şahsın ancak AHİR ZAMANDA GELMESİYLE söz konusu olabileceğini" bildirmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıkladığı sözü şöyledir:

HEM BU ÜÇ VEZAİF (görevin) BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT BİR CEMAATTE <u>BU ZAMANDA</u> BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi), <u>PEK UZAK, ÂDETA KABİL</u> (mümkün) <u>GÖRÜLMÜYOR</u>, <u>ÂHİR ZAMANDA</u> Al-i Beyt-i Nebevî'nin (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) cemaat-ı nuraniyesini (nurani cemaatini) temsil eden Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevîde <u>ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR</u> (biraraya gelebilir, toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139)

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini yerine getirebilmesinin, bu şahsın "ANCAK AHİR ZAMANDA GELMESİYLE" mümkün olabileceğini belirtmektedir. "Yalnızca, sadece" anlamlarındaki "ancak" kelimesi, bu konuya çok kesin olarak açıklık kazandırmaktadır. Demek ki Hz. Mehdi bu görevlerini yerine getirebilmek için Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirildiği gibi ahir zamanda gelecek ve bu dönemde şartların değişmesi ile birlikte, zaman içerisinde sırasıyla ikinci ve üçüncü görevlerini de yerine getirebilecektir. Zira o dönemde artık siyaset ile ilgilenmesinin bir mahsuru olmayacaktır.

Bu konu soru cevap şeklinde açıklandığında, Bediüzzaman'ın kastettiği anlam daha iyi anlasılabilecektir:

1) Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi'nin, diğer görevleri zarar görmeden, siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini yerine getirebilmesi için nasıl bir ortam oluşmalıdır?

Bu dönem "ahir zaman" olmalıdır.

- 2) Hz. Mehdi'nin üç görevini birarada yerine getirebilmesi için ne gereklidir?
- "Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelmesi" gerekmektedir.
- 3) Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini gerçekleştirebilmesi ancak ne şekilde mümkün olabilecektir?
 - "Ancak Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelmesiyle" mümkün olabilecektir.
- 4) Bediüzzaman "ancak Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı manevide içtima edebilir" sözleriyle ne ifade etmektedir?

Bediüzzaman bu sözleriyle "<u>Hz. Mehdi ve cemaati dışında başka hiç kimsenin bu üç görevi aynı</u> anda yerine getiremeyeceğini" açıklamaktadır.

DÖNEMDE TAM ANLAMIYLA DİNDAR İSEVİLERE BIRAKACAĞINI" SÖYLEMEKTEDİR?

Bediüzzaman'ın Emirdağ Lahikası'na ait, yayınlanmamış mektubunda bahsettiği **"Hz. Mehdi'nin** siyaseti dindar İsevilere bıraktığı dönem; Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanatla ilgilenmediği, iman hakikatlerini neşr ile uğraştığı <u>BİRİNCİ SAFHA</u>"dır. Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi bu devrede siyaseti tam olarak dindar İsevilere, yani henüz Müslüman olmamış Hıristiyanlara bırakacaktır.

Nitekim Bediüzzaman da sözlerinde "Hz. Mehdi'nin siyaseti tam dindar İsevilere bıraktığı bu dönemde yalnız iman hakikatlerini İSPATA, İZHARA ve İCRAYA çalışmakla ilgileneceğini" bildirmektedir. Bediüzzaman'ın, Hz. Mehdi'nin bu dönemde, "İslamiyetin esaslarını ispat, izhar ve icraya çalışacağını" söylemesi, bu dönemin Hz. Mehdi'nin birinci görevini yerine getirdiği "'İlk dönem' olduğunu göstermektedir. Zira "İSPAT" sözünün kelime anlamı "doğruyu delil gööstererek meydana koymak, delil ve şahitle bir şeyin sıhhatini göstermek"tir. "İZHAR" kelimesi ise "açığa kavuşturma, ortaya koyma, gösterme" anlamına gelmektedir. Bediüzzaman'ın bu sözlerinden, Hz. Mehdi'nin siyaseti tam dindar İsevilere bıraktığı bu dönemde, birinci görevi olan iman hakikatlerini anlattığı, tebliğ aşamasını yerine getirdiği açıkça anlaşılmaktadır.

BEDİÜZZAMAN "ÇOK VAZİFELERİ VAR"

SÖZLERİYLE İFADE ETTİĞİ HZ. MEHDİ'NİN

GÖREVLERİNİ NASIL AÇIKLAMIŞTIR?

HZ. MEHDİ'NİN BİRİNCİ GÖREVİ:

Bediüzzaman, ateist felsefelerin ahir zamanda tehlike oluşturacağını bildirmiş, özellikle Darwinist, materyalist felsefelerin ateizmle güç bulacaklarını ve Allah'ın varlığını inkar edecek tehlikeli bir çizgiye geleceklerini ifade etmiştir. Bu nedenle "Hz. Mehdi'nin birinci vazifesinin, maddecilik fikri yani Allah'ı inkar üzerine kurulmuş materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle fikren mücadele etmek ve bu felsefelerin insanlar üzerindeki etkisini tam anlamıyla kaldırmak olacağını" belirtmiştir:

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle (etkisiyle) ve maddiyun ve tabiiyyun taunu (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı), beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla, her şeyden evvel **felsefeyi ve maddiyun fikrini** (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) <u>TAM SUSTURACAK BİR TARZDA</u> imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... (Emirdağ Lahikası, 259)

Ümmetin beklediği, ahir zamanda gelecek zatın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymetdarı (kıymetlisi) olan <u>iman-ı tahkikiyi neşr</u> (delillere dayalı imanı yaymak) <u>ve ehl-i imanı</u> <u>delaletten kurtarmak</u> (iman edenleri sapkınlıktan korumak). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman eserleriyle büyük bir iman hizmeti vermiş pek çok insanın iman etmesine ve imanda derinleşmesine vesile olmuştur. Ancak Bediüzzaman'ın "TAM SUSTURACAK BİR TARZDA" sözleriyle belirttiği "materyalizmi tüm dünyada, tam anlamıyla etkisiz hale getirme" görevi Bediüzzaman

tarafından tam anlamıyla yapılmamış; dünya çapında insanların imanını kurtarma görevi Hz. Mehdi'ye verilmiştir.

Bilindiği gibi materyalizmin kuvvet bulması Bediüzzaman zamanında devam ettiği gibi, vefatından yani 1960 yıllarından sonra da günümüze kadar devam etmiştir. Televizyon ve radyo kanallarının gelişmesiyle, yazılı basının da desteğiyle etkisi giderek artmıştır. Yani Bediüzzaman'ın vefatından sonra da materyalizm propagandası artarak 21. yy'a kadar gelmiştir.

Dolayısıyla kendisinin de ifade ettiği gibi, Bediüzzaman'ın döneminde bu konuda tam bir sonuç elde edilememiştir. Bediüzzaman da "tam susturacak tarzda" sözleriyle bu gerçeğe dikkat çekmiştir. Materyalizm, ateizm ve Darwinizm'in çöküşüyle birlikte insanların imanını kurtarma görevi dünya çapında Hz. Mehdi'ye verilmiştir. Bediüzzaman'ın bizzat başladığı, ancak bütünüyle sona ermeyen bu akımla fikri mücadele, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi ile devam edecek ve sonuca ulaştırılacaktır.

HZ. MEHDİ'NİN SİYASET
VE SALTANAT ALANLARINDAKİ
İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ GÖREVLERİ:

Bediüzzaman'ın, Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinden bahsettiği sözlerinde Hz. Mehdi'nin, Diyanet Mehdisi olmasının yanında aynı zamanda Siyaset Mehdisi ve Saltanat Mehdisi olarak da üç görevi birarada yapacağı açıkça görülmektedir. Bediüzzaman'ın bu konuyu delilleriyle birlikte açıklayan sözlerinden bazıları şöyledir:

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) iCRA VE TATBİK ETMEKTİR (uygulamak ve yerine getirmektir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

1) icra ve tatbik etmek:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci vazifesinin, "İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandırmak olduğunu" belirtmiştir. "İCRA VE TATBİK ETMEK", "uygulamak, yürürlüğe sokmak, yerine getirmek" demektir. Bediüzzaman da bu sözüyle Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakının gerekliliklerini ve esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini tüm insanlar arasında uygulamaya koyacağını ve hayata geçireceğini belirtmektedir. Bu da, Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturması ve tüm Müslümanların manevi liderliğini üstlenmesiyle gerçekleştirilecektir.

-Hz. Mehdi "icra ve tatbik etme" görevini nasıl yerine getirecektir?

Çok açıktır ki bunun için Hz. Mehdi'nin **"bu uygulamaları gerçekleştirebilecek bir "<u>yetki</u>ye" sahip olması" gerekmektedir. Bu da "Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında görev yapacağını, tüm Müslümanlara yönelik '<u>idareci bir vasfı</u>' olacağını" açıkça ortaya koymaktadır.**

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (a.s.m.) ÜNVANI İLE (Peygamberimiz (sav)'in halifesi ünvanı ile) şeair-i İslamiyeyi (İslam ahlakının esaslarını) ihya etmektir (yeniden canlandırmaktır) ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ (İslam aleminin birliğini) NOKTA-İ İSTİNAD EDİP (dayanak noktası yapıp) beşeriyeti (insanlığı) maddi ve mânevi tehlikelerden ve gadab-ı İlâhi'den (Allah'ın azabından)

kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı (dayanak noktası) ve hadimleri (hizmetkarları), MİLYONLARLA EFRADI (fertleri) BULUNAN ORDULAR lazımdır. (Emirdağ Lahikası, s. 259)

2) HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (Peygamberimiz (sav)'in halifesi) ÜNVANI İLE:

Hz. Mehdi, halihazırda çeşitli gruplar halinde dağınık olarak bulunan Müslümanları birleştirecek, İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandıracaktır. İslam aleminin birliğini oluşturacak, bu vesileyle insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden kurtaracak ve insanların Allah'ın rızasına uygun bir hayat yaşayarak Allah'ın azabından sakınmalarına vesile olacaktır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu ikinci görevini "Peygamberimiz (sav)'in halifesi" yani "Müslümanların manevi lideri" sıfatıyla yerine getireceğini belirtmiştir. Kuşkusuz ki Hz. Mehdi'nin, "İslam toplumunun lideri vasfıyla" İslamiyet'i yeniden canlandırması, milyonları bulan bir topluluğun maddi ve manevi gücüyle hareket ederek tüm yeryüzünde İslam birliğini sağlaması" özellikleri, onun "siyaset ve saltanat alanında yapacağı faaliyetleri" ifade etmektedir.

3) ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ NOKTA-İ İSTİNAD EDİP

(İslam aleminin birliğini dayanak noktası yapıp):

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, daha önce hiçbir müceddid tarafından yerine getirilmemiş olan görevlerinden birinin "İslam Birliği'nin sağlanması" olduğunu bildirmektedir. Hz. Mehdi bu birliğin kurulmasına vesile olacak, milyonlarca Müslümanı biraraya getirecektir. İslam Birliği'nin sağlanması ve bu birliğin liderliği ünvanının taşınması Bediüzzaman'ın döneminde, ondan önceki müceddidlerin tarihinde ve günümüzde de henüz gerçekleşmiş olaylar değildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulamış, bu olayların Hz. Mehdi'nin tanınmasında en önemli alametlerden biri olacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin ikinci görevi hakkında vermiş olduğu bu bilgiler de yine "Hz. Mehdi'nin 'idareci' konumda olacağını ve siyaset alanında önemli görevler üstleneceğini" hiçbir tevile yer bırakmayacak bir şekilde açıklamaktadır. Zira Hz. Mehdi bu birliği sağlayan kişi olarak "lider" vasfıyla İslam birliğinin başında bulunacaktır.

4) MİLYONLARLA EFRADI (fertleri)

BULUNAN ORDULAR:

Bediüzzaman bu sözleriyle, Hz. Mehdi'nin bu birlikteliği sağlamasında, ona yardım edecek çok geniş bir kitlenin var olacağından söz etmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin hizmetinde, Allah'ın varlığı ve birliği konusunu, iman hakikatlerini tüm insanlığa anlatacak, geniş kapsamlı bir iman hizmeti yürütecek olan ilim ve iman toplulukları olacağını bildirmiştir. Kuşkusuz sayıları milyonlarla ifade edilen böylesine geniş bir kitlenin yönlendirilmesi Hz. Mehdi'nin "yönetici vasfını" taşıyacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Birinci vazife, maddi kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (güçlü ve samimi bir iman) ve ihlas (yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu gözetme) ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife, <u>GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET</u> lazım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin (yerine getirilebilsin). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

5) GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin ancak "büyük bir maddi kuvvet ve hakimiyetle" gerçekleştirilebileceğini belirtmiştir. Hz. Mehdi'nin bu vazifesini dünya çapında gerçekleştireceğini hatırlatarak, "Hz. Mehdi'nin sahip olacağı maddi kuvvet ve hâkimiyetin de çok büyük boyutlarda olacağına" dikkat çekmiştir.

-Hz. Mehdi'nin büyük bir kuvvet ve hakimiyete sahip olması neyi ifade etmektedir?

"Kuvvet ve hakimiyet" kavramları "çok büyük bir yetki ve iktidarın varlığını" ifade etmektedir. Hz. Mehdi'nin böylesine büyük bir yetki gücüne sahip olması, "lider vasfıyla yönetici konumunda olacağını" açıkça ortaya koymaktadır.

Peygamberimiz (sav)'in döneminden bu yana böyle bir güç ve hakimiyet sağlanamamıştır. Bediüzzaman böylesine geniş çaplı bir maddi güç ve hakimiyetin Hz. Mehdi döneminde yaşanacağını belirterek, Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında gerçekleştireceği görevlerin ehemmiyetini açıkça ifade etmektedir.

O ZATIN üçüncü vazifesi, HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ (İslam halifeliğini) İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK (İslam birliği üzerine kurarak), İSEVİ RUHANİLERİYLE (dindar Hıristiyanlarla ve Hıristiyan alimleriyle) İTTİFAK EDİP (İş birliği ve dayanışma içerisine girerek) DİN-İ İSLAM'A (İslam dinine) HİZMET ETMEKTİR. Bu vazife, PEK BÜYÜK BİR SALTANAT ve KUVVET ve milyonlar fedakarlarla (milyonların fedakarane katılımlarıyla) tatbik edilebilir (yerine getirilebilir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

6) HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ (İslam'ın halifeliğini):

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir başka görevinin de İslam toplumunu birleştirmek ve Hıristiyan alemiyle ittifak etmek olduğunu bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin bu görevini, iman sahiplerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen fedakar seyyidlerin ve diğer tüm Müslümanların desteğiyle gerçekleştireceğini bildirmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle "Hz. Mehdi'nin dünya çapında tüm Müslümanların manevi liderliğini üstleneceğini" bir kez daha belirterek, "Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarında görevlerini" açıklamıştır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi ile ilgili izahlarında defalarca tekrarladığı Hz. Mehdi'nin bu özelliğini görmezden gelerek, yalnızca iman hakikatleri yönünde faaliyet yaparak, siyaset ve saltanat alanlarında bir görev üstlenmeyeceğini iddia edebilmek hiçbir şekilde söz konusu değildir. Bediüzzaman çok açık delillerle Hz. Mehdi'nin bu alanlarda çeşitli faaliyetlerde bulunacağını açıklamış ve tüm bunların Hz. Mehdi'nin tanınmasında en önemli alametlerden olacağını belirtmiştir.

7) İTTİHAD-I İSLAM'A (İslam birliğine)

BİNA EDEREK:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin "siyaset, saltanat ve mücadele alanlarında" yapacağı faaliyetlerden birinin İslam Birliği'ni oluşturmak olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu göreviyle, onun "idareci" konumunda olacağını ve "Müslümanların manevi liderliğini" üstleneceğini ifade etmektedir.

8) İSEVİ RUHANİLERİYLE (dindar Hıristiyanlarla ve Hıristiyan alimleriyle) İTTİFAK EDİP (işbirliği ve dayanışma içerisine girerek) DİN-İ İSLAM'A (İslam dinine) HİZMET ETMEKTİR:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin İslam toplumunu birleştirip Hıristiyan önderleriyle, İslam ve Hıristiyanlığın ortak cephesi olan "materyalizm ve dinsizliğe" karşı ittifak edeceğini ve bu yolla İslam dinine hizmet edeceğini bildirmektedir. Bediüzzaman, "Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların manevi lideri vasfıyla" Hıristiyanlarla kuracağı bu ittifakı anlatarak Hz. Mehdi'nin "siyaset alanında" yürüteceği faaliyetler hakkında bilgi vermektedir. Bediüzzaman tüm bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin yalnızca iman hakikatleri yönünde bir görevi olmayacağını, aksine tüm dünyaya barış ve huzur getirecek çok geniş çaplı hizmetlerde bulunacağını ortaya koymaktadır.

9) PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET:

Bediüzzaman, İslam birliği ile Müslüman ve Hıristiyan dünyasının ittifakı gibi büyük bir olayın ancak üç şartın oluşmasıyla gerçekleşebileceğine dikkat çekmiştir. Bediüzzaman "PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET" sözleriyle bu şartlardan ikisini açıklamaktadır.

"Saltanat" kavramı, güç ve yetki ifade eden bir kelimedir. "Kuvvet" kavramı ise "istediği şeyi icra edebilme gücü yani yetki"yi tanımlamaktadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturup bu birliğin liderliğini üstleneceğini ve "pek büyük bir kuvvet ve yetkiye sahip olacağını" bildirmiştir. Bediüzzaman'ın "PEK BÜYÜK" sözleri, Hz. Mehdi'nin sahip olacağı bu kuvvetin ve saltanatın çapının büyüklüğünü ifade etmektedir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevinde olduğu gibi, üçüncü görevini de yine çok büyük bir saltanat ve kuvvet ile gerçekleştireceğini belirtmiştir. Hz. Mehdi'nin İslam birliği ve Hıristiyan alemi arasında sağlayacağı ittifak dünya çapında bir hizmet olacak; bu vazifenin gerektirdiği güç ve saltanat da aynı şekilde dünya çapında çok büyük bir hakimiyetle gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin üçüncü görevi hakkında sayfalar boyunca yapmış olduğu bu açıklamalar, "Hz. Mehdi'nin sadece Diyanet Mehdisi olarak hizmet etmeyeceğini, hem siyaset hem de saltanat alanında dünya çapında çok büyük görevler üstleneceğini" ortaya koymaktadır.

Üçüncü Vazifesi: ... o zat, bütün ehl-i imanın (iman edenlerin) mânevi yardımlarıyla ve İTTİHAD-I İSLÂM'IN MUAVENETİYLE (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) ve bütün ulema ve evliyanın (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa Al-i Beyt'in neslinden (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) her asırda kuvvetli ve kesretli (çok sayıda) bulunan milyonlar fedakâr seyyidlerin iltihaklarıyla (peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımıyla) o vazife-i uzmâyı (büyük görevi) yapmaya çalışır. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

10) İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla):

Bediüzzaman burada bir kez daha Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturacağından bahsetmiştir. Ancak hiç kuşkusuz ki önceki satırlarda da açıklandığı gibi, Hz. Mehdi bu birliğin başında tüm "<u>Müslümanların manevi lideri</u>" olarak bizzat bulunacaktır. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerde "siyaset aleminde görevleri olmasıyla ne kastedildiğini ve Hz. Mehdi'nin bu alanda nasıl bir faaliyet yürüteceğini" açıkça ifade etmektedir.

Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymetdardır (değerlidir), fakat o ikinci, üçüncü vazifeler PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE (alanda) VE ŞA'ŞALI (gösterişli) BİR TARZDA olduğundan umumun ve avamın nazarında (genelin ve halkın gözünde) daha ehemmiyetli (önemli) görünüyorlar. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

11) O İKİNCİ, ÜÇÜNCÜ VAZİFELER PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE (alanda) VE ŞA'ŞALI (gösterişli) BİR TARZDA OLDUĞUNDAN:

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin "çok geniş kitleleri ve coğrafyaları kapsayan gösterişli, görkemli ve geniş yankılar uyandıran icraatlar olduğunu" belirtmektedir. Nitekim, İslam Birliğini kurmak, tüm Müslümanların liderliğini üstlenmek, Hıristiyanlarla ittifak ve dayanışma içine girmek ve sonucunda İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılmak, dünya tarihinin belki de en büyük ve en görkemli olaylarından olacaktır. Bediüzzaman tüm bu açıklamalarıyla, "Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetlerin yalnızca birinci görevi olan iman hakikatleriyle sınırlı olmayacağını, 'Müslümanların manevi lideri' olarak dünya çapında çok büyük hizmetler vereceğini" ortaya koymaktadır.

... Hazret-i Mehdi'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü HİLÂFET-İ MUHAMMEDİYE (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in halifeliği) CİHETİNDEKİ (yönündeki) SALTANATI, ONUN İLE İŞTİGALE (ilgilenmeye) VAKİT BIRAKMIYOR. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife (topluluk) bir cihette (yönüyle) görecek. O zat, o taifenin (topluluğun) uzun tedkikatı ile (incelemelerle) yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak... (Emirdağ Lahikası, s. 259)

12) HİLÂFET-İ MUHAMMEDİYE (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in halifeliği) CİHETİNDEKİ (yönündeki) SALTANATI, ONUN İLE İŞTİGALE (ilgilenmeye) VAKİT BIRAKMIYOR:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin çalışmalarından önce, Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan iman hakikatlerini yayma ve materyalizmi fikren yıkma yönünde kullanacağı ilmi malzemeleri hazırlayacak olan bir topluluk olacağından bahsetmektedir. Bediüzzaman "bir cihette" yani "bir yönüyle" sözleriyle ise bu ilmi topluluğun, materyalizmi fikren etkisiz hale getirilmesi çalışmalarını yalnızca bir açıdan yürüteceklerini, dolayısıyla "Hz. Mehdi'nin de kendisine program yaparak bu topluluğun çalışmalarından bu yönüyle faydalanacağını" belirtmektedir. Önceki sayfalarda da belirtildiği gibi, materyalist felsefenin "tam anlamıyla etkisiz hale getirilmesi" ise ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetler neticesinde gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi için burada "o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez" sözlerini kullanmıştır. Bunun nedeninin ise, "Hz. Mehdi'nin dünya çapında tüm 'Müslümanların manevi lideri' olarak 'siyaset ve saltanat alanında gerçekleştireceği büyük görevleri' nedeniyle vakti olmaması olduğunu" belirtmiştir.

Bediüzzaman'ın bu açıklamaları "Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının manevi lideri olarak siyaset ve saltanat alanlarında dünya çapında pek çok hizmette bulunacağını" açıkça ortaya koymaktadır.

... Ahir zamanda şeriat-i Muhammediyeyi (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) ve hakikat-i Furkaniyeyi (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) ve sünnet-i Ahmediyeyi (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) İHYA İLE (yeniden canlandırma ile), İLAN VE İCRA İLE (herkese duyurarak ve uygulayarak), BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) dünyaya göstermeleri gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır (gereğidir)..." (Şualar, s. 456)

13) ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) VE SÜNNETİ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) İHYA İLE (yeniden canlandırma ile), İLAN VE İCRA İLE (herkese duyurarak ve uygulayarak):

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında izleyeceği yolu anlatmakta, ikinci ve üçüncü görevlerini yerine getirirken kullanacağı yöntemleri açıklamaktadır. Bediüzzaman'ın burada kullandığı "İHYA" kelimesinin anlamı, "YENİDEN CANLANDIRMA"dır. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi ahir zamanda Kuran'dan uzaklaşmış olan insanların yeniden Kuran ahlakına ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine göre yaşamalarına vesile olacaktır.

"İLAN" kelimesinin anlamı ise, "HERKESE DUYURMA"dır. Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, Kuran'ın hakikatlerini ve Kuran ahlakını herkesin görebileceği, ulaşabileceği şekilde duyuracaktır. Kitle iletişim araçlarını ve teknolojiyi çok iyi kullanacağı anlaşılan Hz. Mehdi, İslam gerçeklerini çok çeşitli ve hikmetli yöntemler kullanarak tüm dünyaya açıkça gösterecek ve ilan edecektir.

"İCRA" kelimesinin anlamı da, "UYGULAMA"dır. Bediüzzaman bu sözleriyle de Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakını tüm dünyada hakim edeceğini ve tüm toplumlarda yaşanır hale getireceğini belirtmektedir.

-Hz. Mehdi'nin "ihya, ilan ve icra etme" vasıfları neyi ifade etmektedir?

Bediüzzaman'ın burada kullandığı "ihya, ilan ve icra ile" sözleri, bir kez daha Hz. Mehdi'nin "idareci vasfını" ifade etmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, tüm dünyanın şahit olacağı şekilde çok geniş çaplı faaliyetlerde bulunacağını ve bunları gerçekleştirirken "büyük bir yetki" ve "yönetim gücü"ne sahip olacağını ifade etmektedir.

14) BAŞKUMANDANLARI OLAN 'BÜYÜK MEHDİ'NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde de bildirildiği gibi, Hz. Mehdi'nin İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılmasıyla birlikte yeryüzünde görülmemiş bir adalet, huzur ve barış ortamının yaşanacağını belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin bu yüce adaletine ve hakkaniyetine tüm dünya şahit olacaktır. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin dünya çapında gerçekleştireceği bu görevi "başkumandanlık" sıfatıyla gerçekleştireceğini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin "tüm dünya Müslümanlarının liderliğini" üstleneceğini bir kez daha açıklamaktadır. Bu konuda sorulacak birkaç soruya verilecek cevaplar, Hz. Mehdi'nin bu özelliğinin çok açık bir şekilde anlaşılmasını sağlayacaktır:

-Hz. Mehdi'nin "başkumandanlık" sıfatını taşıması ne anlama gelmektedir?

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu sıfatını hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanları üzerinde "<u>vönetici</u>" konumunda olacağını bir kez daha açıkça ifade etmektedir.

-Hz. Mehdi'nin tüm dünyaya kemal-i adaletini ve hakkaniyetini göstermesi nasıl gerçekleşecektir?

Yüce bir adalet anlayışının ve haktan ayrılmayışın tüm dünyaya gösterilmesi ancak "dünya çapında bir idare gücüyle" söz konusu olabilir. Tüm insanların Hz. Mehdi'nin adalet anlayışına şahit olmaları, Hz. Mehdi'nin "adalet sağlayabilecek yetkilere sahip bir konumda olacağını" göstermektedir.

HZ. İSA YERYÜZÜNE İKİNCİ KEZ GELDİĞİNDE, TÜM MÜSLÜMAN VE HIRİSTİYAN ALEMİNİN MANEVİ LİDERI HZ. MEHDİ OLACAKTIR

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi, yukarıda açıklandığı gibi Hz. Mehdi'nin görevlerini yerine getirdiği "ÜÇÜNCÜ SAFHA" da gerçekleşecektir. Bu dönemde Hz. Mehdi, Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani İslam aleminin manevi lideri sıfatıyla dünya çapındaki tüm Müslümanlar arasında İslam Birliği'ni sağlamış olacak ve lider konumunda olacaktır. Aynı dönemde iki ayrı şahsın Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani Müslümanların manevi lideri vasfını taşıması ise söz konusu değildir. Nitekim Hz. İsa geldiğinde, Hz. Mehdi'nin bu durumunda bir değişiklik olmayacak, Hz. İsa da Hz. Mehdi'ye yardımcı olacaktır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bu durum açıkça ifade edilmiş; Hz. Mehdi ve Hz. İsa'nın birlikte namaz kılacakları ve Hz. İsa'nın **"imamlık sana verilmiştir"** diyerek Hz. Mehdi'yi imamlığa bizzat kendisinin geçireceği bildirilmiştir. Bu hadislerden bazıları şöyledir:

İmamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytü'l Makdis'e sığınırlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği bir sırada, bir de bakarlar ki, Meryem oğlu İsa sabah vaktinde inmiştir. Mehdi, Hz. İsa'yı öne geçirmek için arkaya çekilir. HZ. İSA ONUN OMUZLARINA ELİNİ KOYAR VE ONA DER Kİ, "GEÇ ÖNE NAMAZI KILDIR. ZİRA KAMET (namaza başlama işareti) SENİN İÇİN GETİRİLMİŞTİR." (Ebu Rafi'den rivayet edilmiştir; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 495-496)

... Nihayet Meryem oğlu İsa Müslümanların emiri (Hz. Mehdi) ona: Gel bize namaz kıldır, der. Bunun üzerine İsa: Hayır, Allah'ın bu ümmete bir ikramı olarak sizin bir kısmınız diğer bir kısım üzerine emirlersiniz, der. (Sahih-i Müslim, c. 1, s. 209)

Peygamberimiz (sav)'in bu hadisleri son derece anlaşılırdır. Açıktır ki Allah'ın takdiri gereği Hz. İsa, Hz. Mehdi de bir eftaliyet yani üstünlük görmekte ve ona tabi olmaktadır. Bu durum, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde önemle vurgulanmıştır. Bediüzzaman da eserlerinde bu konuyu açıklamış; yeryüzüne ikinci kez gelişinde Hz. İsa'nın Hz. Mehdi'ye tabi olacağını ifade etmiştir:

... Hattâ "Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder (uyar), tâbi' olur." diye rivayeti, bu ittifaka (birleşmeye) ve hakikat-i Kur'aniyenin metbuiyetine (Kur'an hakikatlerine uyulmasına, tabi olunmasına) ve hâkimiyetine işaret eder. (Şualar, s. 587)

Bediüzzaman bu sözlerinde Peygamberimiz (sav)'in bahsi geçen hadisinde anlatılanların açıklamasını yapmıştır. Hz. İsa'nın namazda imamlığı Hz. Mehdi'ye vermesinin, "Hz. Mehdi'nin üçüncü görevi gereği Hıristiyan dünyasıyla yapacağı ittifakın, Hıristiyan dünyasının Müslümanlığa dönmesi ve Kuran'a tabi olmasıyla sonuçlanacağını" açıklamıştır.

Bediüzzaman'ın yaptığı açıklamalara göre "bu ittifak sırasında Hz. Mehdi İslam aleminin, Hz. İsa da Müslümanlığa dönmüş olan Hıristiyan aleminin manevi lideri olacaktır. Ama Hıristiyanlığın Kuran'a tabi olmasından dolayı, Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani tüm Müslümanların manevi liderliği vasfını Hz. Mehdi taşıyacaktır. Dolayısıyla "Hz. Mehdi, bu dönemde "hem Müslüman aleminin hem de Müslüman olmuş Hıristiyan dünyasının manevi lideri olacaktır".

BEDİÜZZAMAN KENDİ YAŞADIĞI DÖNEMDE, HZ. MEHDİ'NİN ÜÇ GÖREVİNİN BİRARADA YERİNE GETİRİLMESİNİN MÜMKÜN OLMADIĞINI BELİRTMİŞTİR

Bediüzzaman'ın yukarıda ele alınan sözleri, Hz. Mehdi'nin, siyaset ve saltanat alanında yerine getireceği çok büyük ve önemli faaliyetler olduğunu delilleriyle birlikte ispat etmektedir. Hz. Mehdi'yi, önceki müceddidlerden ayıracak ve insanlara tanıtacak en önemli alametlerden biri, "Hz. Mehdi'nin bu görevlerin tümünü birarada gerçekleştirmesi" olacaktır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve Bediüzzaman'ın eserlerinde tüm bunlar delilleriyle birlikte çok detaylı olarak açıklanmıştır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinin kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleştirilmediğini ve hatta o dönemde ne bir şahıs ne de şahsı manevi olarak bir topluluk tarafından bu görevlerin yerine getirilmesinin mümkün olmadığını belirtmiştir. Bediüzzaman bu konuyu şöyle açıklamıştır:

HEM BU ÜÇ VEZAİF (görevin) BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT BİR CEMAATTE <u>BU ZAMANDA</u> BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi), <u>PEK UZAK, ÂDETA KABİL</u> (mümkün) <u>GÖRÜLMÜYOR</u>, âhir zamanda Al-i Beyt-i Nebevî'nin (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) cemaat-ı nuraniyesini (nurani cemaatini) temsil eden Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevîde ancak içtima' edebilir (biraraya gelebilir, toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139)

Bediüzzaman "BU ZAMANDA" sözleriyle kendi yaşadığı dönemden bahsetmektedir. Ve kendi zamanında, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevi tek bir şahsın aynı anda yerine getirmesinin ve bu üç vazifenin birbirini engellememesinin mümkün olmadığını söylemektedir. Bediüzzaman bu kanaatinin ne kadar güçlü olduğunu "PEK UZAK" ve "ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜNMÜYOR" sözleriyle açıkça belirtmiştir. Bu da, Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin henüz gelmemiş olduğunu gösteren önemli bir delildir. Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, üç görevin birden yerine getirilmesine imkan olmamıştır. Bediüzzaman ancak kendisinden bir asır sonra gelecek Büyük Mehdi'nin bu görevleri birarada yerine getirebileceğini bildirmektedir (Kastamonu Lahikası, s. 57).

BEDİÜZZAMAN, "DİYANET, SALTANAT VE SİYASET ALANLARINDAKİ GÖREVLERİ BİRARADA YERİNE GETİREMEDİKLERİ İÇİN" ÖNCEKİ MÜCEDDİDLERİN AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ OLAMADIKLARINI BELİRTMİŞTİR

Bediüzzaman sözlerinde pek çok kez, ne önceki yüzyıllarda gelen müceddidler zamanında ne de kendi yaşadığı dönemde, Hz. Mehdi'nin üç görevinin birarada yerine getirilemediğini ve bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini belirtmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan sözlerinden biri şöyledir:

Gerçi her asırda hidayet edici, bir nevi Hz. Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat <u>HER BİRİ</u> <u>ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİNİ BİR CİHETTE</u> (açıdan) <u>YAPMASI İTİBARIYLA</u> (nedeniyle) AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ UNVANINI ALMAMIŞLAR. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

BEDİÜZZAMAN TALEBELERİNİN,

HZ. MEHDİ'NİN YALNIZCA BİRİNCİ GÖREVİNİ DİKKATE

ALDIKLARI İÇİN KENDİSİNE MEHDİLİK KONUSUNDA HÜSN-Ü ZAN

BESLEDİKLERİNİ; ANCAK İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ

GÖREVLERİNİ GÖZARDI ETTİKLERİ İÇİN

"YANILDIKLARINI" BELİRTMEKTEDİR

Ve ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

Bediüzzaman eserlerinde "Hz. Mehdi'nin <u>bir veya iki görevi değil</u>, tam olarak <u>ÜÇ GÖREVİ</u> olduğunu" bildirmektedir. Bu üç görevi birarada yerine getirmeyen şahısların ise ahir zamanın Büyük Mehdisi olamayacağını ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu konudaki detaylı açıklamalarına rağmen, bu önemli gerçek gözardı edilerek Bediüzzaman'ın Mehdi olabileceği yönünde bazı fikirler öne sürülmektedir. Halbuki Bediüzzaman eserlerinde bu konuya bizzat açıklık getirmiş, Mehdi olmadığını sayfalar boyunca delilleriyle birlikte açıklamıştır. Bu konudaki tüm bu açık beyanlarına rağmen Risale-i Nur'a ve bu eserin yazarı olarak kendisine Mehdilik konusunda hüsn-ü zan besleyenlere ise, bu düşüncelerinin "karıştırmadan kaynaklanan bir yanlışlık olduğunu" söylemiştir:

"Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini (cemaatini) haklı olarak Hz. Mehdi telakki ediyorlar (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar). O şahs-ı manevinin de bir mümessili (temsilcisi), Nur şakirdlerinin (talebelerinin) tesanüdünden (dayanışmasından) gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili (temsilcisi) olan BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ (Hz. Mehdi ismini) O'NA VERİYORLAR. Gerçi BU, BİR İLTİBAS (karıştırma) BİR SEHİVDİR (hatadır, yanılmadır), fakat onlar onda mes'ul değiller. ÇÜNKİ ZİYADE HÜSN-Ü ZAN, ESKİDEN BERİ CEREYAN EDİYOR VE İTİRAZ EDİLMEZ. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının (imanlarının faziletinin) bir tereşşuhu (yansıması) gördüğümden onlara çok ilişmezdim... (Tılsımlar Mecmuası, s. 201) (Emirdağ Lahikası, s. 248)

Bediüzzaman Risale-i Nur'un şahsı manevisinin ve bu eserlerin yazarı olarak kendisinin kimi zaman Hz. Mehdi olabileceğinin düşünüldüğünü, ancak bunun bir karıştırma ve hata olduğunu belirtmiştir. Bir başka sözünde ise bu düşünceye sahip olan kimselerin iman hakikatlerini anlatma konusu yönünde bir değerlendirme yaptıklarını, ancak Hz. Mehdi'nin diğer iki vazifesi olan "İslam birliğinin sağlanması, tüm İslam dünyasının lideri olması ve Hz. İsa ile birlikte İslam ahlakının dünyaya hakim kılınmasının kendisinde görünmediği hususunu dikkate almadıklarını" söylemiştir. Bundan dolayı da Risale-i Nur'a ve kendisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yalnızca bir "zan"dan ibaret olduğunu belirtmiştir:

... O GELECEK ZATA DAİR HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE (uydurmaya) ÇALIŞMIŞLAR ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan <u>COK GENİS</u>

<u>DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR</u> (göz önünde bulundurmamışlar). (Tılsımlar Mecmuası, s. 168)

Bediüzzaman, bu sözüyle Hz. Mehdi'ye dair haber ve işaretlerin Risale-i Nur cemaatiyle özdeşleştirilmeye çalışıldığını ancak bu benzetmenin Hz. Mehdi ile ilgili verilen bilgilere uygun düşmediğini belirtmiştir. Bediüzzaman bu benzetmeyi yapan kimselerin Hz. Mehdi'nin iki büyük ve önemli vazifesini gözardı ettikleri için böyle yanlış bir kanaate vardıklarını ifade etmektedir. İslam birliğinin sağlanması ve Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesi, Hıristiyanlarla ittifak sağlanması ve Hz. İsa ile birlikte Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması şu ana kadar henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da dahil olmak üzere, Peygamberimiz (sav)'den sonraki dönemlerde gelen müceddidlerin hiçbiri bu büyük görevleri yerine getirmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirerek Risale-i Nur'un şahsı manevisini Mehdilikle vasıflandıranların yanıldıklarını ifade etmektedir. Nitekim bir konuda bir kişiye hüsn-ü zan beslenmesi, bu düşüncenin gerçeği yansıttığını gösteren bir delil değildir. Nitekim Bediüzzaman da risalelerinde bunu dile getirmiştir.

Bediüzzaman, Kendisine Mehdilik Zannında Bulunan Nur Talebeleri'nin Yanıldıklarını Nasıl Açıklıyor?

Bazı ayat-ı kerime (ayetler) ve ehadis-i şerife (hadisler) AHİR ZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ (en büyük müceddidi) mana-yı işari ile (işari anlamda) haber veriyorlar. Fakat O GELECEK ZATIN VE CEMİYETİNİN ÜÇ VAZİFESİNDEN en ehemmiyetlisi (önemlisi) olan ve zahiren (görünüşte) en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi (iman hakikatlerini) güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve şakirdlerinin (talebelerinin) şahs-ı manevisi tam yaptıklarından; O GELECEK ZATA dair HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE (uydurmaya) ÇALIŞMIŞLAR ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR (göz önünde bulundurmamışlar). (Tılsımlar Mecmuası, s. 168)

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevi olacağından bahsetmiş ve onun diğer müceddidlerden bu özellikleriyle ayırt edilebileceğini hatırlatmıştır:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'den bahsederken "AHİR ZAMANDA GELECEK" ifadesini kullanmıştır. Eğer, Hz. Mehdi, Bediüzzaman'ın döneminde veya daha önce gelmiş olsaydı, Bediüzzaman "gelecek" kelimesini değil, "geldi" veya "gelmiş" gibi ifadeler kullanırdı. Ancak Bediüzzaman burada çok açık bir şekilde zaman bildirmiş ve Hz. Mehdi'nin "İLERİKİ BİR TARİHTE GELECEK BİR ŞAHIS" olduğunu belirtmiştir. Ve bu ifadeyi eserlerinde ısrarla ve defalarca tekrarlamıştır. Bu, Hz. Mehdi'nin gelişinin Bediüzzaman'ın kendi döneminde ya da öncesinde gerçekleşmemiş; ancak ahir zamanda gerçekleşmesi beklenen bir olay olduğunu ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman burada "O gelecek zatın ve cemiyetinin" ifadesini kullanmıştır. "O GELECEK ZAT" ve "BU ZATIN CEMİYETİ" iki ayrı kavramdır. Bediüzzaman "VE" kelimesini kullanarak bu ikisinin ayrı şeyleri ifade ettiğini açıkça belirtmiştir. Eğer Hz. Mehdi bir şahsı manevi olsaydı ya da bu cemiyet Mehdilik görevini üstlenmiş olsaydı, Bediüzzaman burada "O gelecek cemiyet" ya da "Mehdilik görevini üstlenecek cemiyet" gibi bu konuyu netleştiren açık ifadeler kullanırdı. Ancak Bediüzzaman hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde açıkça "O gelecek zat ve cemiyeti" sözlerini kullanmış ve Hz. Mehdi'nin, kendisini izleyenlerden oluşan bir topluluğun başında bulunan bir şahıs olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman'ın vurguladığı bu gerçek birkaç soru sorulduğunda da açıkça görülebilmektedir:

- 1- Bediüzzaman ahir zamanda gelecek bu şahsın tek başına mı olduğunu belirmiştir? Hayır, Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin beraberinde bir cemiyetinin de olacağını açıklamıştır.
- 2- Bediüzzaman, bahsettiği bu cemiyetin başında herhangi bir şahsın olacağını belirtmiş midir?

Evet, Bediüzzaman bu cemiyetin başında Hz. Mehdi'nin bizzat bulunacağını bildirmiştir.

Bediüzzaman burada bir cemiyetin varlığından bahsetmiştir. Bu cemiyet, Bediüzzaman'ın "o gelecek zat" sözleriyle müjdelediği Hz. Mehdi'nin yardımcılarının ve destekçilerinin oluşturduğu bir cemiyettir. Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Hz. Mehdi'nin bir cemaati olacağını ve cemaatin Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetlerde onun yardımcıları olacağını belirtmiştir. Ancak Hz. Mehdi'nin bu hareketin önderi ve lideri olarak, bizzat bu topluluğun başında bulunacağını da ifade etmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'ye tabi olan ve onun tebliğini izleyen bu kitle ve hareketi "Hz. Mehdi'nin şahsı manevisi" olarak adlandırmıştır. Ancak Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi şu çok açık bir gerçektir ki, başında bulunan bir şahıs, bir liderleri olmadan bir şahsı maneviden bahsetmek mümkün değildir. Hz. Mehdi de bu cemiyetinin başında, onlara önderlik etmek üzere bizzat yer alacaktır. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına göre "HZ. MEHDİ KENDİSİNİ İZLEYEN BİR CEMAATİ OLAN VE ONLARA LİDERLİK EDEN TEK BİR ŞAHISTIR".

HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE sözüyle Bediüzzaman yaygın olarak yapılan bir yorum hatasına işaret etmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'ye dair haber ve işaretlerin Risale-i Nur cemaatiyle özdeşleştirilmeye çalışıldığını ancak bu yakıştırmanın Hz. Mehdi ile ilgili verilen bilgilere uygun düşmediğini belirtmiştir. Bediüzzaman bu yakıştırmayı yapan kimselerin Hz.Mehdi'nin iki büyük ve önemli vazifesini gözardı ettikleri için böyle yanlış bir kanaate vardıklarını ifade etmektedir.

İslam birliğinin sağlanması ve Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesi, Hıristiyanlarla ittifak sağlanması ve Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması şu ana kadar henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da dahil olmak üzere, Peygamberimiz (sav)'den sonraki dönemlerde gelen müceddidlerin hiçbiri bu büyük görevleri yerine getirmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirerek Risale-i Nur'un şahsı manevisini Mehdilikle vasıflandıranların yanıldıklarını ifade etmektedir.

Bediüzzaman, risalelerin yazarı olması nedeniyle, bazı çevreler tarafından kendisinin de Hz. Mehdi olarak nitelendirildiğini belirtmiştir. Ancak yukarıda da açıklandığı gibi Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği iki büyük görev dikkate alınmadığı için böyle yanlış bir yorumda bulunulduğunu ifade etmiştir. Dolayısıyla Mehdilik konusundaki bu düşüncenin asılsızlığını bir kez daha belirtmiştir.

Bediüzzaman bu düşüncenin yanlışlığını kullandığı "HATTA" kelimesiyle bir kez daha vurgulamıştır. Bediüzzaman "hatta" kelimesini burada, "bundan daha da garip ve daha da acaip olanı" anlamında kullanmıştır. Risale-i Nur'un Mehdi olduğunun zannedildiğini, bundan daha da garip olarak kendisine yönelik de böyle bir iddiada bulunulduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman bu ifadesiyle, öne sürülen bu Mehdilik iddiasının yanlışlığını bir kez daha vurgulamaktadır.

Bediüzzaman bu sözünde ayrıca kendisine Mehdilik iddiasında bulunulmasının "sürekli olarak devam eden bir iddia olmadığını" kullandığı "BAZEN" kelimesiyle ifade etmiştir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevden bahsettiği kimi sözlerinde Hz. Mehdi'nin ayırt edici bir özelliği olarak "ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMETMESİ"ne dikkat çekmiştir. Hz. Mehdi'nin bu özelliği son derece önemlidir. Hz. Mehdi görevlerini sadece belirli bir bölgede yerine getirmeyecek, onun etki alanı çok geniş bir dairede, yani dünya çapında olacaktır. Bediüzzaman, "dar daire" olarak ifade ettiği "küçük çaplı" uygulamaların Müslümanları yanıltmaması gerektiğini belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerini geniş dairede gerçekleştireceğini hatırlatarak,

Risale-i Nur'un şahsı manevisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yanlışlığını delilleriyle birlikte açıklamaktadır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin yerine getireceğini belirttiği görevler konusunda "ÇOK GENİŞ ÇAPLI BİR HÜKMETME" yani "DÜNYA ÇAPINDA" bir sonuç ise bugüne kadar gerçekleşmiş değildir. Bu da Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemde ortaya çıkmış bir şahıs ya da şahsı manevi olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Söz konusu üç görevin dünya çapında yerine getirilmesi, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden olacak ve onu tüm insanlara tanıtacaktır.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin dünya çapında gerçekleşecek olan ikinci (İslam Birliği'ni kurmak) ve üçüncü (Kuran ahlakını tüm dünyaya yaymak) görevlerinin, onun ayırt edici ve tanıtıcı özellikleri olduğunu hatırlatmıştır. Çünkü bu görevleri dünya çapında yapacak olan tek şahıs Hz. Mehdi'dir. Dolayısıyla eğer bu görevler bu özellikleriyle birlikte gerçekleşmemişse, bu durumda Mehdilik konusunda herhangi bir iddiada bulunabilmek de söz konusu değildir.

Çünkü böyle bir iddia Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle, İslam alimlerinin ve Bediüzzaman'ın bu doğrultuda yaptıkları açıklamaların tümüyle çelişecektir.

Bediüzzaman da bu sözleriyle, Hz. Mehdi konusunda bir iddiada bulunabilmek için dünya çapında gerçekleşmesi gereken bu iki büyük görevin yerine getirilip getirilmediğinin dikkate alınması gerektiğini hatırlatmaktadır. Bediüzzaman bu delillerin oluşmadığı bir durumda yapılacak bir Mehdiyet benzetmesinin hatalı bir çıkarım olacağını belirtmektedir. Bediüzzaman kulllandığı "NAZARA ALMAMIŞLAR" ifadesiyle, kendisini veya Risale-i Nur'u Hz. Mehdi zannedenlerin bu önemli hususu gözden kaçırdıklarını ve bu sebeple de yanıldıklarını ifade etmiştir.

"RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNİ (cemaatini) HAKLI OLARAK HZ. MEHDİ TELAKKİ EDİYORLAR (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar). O şahs-ı manevinin de bir mümessili (temsilcisi), Nur şakirdlerinin (talebelerinin) tesanüdünden (dayanışmasından) gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili olan BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ (Hz. Mehdi ismini) O'NA VERİYORLAR. Gerçi BU, BİR İLTİBAS (karıştırma) BİR SEHİVDİR (hatadır yanılmadır)... (Tılsımlar Mecmuası, s. 201)

Bediüzzaman, Risale-i Nur'un ve bu eserin yazarı olarak kendisinin Hz. Mehdi olabileceğinin düşünüldüğünü ancak bunun bir hata ve karıştırma olduğunu belirtmiştir:

Bediüzzaman burada "HAKLI OLARAK" deyimini, Risale-i Nur cemaati'nin Mehdi kabul edilmesini haklı bulduğunu vurgulamak için değil, böyle bir kabulün kolayca düşülebilecek ve mazur görülmesi gereken bir hata olduğunu vurgulamak için kullanmıştır. Konunun geliş ve gidişinden, bu mana kolayca anlaşılmaktadır. Nitekim Bediüzzaman önceki satırlarda açıklanan sözlerinde de bu yanılgının Hz. Mehdi'nin dünya çapında yerine getireceği iki büyük görevinin gözardı edilmesinden kaynaklandığını belirterek bunun "HAKLI BİR GÖRÜŞ OLMADIĞINI" açıklamıştır.

Bediüzzaman, Risaleleri kaleme alan kişi olarak, Risale-i Nurlar gibi kendisinin de Hz. Mehdi olarak değerlendirildiğini, ancak bunun "BİR ZAN" olduğunu ifade etmiştir. "Zannetme" kelimesi gerçeklik değil, bir yanılgı ve aldanışın söz konusu olduğunu ifade eden bir kelimedir. Bediüzzaman, talebelerinin sadece Hz. Mehdi'nin önemli bir vazifesi olan iman hakikatlerini anlatma konusu yönünde bir değerlendirme yaptıklarını, ancak Hz. Mehdi'nin diğer iki vazifesi olan "İslam birliğinin sağlanması, tüm İslam dünyasının lideri olması ve İslam ahlakının dünyaya hakim kılınması"nın kendisinde görünmediği

hususunu dikkate almadıklarını söylemiştir. Bundan dolayı da Risale-i Nur'a ve kendisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yalnızca bir "zan" dan ibaret olduğunu belirtmiştir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman **"zannediyorlar"** diyerek burada bir kez daha kendisini bu düşüncedeki insanlara dahil etmediğini, kendisinin onlarla aynı fikri paylaşmadığını ifade etmektedir.

Bediüzzaman, kendisinin veya Risale-i Nur'un Mehdi olarak kabul edilmesinin bir "İLTİBAS" olduğunu ifade etmiştir. "İltibas" kelimesinin anlamı "BİRBİRİNE BENZEYEN ŞEYLERİ ŞAŞIRIP BİRBİRİNE KARIŞTIRMAK"tır. (Yeni Lugat, sf. 267) Dolayısıyla burada, birbirine karıştırılan ancak aslında birbirinden farklı olan iki kavram vardır. Bediüzzaman Risale-i Nur ya da kendisinin Hz. Mehdi olabileceğinin "zannedildiğini"; ancak gerçekte bu "bir şaşırma ve bir karıştırma" olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman bu karışıklığın, Risale-i Nur'un, Hz. Mehdi'nin üç temel görevinden biri olan "imanı kurtarmak" vazifesini üstlenmiş olmasından kaynaklandığını açıklamıştır. Bediüzzaman'ın açıkladığı gibi, tarih boyunca gönderilmiş olan tüm müceddidler Hz. Mehdi'nin görevlerinden bir tanesi yapmışlardır. Ancak Bediüzzaman da dahil olmak üzere "üç görev, hiçbir müceddid tarafından aynı anda yerine getirilmemiştir". Dolayısıyla tarihte Mehdilik konusunda bunun gibi benzetmeler pekçok kişiye yapılmıştır.

Ancak Bediüzzaman, "Hz. Mehdi'nin, <u>hepsini birarada ve dünya çapında</u> gerçekleştireceği görevlerini" anlatarak, bu Mehdilik iddialarının hiçbirinin doğru olmadığını ve Hz. Mehdi'nin ileride gelecek bir şahıs olduğunu açıklamıştır.

Risale-i Nur'a ve Bediüzzaman'a yapılan bu benzetmede de aynı durum söz konusudur. Bediüzzaman, Hz. Mehdi ile ilgili Peygamberimiz (sav)'in hadislerindeki ve İslam alimlerinin açıklamalarındaki izahlar ve özelliklerine dair verilen bilgiler dikkate alınmadığı için "bir şaşırma ve karıştırma" yapıldığını belirtmektedir.

Bediüzzaman, kendisinin veya Risale-i Nur'un Mehdi olarak kabul edilmesinin aynı zamanda bir "SEHİV" olduğunu söylemiştir. "SEHİV"in kelime anlamı "HATA, YANLIŞ, YANILMA"dır. (Yeni Lugat, sf. 617) Bediüzzaman, kendisine ve Risale-i Nur'a Hz. Mehdi isminin verilmesinin bir "karıştırma" olacağını belirtmekle yetinmemekte, cümlesinin devamında bunun bir "sehiv" yani "hata" olacağını da ayrıca vurgulamaktadır. Bu son derece açık bir ifadedir. Eğer Bediüzzaman kendisine ve Risale-i Nur'un şahsı manevisine yapılan Mehdilik iddialarında herhangi bir doğruluk payı görseydi, kuşkusuz ki bunu bir "hata" olarak nitelendirmezdi. Açıkça bu iddiaların yerinde olduğunu ifade eden sözler kullanırdı. Bunun hata olduğunu belirtmiş olması, Bediüzzaman'ın bu konudaki kanaatini çok açık ve hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır. Bediüzzaman Risale-i Nur'un ya da kendisinin Hz. Mehdi olabileceği görüşünü kabul etmemektedir.

BAZI NUR TALEBELERİNİN BEDİÜZZAMAN'I MEHDİ
ZANNETMELERİNİ ÜSTAD BİR İLTİBAS (Yanlışlık-Karışıklık)
ve BİR SEHİV (Hata, Yanlış, Yanılma) OLARAK NİTELEMEKTEDİR

Üçüncü Vazifesi: ... O ZAT BÜTÜN EHL-İ İMANIN (iman edenlerin) MANEVİ YARDIMLARIYLA veİTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) ve BÜTÜN ULEMA VE

EVLİYANIN (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa AL-İ BEYT'İN NESLİNDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ (çok sayıda) BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA (Peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla) O VAZİFE-İ UZMAYI (büyük görevi) YAPMAYA ÇALIŞIR. RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNİ HAKLI OLARAK HZ. MEHDİ TELAKKİ EDİYORLAR (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar). O şahs-ı manevinin de bir mümessili (temsilcisi), Nur şakirdlerinin (talebelerinin) tesanüdünden (dayanışmasından) gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili (temsilcisi) olan BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ (Hz. Mehdi ismini) ONA VERİYORLAR. Gerçi bu, BİR İLTİBAS (karıştırma) BİR SEHİVDİR (hatadır, yanılmadır)... (Emirdağ Lahikası, 266)

Çünki ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hattâ eski evliyaların bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o âhirzamanın hidayet edicisi olduğu diye keşifleri, bu tahkikat ile tevili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, tevil lâzımdır:

Birincisi : Ahirde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller; fakat hilafet-i Muhammediye (A.S.M.) ve ittihad-ı İslâm, avamda ve ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor. Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş, fakat her biri üç vazifeden birisini bir cihetle yapması itibarıyla, âhirzamanın büyük Mehdisi ünvanını almamışlar.

İkincisi: Ahirzamanın o büyük şahsı, Âl-i Beyt'ten olacak. Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (R.A.) bir veled-i manevisi hükmündeyim. Ondan hakikat dersi aldım. Âl-i Muhammed (A.S.M.) bir manada hakiki Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beyt'ten sayılabilirim. Fakat Nur'un mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nur'da ihlası bozmamak için, uhrevi makamat dahi bana verilse bırakmağa kendimi mecbur bilirim. (Emirdağ Lahikası, 248)

"Ben, kendimi seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki âhir zamanın o büyük şahsı, Âl-i Beyt'ten olacaktır. (Emirdağ Lahikası, 249) Bazı ayet-ı kerime (ayetler) ve ehadis-i şerife (hadisler) AHİR ZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ (en büyük müceddidi) mana-yı işari ile (işari anlamda) haber veriyorlar. Fakat O GELECEK ZATIN VE CEMİYETİNİN ÜÇ VAZİFESİNDEN en ehemmiyetlisi (önemlisi) olan ve zahiren (görünüşte) en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi (iman hakikatlerini) güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve şakirdlerinin (talebelerinin) şahs-ı manevisi tam yaptıklarından; O GELECEK ZAT dair HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE (uydurmaya) ÇALIŞMIŞLAR ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR (göz önünde bulundurmamışlar). Onların kanaatleri, onların Risale-i Nur'dan istifade cihetinde faidelidir, zarasızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlasa ve hiçbir şeye alet olmamasına ve dünyevi ve manevi makamatı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muhafızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücumuna vesile olabilir. (Tılsımlar Mecmuası, 168)

BEDİÜZZAMAN'IN YUKARIDAKİ İZAHLARINA GÖRE:

Nur Talebeleri Bediüzzaman'ı Neden Mehdi Zannetmektedirler?

- Hz. Mehdi'nin üç büyük vazifesinden ilki olan imanı kurtarmak konusunu Risale-i Nur'da gördüklerinden dolayı,
- Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü önemli vazifeleri olan, İslam Birliği'nin sağlanması ve Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesi ile Hıristiyanlarla ittifak sağlanması ve Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması vazifelerinin iman vazifesine göre ikinci ve üçüncü derecede görüp değerlendirmeye almadıklarından dolayı.

Bediüzzaman'a Mehdilik Hüsn-ü Zannı Yeni Bir Konu Mudur ve Neden Süregelmektedir?

- Said Nursi kendisine gereğinden fazla olan bu hüsn-ü zannın çok eskiden beri sürdüğünü ve buna itiraz edilmediğini söylemektedir. Bu konuya itiraz edilmediğinden ve Bediüzzaman'ın da talebelerinin şevkini kırmamak için onlara pek fazla bir şey söylememesinden dolayı bu zan süregelmektedir.

Çünki ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. (Emirdağ Lahikası, 248)

Bediüzzaman Talebelerinin Bu Hüsn-ü Zanlarına Neden Çok Karışmamıştır?

- Bunu bir dua ve temenni olarak addettiğinden,
- Talebelerinin Risale-i Nur'dan istifade etmelerine bu zannı faydalı görüp, zararlı görmediğinden dolayı.

Bediüzzaman Kendisine Yapılan Mehdilik Hüsn-ü Zannını Nasıl Değerlendiriyor?

- Bu düşüncenin bir **İLTİBAS** ve bir **SEHİV** olduğu şeklinde değerlendirmektedir.

İLTİBAS: Birbirine benzeyen şeyleri şaşırıp, birbirine karıştırmak. Yanlışlık. Karışıklık **SEHV**: Hata, yanlış, yanılma.

Bediüzzaman bu Hüsn-ü Zannın Yanlışlığını Neyle Açıklamaktadır?

- Ahirzaman Mehdisinin üç büyük vazifesinin olduğunu, kendisi dahil, şimdiye kadar gelen müceddidlerin bu 3 vazifeden sadece 1'ini bir yönüyle yerine getirdiklerini, dolayısıyla bu üç vazifeyi yapmamış olanın Mehdi olamayacağını ifade etmiştir.
- Mehdi'nin Al-i Beyt'ten (Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan) olacağının bildirilmiş olması ama kendisini nesil olarak seyyid bilmediğini açıklamıştır. (*Emirdağ Lahikası*, 249)

BEN, KENDİMİ SEYYİD (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) BİLEMİYORUM.Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI AL-İ BEYT'TEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR. (Emirdağ Lahikası, s. 249)

Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirilen en önemli özelliklerinden biri de, "SEYYİD" yani Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan olmasıdır:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah **BENİM EHL-İ BEYT'İMDEN (SOYUMDAN) BİR ZATI** (Hz. Mehdi'yi) gönderecek. (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)

Bediüzzaman da bu sözünde, kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını, Hz. Mehdi'nin ise bu mübarek soydan olacağını belirtmiştir:

Bediüzzaman seyyid değildir ve, seyyid olmamasının, kendisinin Mehdi olmayacağının delillerinden biri olduğunu belirtmektedir. Kuşkusuz ki bir kişiye bir soru sorulmasının nedeni, ilgili konunun doğrusunu öğrenmektir. Bediüzzaman Said Nursi'ye de Mehdi olup olmadığının sorulmasının nedeni doğruları öğrenmektir. Bu soru karşısında "Hayır, ben Mehdi değilim" diyorsa ve bunun onlarca delilini öne sürüyorsa buna inanmak gerekir. Zira Bediüzzaman çok açık bir şekilde bu konuya cevap vermiş ve "ben seyyid değilim" demiştir.

Ayrıca Bediüzzaman eğer seyyid olmuş olsaydı, bunu gizlemesi için hiçbir sebep yoktur. Çünkü seyyid olmak, saklanması gereken bir özellik değildir. Tam aksine Peygamber Efendimiz (sav)'in neslinden olmak Müslümanlar için büyük bir şereftir. Dolayısıyla Bediüzzaman seyyid olsaydı, bunu hiçbir şekilde gizlemez ve açıkça ifade ederdi. Peygamberimiz (sav)'in soyundan olduğunu ifade etmekten büyük bir onur duyardı. Kendisine böyle bir soru sorulduğunda "Evet seyyidim, ama Mehdi değilim" derdi. Zira Bediüzzaman bizzat kendi eserlerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisini hatırlatarak "seyyid olan bir kişinin seyyidliğini gizlemesinin Kuran ahlakına uygun olmadığını" belirtmiştir.

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc (isyan) haram oldukları gibi... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur (yasaklanmıştır). (Muhakemat, s. 52)

Bediüzzaman'ın bu sözü çok açıktır. Peygamberimiz (sav)'in hadisinde bildirildiği gibi, İslam ahlakına göre, seyyid olan bir kişi hiçbir nedenle bunu gizleyemez, saklayamaz. Seyyid olmayan bir kişi de ben seyyidim diyemez. Bu durumda Bediüzzaman gibi değerli ve üstün ahlaklı bir şahsın, seyyidliğini gizlediği yaklaşımı son derece yakışıksız bir düşüncedir. Bunun yanı sıra her seyyid olan kişi, mutlaka Mehdi olacak diye bir durum da söz konusu değildir. Dünya üzerinde milyonlarca seyyid olan insan bulunmaktadır. Bir kişinin seyyid olması Mehdi olmasını gerektirmediği için, her insan bu gerçeği rahatlıkla dile getirebilir. Dahası Bediüzzaman "Benim bu konudaki tek eksikliğim seyyidliğim, eğer seyyid olsaydım Mehdi olurdum" da dememiştir. Tam aksine Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin tüm özelliklerini, yapacağı benzersiz faaliyetleri uzun uzun açıklamış ve bunların hiçbirinin kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleşmediğini belirtmiştir.

Bediüzzaman "AL-İ BEYT'TEN OLACAKTIR" sözleriyle Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyid bir kimse olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman eserlerinin çeşitli bölümlerinde Hz. Mehdi'nin bu özelliğine dikkat çekerek, Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, belirli bir soydan gelecek olan "BİR ŞAHIS" olduğunu vurgulamıştır. Peygamberimiz (sav)'in de Hz. Mehdi'nin bu özelliğini bildirdiği çok sayıda hadisi vardır. Bir şahsı manevinin peygamber soyundan gelmesi elbette ki söz

konusu değildir. Ayrıca böyle bir düşünce hem Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle hem de Bediüzzaman'ın sözleriyle çok açık bir şekilde çelişmektedir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi "PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS" olacaktır.

Gerçi HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ, BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ. Fakat HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE (açıdan) YAPMASI İTİBARIYLA (nedeniyle) AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ UNVANINI ALMAMIŞLAR. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

Bediüzzaman bu sözünde, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi birarada yerine getiremediklerini ifade etmiştir:

Bediüzzaman bu sözüyle birkaç önemli konuya açıklık kazandırmıştır. Bediüzzaman öncelikle Hz. Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak her yüz yıl başında bir müceddid (yenileyici) gönderileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman Risalelerde Hz. Mehdi'nin de Hicri 14. yy'ın başında geleceğini ve 14. ve 15. yy'lar arasındaki müceddid olacağını belirtmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle ayrıca geçmiş dönemlerde gönderilmiş olan müceddidler ile Hz. Mehdi arasındaki farkı açıklamış ve Hz. Mehdi'nin hangi özelliğiyle bu müceddidlerden ayırt edilebileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'den önce gelen müceddidlerin, onun üç vazifesinden birini yerine getirdiklerini ve bu açıdan "bir nevi Mehdi ve müceddid görevi üstlendiklerini" söylemiştir. Ancak Bediüzzaman, yukarıda bahsettiği üç vazifenin üçünü birden yerine getirecek olan kişinin yalnızca "BÜYÜK MEHDİ" olacağını ve bu özelliğiyle diğer müceddidlerden ayırt edileceğini belirtmiştir. Nitekim Bediüzzaman'ın kullandığı "BİR NEVİ MEHDİ" ifadesi de bu durumu açıklamaktadır. Bediüzzaman geçmişte gelen ve Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden yalnızca bir tanesini yapan kimselerin gerçekte ahir zamanın beklenen Mehdisi olmadıklarını, bu kimseleri "bir nevi mehdi" olarak nitelendirerek ifade etmiştir.

Bediüzzaman kullandığı "HER BİRİ" ifadesiyle Hz. Mehdi'den önce gelmiş olan müceddidlerin de Hz. Mehdi gibi gerçek kişilikler olduklarına, şahs-ı manevi olmadıklarına dikkat çekmektedir. Bu açıklamada bahsi geçen önceki yüzyıllarda gönderilen müceddidlerin birer şahıs oldukları kabul görürken, Bediüzzaman'ın aynı açıklamalarında yine bir şahıs olacağını belirttiği "Büyük Mehdi"nin bir şahsı manevi olacağı düşüncesi elbette ki çelişkilidir. Bu düşünceye göre, ahir zaman Mehdisi'nden önce gelen tüm müceddidlerin de birer şahsı manevi olması gerekirdi. Ancak böyle bir şey söz konusu olmamıştır. Nitekim Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıklamıştır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, Peygamberimiz (sav)'in rivayetlerindeki özelliklere sahip olmasıyla tanınacak olan Büyük Mehdi ahir zamanda "BİR ŞAHIS" olarak ortaya çıkacak ve Allah'ın izniyle Bediüzzaman'ın belirttiği üç görevi birden yerine getirecektir.

Bediüzzaman sözlerinde, iki ayrı tür Mehdi olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birincisini, "sabık (önceki) Mehdiler", diğerini ise ahir zamanda gelecek olan "BÜYÜK MEHDİ" olarak adlandırmıştır. Bediüzzaman Said Nursi, Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetleri saymış ve bunları ondan başka kimsenin yapamayacağını belirtmiştir. Bu yüzden, bu önemli görevlerin yerine getirilmesine vesile olan kişiye "BÜYÜK MEHDİ" demiştir. Bediüzzaman eserlerinde, kendisi de dahil olmak üzere önceki dönemlerde gelen, sabık Mehdiler olarak adlandırdığı müceddidlerin bu üç görevi yerine getiremedikleri için Büyük Mehdi olamayacaklarını anlatmıştır. Bediüzzaman eserlerinde ayrıca söz konusu kimselerin Büyük

Mehdi ünvanını alamamalarının bir diğer sebebinin ise, bu kişilerin Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde belirttiği özelliklere uymamaları olduğunu bildirmiştir.

Hem bu ÜÇ VEZAİF (görevin) BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi) PEK UZAK, ADETA KABİL (mümkün) GÖRÜLMÜYOR. Ahir zamanda, AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ (Peygamberimiz (sav)'in soyunun nurani cemaatini) TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR (bir araya gelebilir, toplanabilir) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 156)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üç görevi olduğunu belirtmekte, bu üç görevin birarada yerine getirilmesinin Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olduğuna dikkat çekmektedir. Bediüzzaman kendi yaşadığı dönemde bu üç görevin birden yerine getirilemediğini, bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini söylemektedir:

Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görev olduğundan bahsetmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden birinin bu üç görevi birden yerine getirmesi olduğunu belirtmektedir. Bu görevlerin birincisi materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle fikri mücadele yapılması ve bu akımların fikren tam olarak susturulmasıdır. İkincisi İslam dünyasının liderliğini üstlenerek İslam birliğinin sağlanması, üçüncüsü ise Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılmasıyla tüm yeryüzüne hakim kılınmasıdır. Ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi, bu görevlerin üçünü birden yerine getirecektir. Bu alamet, onun tanınmasını sağlayacak ve onun en önemli özelliklerinden olacaktır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin aynı anda, "SİYASET MEHDİSİ, SALTANAT MEHDİSİ VE DİYANET MEHDİSİ" olarak üç özelliğe birden sahip olacağını ve bu üç alanda birden Mehdilik yapacağını söylemiştir. Bediüzzaman, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi bu şekilde birarada yerine getirmediklerini ifade etmiştir. Bu nedenle de ahir zamanın "BÜYÜK MEHDİSİ" ünvanını alamadıklarını belirtmiştir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin "ÜÇ VEZAİF (GÖREVİN) BİRDEN" yerine getireceğini hatırlattığı bu sözüyle bu konunun önemini bir kez daha hatırlatmaktadır. Kendisi de dahil olmak üzere, önceki müceddidlerin hiçbirinin bunların üçünü birarada gerçekleştirmediğini belirterek Hz. Mehdi'nin o dönemde henüz gelmemiş olduğunu ifade etmektedir.

Bediüzzaman "BU ZAMANDA" sözleriyle kendi yaşadığı dönemden bahsetmektedir. Ve kendi zamanında, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevi birden mükemmel bir biçimde, hakkıyla ve biri diğerine mani olmadan, zarar vermeden, eksiksiz ve kusursuz olarak başarabilecek bir şahıs ya da cemaat bulunmadığını belirtmektedir. Bediüzzaman bu kanaatinin ne kadar güçlü olduğunu "PEK UZAK" ve "ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜNMÜYOR" sözleriyle açıkça belirtmiştir. Bu da,

Hz. Mehdi'nin Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ortaya çıkmadığını gösteren bir başka önemli delildir. Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, üç görevin birden yerine getirilmesine imkan olmamıştır. Bediüzzaman ancak kendisinden bir asır sonra gelecek Büyük Mehdi'nin bu görevlerin hepsini yerine getireceğini bildirmektedir.

Bediüzzaman, eserlerinde birçok kez Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirildiği üzere "seyyid" yani "Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen bir kimse" olacağını, "kendisinin ise seyyid olmadığını" belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözünde de bu konuya bir kez daha açıklık getirmekte, "AL-İ BEYT'İ NEBEVİNİN CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN" sözleriyle Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in mübarek soyundan olacağına dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu önemli alametlerinden birini hatırlatarak kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmektedir.

Bediüzzaman'ın açıkladığı üç büyük görev ancak ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin yerine getirebileceği görevlerdir. Bediüzzaman, burada kullandığı "ANCAK" kelimesiyle bir başkasının bu görevleri başarmasının Allah'ın dilemesiyle "İMKANSIZ" olduğunu belirtmiştir. Çünkü Allah bu vazifeleri yalnızca Hz. Mehdi'nin yerine getirebilmesini takdir etmiştir. Hz. Mehdi de kaderinde böyle takdir edildiği için bu görevleri Allah'ın izniyle başarıyla yerine getirecektir. İslam tarihinde henüz bunu başaran bir kimse ya da topluluk görülmediği gibi, Bediüzzaman kendi yaşadığı devirde de bu durumun gerçekleşmediğini vurgulamaktadır.

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD (ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi) hem EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi, yenileyen, yenileyici), hem HAKİM, hem MEHDİ hem MÜRŞİD (doğru yolu gösteren kişi) hem KUTB-U AZAM (Müslümanların kendisine bağlandıkları büyük evliyalardan, zamanın en büyük mürşidi) olarak BİR ZAT-I NURANİYİ (nurlu bir zatı) GÖNDERECEK ve O ZAT da, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR. Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemi) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN (İslam aleminin) ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. (Mektubat, s. 411-412)

Bediüzzaman ahir zaman alametlerinin şiddetlendiği dönemde Allah'ın insanların kurtuluşuna vesile olması için Peygamberimiz (sav)'in soyundan nurani bir şahıs olan Hz. Mehdi'yi göndereceğini bildirmiş ve bu kutlu zatı geçmiş dönemlerdeki müceddidlerden ayıran özellikleri anlatmıştır:

Peygamberimiz (sav) hadislerinde her yüzyıl başında insanlara din ahlakını ve hükümlerini anlatan, dönemin ihtiyaçlarına göre açıklamalarda bulunan bir müceddid gönderileceğini bildirmiştir. Örneğin İmam-ı Rabbani 1000. Hicri yılın müceddididir. Mevlana Halid-i Bağdadi Hicri 1193 (Miladi 1779) yılında doğmuş, Hicri 1242 yılında (Miladi 1827) vefat etmiştir. Dolayısıyla bu mübarek insan ittifakla Hicri 12. ve 13. asırlar arasındaki müceddiddir. Bediüzzaman Said Nursi ise Mevlana Halid-i Bağdadi'den tam 100 sene sonra, Hicri 1293 (Miladi 1878) yılında doğmuştur. Vefatı ise Hicri 1379 (Miladi 1960) yılıdır. Bediüzzaman da Hicri 12. asrın müceddidi Mevlana Halid'den tam yüz sene sonra yayınlanan Risale-i Nur'un müellifi (yazarı) olması sebebiyle kendisinin de 13. ve 14. asırlar arasındaki müceddid olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ise kendisinden sonra geleceğini -tarih vererek- bildirmiş, Hicri 14. ve 15. yüzyıllar arasındaki "müceddid"in Hz. Mehdi olacağını müjdelemiştir. Bediüzzaman bu sözünde de Hz. Mehdi için "EN BÜYÜK MÜCEDDİD ve EN BÜYÜK MÜÇTEHİD" sıfatlarını kullanmaktadır.

"MÜCEDDİD" dini hakikatleri devrin ihtiyaçlarına göre açıklayan, "MÜÇTEHİD" de ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi ve önderidir. Bu vasıftaki büyük zatlar, İslam toplumlarına örnek olmuş, yol göstermiş, zamanın kutbu olmuş önderlerdir. Bu önderlerden kimi içtihat etme (hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma) ve hüküm verme vasıflarından dolayı "mezhep önderleri" olmuşlardır; Müslümanlar da onlara uymuşlardır.

İmam Hanefi, İmam Şafi, İmam Hanbeli, İmam Maliki bu önderlerden olup 4 mezhebin kurucularıdır. Bütün ehl-i sünnet onların verdiği hükümlerle amel etmektedir. Bediüzzaman bu "müçtehid ve müceddid"lerin en büyüklerinin ise Hz. Mehdi olacağını ifade etmiştir. Bu da Hz. Mehdi'nin içtihat etme (hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma) ve hüküm vermeye en yetkili kişi olarak, kendisinin de "tüm mezhepleri kaldıracağını" göstermektedir. Zira en büyük mezhep imamı olduğuna göre zaten tüm diğer mezhepleri kaldırması gerekir. Zamanında herkesin ona uyacağının bildirilmiş olması da bunu doğrulamaktadır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin "en büyük müceddid ve müçtehid" olduğunu söyleyerek onun tüm mezheplerin üstünde olacağını ifade etmiştir. Geçmişten günümüze pek çok İslam alimi eserlerinde bu konuya değinmişlerdir. İslam tarihinin en büyük alimlerinden biri olan Muhyiddin Arabi ise "Fütühat-ül Mekkiye" isimli eserinde bu konuda şöyle bilgi vermiştir:

... MEHDİ, DİNİ PEYGAMBER'İN ZAMANINDA OLDUĞU GİBİ AYNEN UYGULAYACAK. YERYÜZÜNDE MEZHEPLERİ KALDIRACAK. HALİS HAKİKİ DİNDEN BAŞKA HİÇBİR MEZHEP KALMAYACAK. (Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, sf. 186-187)

Hüseyin Hilmi Işık ise, *Saadet-i Ebediye* adlı eserinde Hz. Mehdi'nin bu özelliğini şöyle haber vermiştir:

HAZRET-İ MEHDİ, AHİR ZAMANDA DÜNYAYA GELECEKTİR. Resullulah Efendimizin (sav) soyundan olacaktır. İsa Aleyhisselam'la buluşacak, MEZHEPLERİ KALDIRACAK, YALNIZ ONUN MEZHEBİ KALACAK. (H. Hilmi Isık, Saadeti Ebediye, s. 35)

Bediüzzaman Said Nursi bilindiği gibi Şafi mezhebindendir. Bir mezhep sahibi değildir ve bir başka mezhep kurucusuna tabi olmuştur; İmam Şafi'yi imamı olarak kabul etmiştir. Bediüzzaman bu konuyu eserlerinde şöyle ifade etmiştir:

"Evvelâ: Ben Şafiî'yim..." (Emirdağ Lahikası, s. 38)

"... hem hususî Şafiîce ibadetime." (Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 202)

"Yalnız bu kadar var. **Ben Şafiîyim**..." (Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 206)

"Hattâ Şafiî mezhebinde olduğu için..." (Emirdağ Lahikası, s. 573)

Oysa ki Hz. Mehdi tüm mezhepleri kaldıracak ve tüm mezheplerin üzerinde olacaktır. Bir mezhebe bağlı olan Bediüzzaman da, bu özelliğin Hz. Mehdi'ye ait olacağını belirterek kendisinin Hz. Mehdi olmadığını açıklamıştır.

Ayrıca Bediüzzaman bu sözüyle Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu bir kez daha çok açık deliller vererek ortaya koymuştur. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin aynı zamanda hem "BİR MÜCEDDİD" hem de "BİR MÜÇTEHİD" olacağını söylemiştir. Hz. Mehdi'nin bu sıfatlarına uygun olarak "dini devrin ihtiyaçlarına göre açıklayabilmesi ve ihtiyaç olduğunda ayetlerden hüküm çıkarabilmesi, bir İslam alimi ve önderi olabilmesi" için çok açıktır ki "BİR İNSAN" olması gerekmektedir. Bir şahsı manevinin

"açıklama yapabilmesi, hüküm çıkarabilmesi ya bir İslam alimi ve önderi olabilmesi" mümkün değildir. Bediüzzaman da bu özelliklerini vurgulayarak "HZ. MEHDİ'NİN BİR ŞAHIS OLDUĞUNU" ifade etmiştir.

Tüm elçiler ve peygamberler gibi, Peygamberimiz (sav)'den sonra gelen ve İslam tarihinde yer alan hiçbir müceddid veya müçtehid bir şahsı manevi olarak gönderilmemiştir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği adetullahına uygun olarak tüm müceddidler, insanları uyarıp korkutacak, onları Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetiyle müjdeleyebilecek, onlara doğruyu yanlıştan ayıran, hidayet rehberi olabilecek "BİRER İNSAN" olarak gelmişlerdir. Örneğin Mevlana Halid-i Bağdadi ve Bediüzzaman gibi müceddidler yaşadıkları yüzyıllarda birer şahıs olarak gelmiş büyük İslam alimleridir. Bediüzzaman'ın da dikkat çektiği gibi, 1400 senedir heyecanla beklenen Hz. Mehdi de Allah'ın izniyle bu adetullaha uygun olarak müceddid ve müçtehid sıfatlarını taşıyabilecek "BİR ŞAHIS" olarak gelecektir.

Bediüzzaman'ın kullandığı "HAKİM" kelimesinin sözlük anlamı, "Haklı ve haksızı ayırıp adalet üzere hükmeden, idare eden"dir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği görevlerinden bahsetmiş, halihazırda dağınık halde bulunan tüm İslam dünyasını birleştirip bu birlikteliğin liderliğini üstlenmenin de Hz. Mehdi'nin bu görevlerinden biri olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, burada belirttiği "HAKİM"lik sıfatını kullanarak, tüm İslam aleminin başında olacağını ve Müslümanların meselelerine çözüm getireceğini bildirmiştir. Buna göre, Hz. Mehdi karar mekanizmasının başında olacak, onun adil hükümleri ve yönlendirmesiyle İslam dünyası idare edilecektir. Böyle bir gelişme şu ana kadar gerçekleşmemiştir. Nitekim Bediüzzaman da bu gerçeği hatırlatarak Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini dile getirmiş; ortaya çıktığında Hz. Mehdi'nin bu "HAKİMLİK VASFINI TAŞIMASIYLA TANINABİLECEĞİNE" dikkat çekmiştir.

Hz. Mehdi, Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi "hakim" olacaktır; hükmeden yani adaleti sağlayan mekanizmanın başında olacaktır. Bediüzzaman Said Nursi ise, hayatının 28 yılını **"mahkum"** olarak büyük fedakarlıklarla geçirmiş, **"hakim"** konumda olmamıştır.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman bu sözüyle Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı konusuna da kesin ifadelerle açıklık getirmiştir. Bir şahsı manevinin "hakimlik" sıfatını taşıması, Müslümanların liderliğini üstlenerek adalet konusunda hüküm verebilmesi, bir topluluğu idare edebilmesi hiç şüphe yok ki imkansızdır. Tüm bunlar ancak bir insanın sahip olabileceği özelliklerdir. Yine bunlar ancak imanla, akıl, muhakeme ve vicdan kullanarak yerine getirilebilecek sorumluluklardır. Bir şahsı manevinin ise bu özelliklerin hiçbirine sahip olmadığı, dolayısıyla da hakim vasfıyla Müslümanları yönetemeyeceği son derece açık bir gerçektir. Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıkça ifade etmiş, Hz. Mehdi'nin "BİR ŞAHIS" olduğunu açıklamıştır.

Bediüzzaman Rabbimiz'in, ahir zamanın en zorlu ortamında, tüm insanların kurtuluşuna vesile olması için göndereceği mübarek zatın ayrıca "MEHDİ" vasfını da taşıyacağını bildirmiştir. "MEHDİ" kelimesi, "HİDAYETE EREN, HİDAYETE VESİLE OLAN VE HİDAYETE YÖNELTEN" anlamlarındadır. Mehdi sıfatı, özel bir lütuf olarak Allah'ın hidayetine mazhar olan ve Allah'ın kendisine yol gösterdiği kişiyi tanımlamaktadır. Ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi de ismini bu özelliğinden almaktadır. Bir şahsı manevinin "Mehdi vasfını taşıması" ise hiçbir şekilde söz konusu değildir. Allah'tan bir lütuf olarak verilen "HİDAYET BULMA" özelliğinin "BİR İNSANI" tanımladığı çok açıktır. Bir şahsı manevinin "hidayet bulma" ve "insanların hidayetlerine vesile olma" özellikleri olamaz. Bediüzzaman da burada bu

gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin "MEHDİ" vasfını belirterek, onun "BİR ŞAHIS" olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin özelliklerinden bazılarını saydığı bu sözünde onun aynı zamanda hem "MÜRŞİD" hem de "KUTB-U AZAM" olacağını bildirmiştir. "MÜRŞİD" kelimesi "DOĞRU YOLU GÖSTEREN KİMSE" anlamına gelmektedir. "KUTB-U AZAM" ifadesi ise "MÜSLÜMANLARIN KENDİSİNE BAĞLANDIKLARI BÜYÜK EVLİYALARDAN, ZAMANIN EN BÜYÜK MÜRŞİDİ" anlamındadır. Bediüzzaman bu sözünün başındaki "ahir zamanın en büyük fesadı zamanında" ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin dünyanın belki de en buhranlı devresi olan ahir zamanda, dünya çapında yapacağı çalışmalarla, imandan ve doğru yoldan, din ahlakından uzaklaşmış insanlığı gafletten uyandırıp hidayete yönelteceğini bildirmiştir. Hz. Mehdi, Müslümanların kendisine bağlandığı, zamanın en büyük yol göstericisi olacaktır.

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı yukarıdaki vasıflar, anlamlarından da anlaşılacağı gibi "TEK BİR KİŞİ"ye ait olacak özelliklerdir. Bir şahsı manevinin "mürşid" ve "kutb-u azam" olması düşünülemez. Bediüzzaman açıkça Hz. Mehdi'nin yaşadığı dönemde "tüm Müslümanların kendisine bağlandığı en büyük evliyalardan, zamanının doğru yolu gösteren en büyük mürşidi olan BİR ŞAHIS" olacağını ifade etmiştir.

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin "BİR ZAT-I NURANİ" olduğundan bahsetmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olduğunu vurgulamak isteseydi burada "bir zat-ı nuraniden" değil, "bir şahsı manevi-i nuraniden" bahsederdi. Ancak çok açık olarak Hz. Mehdi için "BİR ZAT" ifadesini kullanmıştır. Ayrıca "NURANİ" kelimesiyle de bu mübarek zatın bir özelliğini de vurgulamış, onun "NURLU BİR ŞAHIS" olduğunu belirtmiştir. Bir şahsı manevinin "NURLU" olmasından söz edebilmek mümkün değildir. Bu bir insanda görülebilecek bir özelliktir. Bediüzzaman da tüm bu vurguları ve açıklamalarıyla Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını, mübarek "BİR İNSAN" olduğunu açıkça belirtmiştir.

Ayrıca Bediüzzaman burada "iki zat" ya da "üç zat" gibi ifadelere yer vermemiş, kullandığı **"BİR ZAT-I NURANİ"** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin yalnızca **"TEK BİR ŞAHIS"** olduğunu da ifade etmiştir.

Bediüzzaman bunun yanı sıra bu sözündeki "GÖNDERECEK" ifadesiyle de Hz. Mehdi'nin gelişinin Allah'ın izniyle kesin olarak gerçekleşeceğini umduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman bu sözüyle aynı zamanda Hz. Mehdi'nin gelişinin geçmişte ya da kendi döneminde henüz gerçekleşmemiş olduğunu da belirtmektedir. Eğer böyle bir kanaati olsaydı hiç kuşkusuz ki Bediüzzaman "Cenab-ı Hak... gönderdi" ya da "göndermiş" gibi, geçmiş zamanı ifade eden bir fiil kullanırdı. Ancak Bediüzzaman bu ifadelerin hiçbirine yer vermemiş ve gelecek zamana işaret ederek Rabbimiz'in Hz. Mehdi'yi kendisinden "İLERİDEKİ BİR ZAMANDA GÖNDERECEĞİNİ" bildirmiştir.

Bediüzzaman "HZ. MEHDİ'NİN PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS OLACAĞINI" belirtmektedir. Bediüzzaman eserlerinde bu konuyu da çok sık olarak vurgulamaktadır. Bediüzzaman bir şahsı manevinin, peygamber soyundan gelemeyeceğini kuşkusuz ki çok iyi bilmektedir. Bu özelliğini hatırlatarak Hz. Mehdi'nin mübarek bir soydan gelen "BİR İNSAN" olacağını ifade etmektedir. Bunun yanı sıra Bediüzzaman risalelerde birçok kez kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını belirtmiş ve Hz. Mehdi geldiğinde, diğer müceddidlerden bu özelliğiyle ayırt edilebileceğine dikkat çekmiştir.

Bediüzzaman, Celal ve Kudret sahibi olan Rabbimiz'in, Hz. Mehdi ile dinsizlik ve zulüm devrini ortadan kaldıracağını belirtmiştir. Rabbimiz'in, yer ile gök arasındaki tüm alemi bulutlarla bir dakika içinde doldurup boşalttığı, bir saniyede denizin fırtınalarını durdurduğu ve bahar mevsiminde bir saatte yaz mevsiminin örneğini ve yazın da bir saatte kış fırtınasını yarattığı gibi, bu olayı da hemen gerçekleştirmeye kadir olduğunu hatırlatmıştır. Bediüzzaman, Allah'ın bu vaadinin hak olduğunu ve vaadini mutlaka gerçekleştireceğini ifade etmiştir.

Hz. Mehdi Allah'ın izniyle İslam dünyasının karşı karşıya kaldığı zulüm ve zorluklara son vermekle görevli kişi olacak ve çalışmalarıyla tüm dünya çapında etkili olacaktır. Ancak böylesine tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşecek bir durum ne Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, ne de daha önce gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman'ın döneminde bu zulüm devam etmekteydi; komünizm dahi henüz yıkılmamış durumdaydı. Müslümanlara yapılan zulüm ise tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşmekteydi. Çok yakın tarihe kadar Bosna'da, günümüzde hala Keşmir'de, Moro'da, Filistin'de ve daha dünyanın birçok yerinde Müslümanların en temel haklarının bile elinden alındığı, haksız yere öldürüldükleri bilinmektedir.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde zulüm ve esaretin ortadan kaldırılması hiçbir şekilde söz konusu olmamıştır. Hatta Bediüzzaman'ın bizzat kendisi bu şartlar nedeniyle hayatının çok büyük bir bölümünü zulüm ve esaret altında geçirmiştir. Bediüzzaman, hadislerde bildirildiği gibi, İslam dünyasının üzerindeki bu zulmü kaldıracak kişinin ancak Hz. Mehdi olacağını belirtmiştir. Kendisinin böyle bir olaya vesile olmadığını ve bu görevi yerine getirecek olanın Hz. Mehdi olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman Eserlerinde, Kendisinin "Son Müceddid" Ve "Mehdi" Olmadığını Delilleriyle Birlikte Açıklamıştır

RİSALE-İ NUR'UN GELECEK ASIRLARA IŞIK

TUTAN BİR ESER OLMASI, BEDİÜZZAMAN'IN SON

MÜCEDDİD YA DA MEHDİ OLDUĞUNU GÖSTEREN BİR DELİL

DEĞİLDİR; TÜM İSLAM ALİMLERİNİN ESERLERİ

GELECEK ASIRLARI AYDINLATMAKTADIR

Büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Risale-i Nur Külliyatı'nda, sahih hadislerle bildirilen Hz. Mehdi'nin çıkışı ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılması konusuna geniş yer vermiştir. Bediüzzaman bu açıklamalarında kendisinin Mehdi olmadığını da açıkça ifade etmiştir. Mehdiyet konusunda kendisine hüsn-ü zan besleyen kimselere "kendisinin Hz. Mehdi olmadığını" (Emirdağ Lahikası, s. 266), "Hz. Mehdi'nin yalnızca bir eri, neferi ve öncüsü olduğunu" (Barla Lahikası, s. 162), "eserleri ve yaptığı çalışmalar ile Hz. Mehdi'ye zemin hazırladığını" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189), "Hz. Mehdi'nin kendisinden bir yüzyıl sonra geleceğini" (Kastamonu Lahikası, s. 57) belirterek bu konuya açıklık kazandırmıştır.

Ancak Bediüzzaman eserlerinde bu konuyu hiçbir şüphe bırakmayacak şekilde, delilleriyle birlikte açıkladığı halde, Bediüzzaman'ın "...Bu hakikatdan anlaşılıyor ki; sonra gelecek o mübarek zat Risale-i Nur'u bir programı olarak neşr ve tatbik edecek (yazma ve dağıtma yoluyla yayacak ve uygulayacak). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) sözleri doğrultusunda "Hz. Mehdi'nin Risale-i Nur'u kendisine bir program yapmasının, Bediüzzaman'ın "son müceddid" olduğunu gösterdiği" şeklinde bazı yanlış fikirler öne sürülmektedir. Bediüzzaman'ın "Risale-i Nur, bu asrı ve gelecek asırları tenvir edecek (aydınlatacak, nurlandıracak) olan bir mucize-i Kur'âniyedir (Kuran mucizesidir)." (Tarihçe-i Hayat, s. 463) sözleri de bu doğrultuda yanlış şekillerde yorumlanmakta; "Risale-i Nur'un gelecek asırlara yol gösterici özellikte olmasının, Bediüzzaman'ın Mehdi olabileceğinin işareti olduğu" dile getirilmektedir. Oysa ki "Hz. Mehdi'nin görevlerini yerine getirirken Risale-i Nur'dan istifade etmesi, Bediüzzaman'ın ya da Risale-i Nur'un Mehdiyet görevini üstlenmiş olduğunun bir göstergesi değildir."

Bediüzzaman'ın kaleme aldığı, hem çok derin bir Kuran tefsiri, hem de materyalist felsefeyi reddeden ve iman hakikatlerini en iyi şekilde ortaya koyan çok önemli bir eser olan Risale-i Nur Külliyatı, yüzlerce insanın iman etmesine, Allah'a yakınlaşmasına ve doğru yolu görmesine vesile olmuştur. Bediüzzaman, samimi ve hikmetli üslubuyla ahiret, kader, iman gibi birçok konuyu ülfet kırıcı ve düşündürücü bir üslupla anlatmış ve bu yolla yaratılış hakikatlerinin, akıllara ve vicdanlara yerleşmesine vesile olmuştur. Bediüzzaman Said Nursi'nin eserleri Müslümanlara yol gösterici bu nitelikleriyle son derece önemlidir.

Hz. Mehdi, görevlerini yerine getirirken hak kitabımız Kuran Kerim-i ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerini kendisine rehber edinecektir. Ancak bunun yanı sıra, Peygamberimiz (sav)'den bu yana gelmiş geçmiş tüm büyük İslam alimlerinin, bugüne kadar yaşamış olan müceddidlerin eserlerinden ve fikirlerinden istifade edecektir. İmam Gazali, İmam Rabbani, Mevlana Halid, İmam Suyuti, Bediüzzaman Said Nursi gibi büyük İslam alimleri arkalarında Müslümanlara yol gösterici nitelikte önemli eserler bırakmışlardır. Hz. Mehdi, Risale-i Nur Külliyatı'ndan olduğu kadar, bu değerli mütefekkirlerin çalışmalarından da aynı şekilde faydalanacaktır. Bu eserlerin her biri Risale-i Nur Külliyatı gibi gelecek asırları tenvir edecek yani Müslümanlara ışık tutacak, yol gösterecek eserlerdir. Hz. Mehdi geldiğinde tüm bu eserlerin yürürlükten kalkması için hiçbir sebep yoktur. Elbette ki Müslümanlığın esasları hakkında derin tefekkürler içeren tüm bu eserlerden istifade edilecektir. Ancak "Hz. Mehdi'nin, İmam Gazali'nin, İmam Rabbani'nin ya da Mevlana Halid'in eserlerinden istifade etmesi bu İslam alimlerinin son müceddid ya da Mehdi olduklarını nasıl göstermez ise, Risale-i Nur Külliyatı'ndan istifade etmesi de Bediüzzaman'ın son müceddid olduğunu gösteren bir delil değildir".

Hz. Mehdi olmak ayrı, bir eserin gelecek nesillere ışık tutması, yol göstermesi ayrı bir konudur. Nitekim Hz. Mehdi görevlerini yerine getirirken, dünyadaki tüm bilimsel eserlerden; biyoloji ya da felsefe üzerine hazırlanmış çalışmalardan da faydalanacaktır. Ya da Materyalizmin geçersizliğini ortaya koyarken materyalist felsefe aleyhinde yazılmış bilimsel çalışmaları veya Darwinizm ile ilgili eserleri de kullanacaktır. Hz. Mehdi'nin bu bilimsel eserlerden faydalanması da herhangi bir şeyin göstergesi değildir. Önemli olan Hz. Mehdi'nin dünya çapında yapacağı icraatlardır.

Bir şahsın Hz. Mehdi olabileceğinden bahsedilmek için, bu şahsın herşeyden önce Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde belirtilen özelliklere uyması ve yerine getireceği bildirilen görevleri yerine getirmesi gerekmektedir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve Bediüzzaman gibi büyük İslam alimlerinin eserlerinde Hz. Mehdi ortaya çıktığında gerçekleşmiş olması gereken pek çok alemet sayılmaktadır. Hz. Mehdi'nin soyu, fiziksel özellikleri, icraatları yüzlerce sahih hadis ile bildirilmiştir. Hz. Mehdi ortaya çıktığında tüm Müslümanlar arasında İslam Birliği'ni kuracak, Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacak, Hz. İsa'yla buluşacak ve birlikte namaz kılacak, Hz. İsa'yla beraber İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacaktır. Bu özellikleri taşımayan ve bu büyük görevlerin hepsini birarada yerine getirmemiş bir şahsın Hz. Mehdi olmasından bahsedebilmek mümkün değildir. Bediüzzaman da yaşadığı yüzyılın kutbu olarak çok büyük bir iman hizmeti vermiştir ancak bu görevleri yerine getirmemiştir. Bu nedenle Hz. Mehdi olduğundan bahsedebilmek söz konusu değildir. Nitekim kendisi de eserlerinde bunu çok açık bir şekilde ifade etmiştir.

BEDİÜZZAMAN, RİSALE-İ NUR'UN
HZ. MEHDİ'NİN "BİRİNCİ VAZİFESİNE
BAZI CİHETLERDE YALNIZCA ÖNCÜLÜK
ETTİĞİNİ" BELİRTMİŞTİR;
HZ. MEHDİ'NİN BU ESERLERDEN İSTİFADE
ETMESİ BEDİÜZZAMAN'IN MEHDİ
OLDUĞUNUN BİR GÖSTERGESİ DEĞİLDİR

Kardeşlerimin ikinci iltibası (yanlışlığı): Fâni (geçici) ve çürütülebilir bir şahsiyeti, <u>BÂZI CİHETLERLE</u> (yönleriyle) <u>BİRİNCİ VAZİFEDE PİŞDARLIK</u> (öncülük) <u>EDEN</u> Nur Şâkirdlerinin (talebelerinin) şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas (yanlışlık, karıştırma) da Risale-i Nurun hakikî ihlâsına ve hiçbir şey'e, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette (yönden) zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de (siyaset ehlini de) evhama (kuruntuya, vehime, olmayan bir şeyi olur zannı ile endişeye) düşürüp Risale-i Nur'un neşrine (yayınlanmasına, dağıtılmasına, duyurulmasına) zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevi zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâki (ebedi) hakikatlar, fâni (geçici) ve âciz ve sukut edebilir (kusur işleyebilen) sahsiyetlere bina edilmez.

Bediüzzaman Nur talebelerinin Mehdilik konusunda kendisine hüsn-ü zan beslediklerini ancak bunun, "karıştırmadan kaynaklanan bir yanlışlık olduğunu" dile getirmektedir. Bu sebeple de kendisi için, "bu şekilde söylemeyin; böyle bir Mehdilik iddiasında bulunmayın" demektedir. Bediüzzaman böyle yanlış bir hüsn-ü zanda bulunulmasının Mehdiyet konusunda "yanlış bir zan" oluşmasına ve böylece iman ehlinin yanlış yönlendirilmesine neden olacağını; sonuçta da bu durumun, Müslümanların gerçek Hz. Mehdi'yi fark etmelerine engel olabileceğini söylemektedir.

Dikkat edilirse Bediüzzaman bu sözlerinde ne kendisinin ne de Nur şakirtlerinin, Hz. Mehdi'nin birinci vazifesini yerine getirdiklerini söylememektedir. Kendisinin "Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan iman hakikatleri konusunda HZ. MEHDİ'YE SADECE ÖNCÜLÜK ETTİĞİNİ ve BUNU DA YALNIZCA "BAZI CİHETLERDE (yönlerde)" YERİNE GETİRDİĞİNİ" ifade etmektedir. Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan materyalist felsefenin "TÜM DÜNYADA VE TAM ANLAMIYLA ETKİSİZ HALE GETİRİLEREK YIKILMASI"nın ise ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetler neticesinde gerçekleştirileceğini belirtmektedir (Emirdağ Lahikası, 259).

Önceki satırlarda da açıklandığı gibi Hz. Mehdi'ye birinci vazifesinde öncülük edecek olan bu çalışmalar, Hz. Mehdi'nin yararlanacağı pek çok ilmi eserden biri olacaktır. Ancak nasıl ki İslam alimlerinin eserlerinden, bilimsel ya da felsefi çalışmalardan istifade etmesi, bu çalışmaların Mehdilik görevini üstlendiğinin bir delili değilse, "Hz. Mehdi'nin Risale-i Nur'u kendine bir program yapması ve bunlardan yararlanması da bu eserlerin Mehdiyet görevini gördüğünün bir ifadesi değildir".

BEDİÜZZAMAN'IN NEDEN MEHDİ
OLAMAYACAĞINI YÜZLERCE SAYFA BOYUNCA
DELİLLERİYLE BİRLİKTE AÇIKLAMIŞ OLMASI,
"BEN MEHDİ DEĞİLİM" SÖZLERİNİ
"USULEN" SÖYLEMEDİĞİNİ AÇIKÇA
ORTAYA KOYMAKTADIR

Yaşadığı dönemde yakın çevresinde Bediüzzaman'a Hz. Mehdi olup olmadığı yönünde sorular yöneltilmiştir. Bediüzzaman kendisine sorulan bu soruya "Hayır, ben Mehdi değilim" diyerek cevap vermiş, ancak bunun yanında yüzlerce sayfa boyunca neden Mehdi olamayacağını gerekçeleriyle birlikte

delillendirerek açıklamıştır. Açıktır ki eğer Bediüzzaman Mehdi olsaydı, sadece "ben Mehdi değilim" derdi ve böylece konu kapanırdı. Aksini ispatlamak için yüzlerce sayfa boyunca uzun uzun açıklama yapmaya hiçbir şekilde ihtiyaç duymazdı. Onu böyle detaylı bir açıklamaya yapmaya ne zorlayabilirdi ki? Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi'nin "Mehdilik iddiasıyla ortaya çıkmayacağı" belirtilmiştir. Ancak böyle bir şeyin gizlenmesi gerekiyorsa, bunun için sadece tek bir cümle ile "ben Mehdi değilim" demek yeterlidir. Bu sözler neden ikna edici olmasın; reddetmek için uzun uzun yüzlerce sayfa yalan söylenmesine neden gerek olsun? Nitekim İmam Rabbani, Mevlana Halid gibi tarih boyunca yaşamış olan birçok İslam alimine ve müceddide Hz. Mehdi olup olmadıkları sorulduğunda, bu kişiler de "Ben Mehdi değilim" demişlerdir. Eserlerinde de Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin özellikleri detaylı olarak anlatmışlardır.

Ancak Hz. Mehdi geldiğinde, ona da böyle bir soru yöneltildiğinde "ben Mehdilik iddiasında bulunmuyorum" diyecektir. Ama yüzlerce sayfa boyunca açıklama yapıp bunun aksini ispatlamaya da çalışmayacaktır. Hz. Mehdi seyyid olacak, ancak, "ben seyyid değilim, Hz. Mehdi şu özelliklere sahip olacak, şu görevleri yerine getirecek ben bu özellikleri taşımıyorum" gibi izahlar yapmayacaktır.

Ama eğer bu durumu açıklayabilmek için, "ben Hz. Mehdi değilim" denmesi yeterli değildir, yüzlerce sayfa yalan söylenmesi gerekiyor" deniyorsa, bunun mantığının da açıklanması gerekir. Bediüzzaman'ın risalelerdeki "Hz. Mehdi'nin kendisinden bir yüzyıl sonra geleceği, kendisinin Hz. Mehdi'nin sadece bir eri, neferi ve öncüsü olduğu, yaptığı çalışmalarla Hz. Mehdi'nin hizmetleri için zemin hazırladığı, Hz. Mehdi'nin üç büyük vazifesini birarada yerine getirmesiyle tanınacağını, kendisinin ise bunu gerçekleştirmediği" yönündeki yüzlerce sayfa açıklamalarının tümünün yalnızca "Mehdiliğini kabul etmemek için usulen söylenmiş sözler" olduğunu iddia etmenin hiçbir mantığı yoktur. Bediüzzaman gibi büyük bir İslam aliminin, 'sırf usulen söylenmiş olması için' yüzlerce sayfa boyunca tüm İslam ümmetini aldatacak izahlara yer vermesi, üstelik de tüm bunları Peygamberimiz (sav)'in sahih hadislerine dayandırması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Bediüzzaman'ın Mehdiliğini kabul etmemek için yüzlerce sayfa boyunca yalan söylediğini ve Müslümanları yanlış bilgilendirdiğini iddia etmek, çok açıktır ki, derin bir Allah korkusuna ve güçlü bir imana sahip böyle değerli bir İslam alimine karşı çok büyük bir bühtan ve iftira olur. Vefatından yıllar sonra böyle bir iddia ile ortaya çıkılması ise, her ne kadar iyilik adına ve Bediüzzaman'a duyulan sevgi adına da yapılmış olsa, vicdanen hiçbir şekilde kabul edilemez. Bu nedenle Bediüzzaman'ın Mehdiyet konusundaki gerçek düşüncelerinin tam anlamıyla ortaya konmasında fayda vardır.

Bu kitap boyunca yer verilen, Bediüzzaman'ın eserlerinde yüzlerce sayfa boyunca anlattığı Mehdiyet konusuyla ilgili tüm izahları, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi olmadığını delilleriyle birlikte ortaya koymaktadır. Bu gerçeğin anlaşılması için Bediüzzaman'ın bu konuda verdiği delillerden bazılarını kısaca şöyle sıralayabiliriz:

- 1. Bediüzzaman "Hz. Mehdi'nin seyyid olacağını; kendisinin ise seyyid değil Kürt olduğunu" (Emirdağ Lâhikası, s. 266), (Tenvir, Şualar, s. 365) (Münazarat, s.84; Tarihçe-i Hayat, s.228; Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaları, s.18);
 - 2. "kendisinin Hz. Mehdi'nin bir eri, neferi ve öncüsü olduğunu" (Barla Lâhikası, s. 162);

- 3. "eserleri ve yaptığı çalışmalar ile Hz. Mehdi'ye zemin hazırladığını" (Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, s. 189);
- 4. "Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı dönemden bir yüz yıl sonra geleceğini" (Kastamonu Lâhikası, s. 57);
 - 5. "Hz. Mehdi geldiğinde kendisinin vefat etmiş olacağını" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 172)
- 6. "kendisinin ve Risale-i Nur'un Mehdi sanılmasının bir hata ve karıştırma olduğunu" (Emirdağ Lahikası, s. 266) açıklayarak Mehdi olmadığını ifade etmiştir.
- 7. "Hz. Mehdi'nin siyaset, saltanat ve diyanet aleminde üç büyük vazifeyi birarada yerine getireceğini" (Şualar, s. 456), (Şualar, s. 590), (Emirdağ Lahikası, s. 259-260) belirtmiştir; ancak kendisi bu üç görevi birarada yerine getirmemiştir.
- 8. "Hz. Mehdi'nin "materyalizm, ateizm ve Darwinizm gibi temeli Allah'ı inkar etme üzerine kurulmuş olan dinsiz akımları "tam anlamıyla" etkisiz hale getirerek insanların imanını kurtaracağını" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9), (Emirdağ Lahikası, s. 259) belirtmiştir; ancak bu dinsiz akımların ortadan kalkması Bediüzzaman hayattayken "tam anlamıyla" gerçekleşmemiştir.
- 9. "Hz. Mehdi'nin, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi ve tüm Müslümanların manevi lideri" ünvanını taşıyarak İslam ahlakının esaslarını yeniden canlandıracağını" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9), açıklamıştır; ancak kendisi tüm inananların halifesi (manevi lideri) vasfını taşımamıştır.
- 10. "Hz. Mehdi'nin tüm dünyaya barış, adalet ve hakkaniyet getireceğini ve İslam alemi üzerindeki zulmü kaldıracağını" (Emirdağ Lahikası, s. 259), (Mektubat, s. 411-412), (Mektubat, s. 440), (Şualar, s. 456) belirtmiştir; ancak bu durum Bediüzzaman hayattayken gerçekleşmemiştir.
- 11. "Hz. Mehdi'nin 'Müceddid-i Ekber' yani 'en büyük müceddid' vasfını taşıyacağını" (Tılsımlar Mecmuası, s. 168) bildirmiştir; ancak Bediüzzaman bu ünvana sahip olmamıştır.
- 12. "Hz. Mehdi'nin tüm mezhepleri kaldıracağını ve "en büyük müçtehid" (ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi ve önderi) olarak içtihad yapacağını (Tılsımlar Mecmuası, s. 168), (Mektubat, s. 411-412) belirtmiştir; ancak Bediüzzaman mezhepleri kaldırmamış, Şafi mezhebine uymuştur. (Emirdağ Lahikası, s. 38), (Büyük Tarihçe-İ Hayat, s. 202), (Büyük Tarihçe-İ Hayat, s. 206) (Emirdağ Lahikası, s. 573)
- 13. "Hz. Mehdi'nin İslam Birliği'ni sağlayacağını" (Emirdağ Lahikası, s. 260) belirtmiştir; ancak Bediüzzaman yaşadığı dönemde tüm dünya Müslümanlarını tek bir çatı altında toplayarak İslam Birliği'ni oluşturmamıştır.
- 14. "Hz. Mehdi'nin, tüm İslam alimlerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyidlerin ve tüm Müslümanların desteğini alacağını" (Emirdağ Lahikası, s. 260) açıklamıştır; ancak Bediüzzaman yaşadığı dönemde böyle geniş bir kesimin desteğini almamıştır.
- 15. "Hz. Mehdi'nin "üç büyük vazifesini" yerine getirirken çok büyük bir maddi güç ve hakimiyet sahibi olacağını" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 9) belirtmiştir; ancak Bediüzzaman böyle büyük bir maddi kuvvet ve hakimiyet elde etmemistir.
- 16. "Hz. Mehdi'nin Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacağını" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) bildirmiştir; ancak Bediüzzaman böyle bir ittifakı gerçekleştirmemiştir.
- 17. "Hz. Mehdi'nin Hz. İsa'yla birlikte namaz kılacaklarını" (Şualar, s. 493) belirtmiştir; ancak Bediüzzaman yaşadığı süre içerisinde Hz. İsa'yla birlikte olmamış ve birlikte namaz kılmamıştır.

- 18. "Hz. Mehdi'nin Kuran ahlakını tüm dünyaya yerleşik kılacağını ve tüm insanları doğru yola sevk edeceğini" (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) (Mektubat, s. 473) söylemiştir; ancak İslam ahlakının dünya hakimiyeti de Bediüzzaman hayattayken gerçekleşmemiştir.
- 19. "Hz. Mehdi'nin, Hz. İsa ile birlikte Süfyaniyet ve Deccaliyet'in fikir sistemini etkisiz hale getireceklerini" açıklamıştır; ancak Bediüzzaman Hz. İsa ile biraraya gelmemiş ve bu fikir sistemleri etkisiz hale getirilmemiştir.

BEDİÜZZAMAN'IN SÖZLERİ AÇIKTIR;
TÜM BUNLARIN "BATINİ TEFSİR" ADI ALTINDA
FARKLI ŞEKİLLERDE YORUMLANMASI
GEREKTİĞİ MANTIĞI, BEDİÜZZAMAN'IN
İZAHLARIYLA ÇELİŞMEKTEDİR

Bir kimsenin Hz. Mehdi olabileceğinden bahsedebilmek için Bediüzzaman'ın yukarıda sayılan sözlerindeki tüm özelliklerin "tek bir şahıs" üzerinde görülmesi gerekmektedir. Bediüzzaman hayatını İslam ahlakının tebliğine adamış, bu doğrultuda çok büyük ve şerefli bir mücadele vermiştir. Ancak Hz. Mehdi'nin bu özelliklerine sahip olmamış, dünya çapında yerine getireceği görevleri yerine getirmemiştir.

Bediüzzaman'ın sözleri ve Hz. Mehdi'ye dair henüz gerçekleşmemiş alametler, Bediüzzaman'ın Mehdi olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Ancak bu gerçek, zaman zaman çeşitli şekillerde tevil edilmeye çalışılmakta; Bediüzzaman'ın sözlerine gerçek anlamlarının dışında birtakım yorumlar eklenerek farklı düşünceler gündeme getirilebilmektedir. Hatta bu bakış açısı öyle bir dereceye gelebilmektedir ki, Bediüzzaman'a büyük bir sevgi ve saygı duyan kimseler dahi, Bediüzzaman'ın söylediklerinin anlaşılabilmesi için "risalelerdeki sözlerinin yeterli olmayacağını" öne sürebilmektedirler. Bu sözleri, yalnızca özel sırlara vakıf, özel tefsir gücü olan, özel yeteneklere ve hislere sahip bazı özel kişilerin "batıni tefsir" yaparak anlayabileceğini savunmaktadırlar. Oysa bu gibi iddialar, böylesine değerli bir müceddidin kaleme aldığı risalelerin tümünü şüpheli hale getirecek son derece tehlikeli girişimlerdir.

Bediüzzaman'ın bizzat kendisi eserlerinde pek çok kez bu konunun önemini ifade etmiş; böylesi bir anlayışa karşı olduğu yönündeki fikirlerini beyan etmiştir. Eğer risalelerdeki metinlerin tefsire ihtiyacı varsa, bunu yine bu metinler üzerinde yapılacak ek açıklamalarla açıklamanın uygun olacağını belirtmiştir. Bu sözlerinden birinde "Bediüzzaman böyle bir tefsir anlayışına gidilecek olunursa, bunun nasıl suistimale açık hale geleceğini ve bu yolla risalelerde anlatılan hakikatlerin nasıl aslından uzaklaşıp değişeceğini" şöyle hatırlatmıştır:

Nur'un metni, izaha ihtiyacı olsa, ya satırın üstünde, ya kenarda hâşiyecikler (açıklamalar) yazılsa daha münasiptir (uygundur). Çünkü metin içine girse, teksir edilen nüshalar ayrı ayrı olur, tashih (düzeltme) lazım gelir. Hem SU-İ İSTİ'MALE KAPI AÇILIR, MUARIZLAR (karşı çıkanlar) istifade ederler. Hem herkes senin gibi muhakkik (hakikati araştırıp inceleyip bulan) müdakkik (inceden inceye tetkik eden, en ufak gizli şeyleri bile görmeye çalışan) olmaz, YANLIŞ MANA VERİR, BİR KELİME İLAVE

EDER, EHEMMİYETLİ BİR HAKİKATI KAYBETMEYE SEBEB OLUR. Ben tashihatımda (düzeltmelerimde) böyle zararlı ilaveleri çok gördüm... (Emirdağ Lâhikası Elyazma, s. 661)

Yaşadığı yüzyılın müceddidi olan böyle mübarek bir şahsın, tüm dünya Müslümanlarını yakından ilgilendiren Mehdiyet konusundaki önemli açıklamalarının da batını tefsir adı altında yanlış yorumlanmaması son derece önemlidir. Böyle bir bakış açısı, Risalelerin orijinal halinden uzaklaşmasına ve Müslümanların yanlış bilgilendirilmelerine neden olacaktır. Bu da, Bediüzzaman'ın hikmetli sözlerinin ve kıymetli açıklamalarının gereği gibi takdir edilememesine yol açacaktır.

Bediüzzaman eserlerinde "Risale-i Nur'un her bir kitabı bir Said'dir. Siz hangi kitaba baksanız benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakiki bir surette benimle görüşmüş olursunuz. Risale-i Nur bana hiçbir ihtiyaç bırakmıyor." (Emirdağ Lahikası, s. 159) şeklinde bildirmiştir. Demek ki risaleler, herhangi bir konuda Bediüzzaman'ın tüm kanaatlerini en açık ve doğru şekilde yansıtmaktadır. Mehdiyet konusunda da Bediüzzaman çok anlaşılır açıklamalarda bulunmuş, "kendisinin ya da onun şahsı manevisi olarak Risale-i Nur'un Mehdiyet vazifesini üstlenmemiş olduğunu; ahir zamanın "Büyük Mehdi"sinin, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve risalelerde yüzlerce sayfa boyunca anlatılan özelliklere sahip olmasıyla tanınacağını" hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak şekilde izah etmiştir.

EK BÖLÜM: EVRİM TEORİSİNİN SONU

Darwinizm; ara fosil olmadığı halde varmış telkini yapar... Geçersiz deliller sunar... Bulunan bütün fosiller yaratılışı ispat ettiği halde bunun tam aksini savunur... Tesadüfler sonucu oluşma ihtimali ancak 10 950'de 1 olan, -yani "oluşması imkansız olan" proteinlerle- yine tesadüfler sonucunda, sanatçılar, bilim adamları, profesörler meydana geleceğine inandırmaya çalışır. Hatta meydana gelen profesörlerin, kendilerinin nasıl tesadüfen meydana geldiğini üniversiteler kurarak araştırdığına da inandırmaya çalışır...

Darwinizm; bir canlı hücre kromozomunda dev bir kütüphaneden daha fazla bilgi kodlanmış olmasını, kör tesadüflerin mucizesi olarak görür... Görmeyen, duymayan, hissetmeyen, şuursuz atomların, gören, duyan, hisseden, düşünen şuurlu insanlar haline gelmesini, tesadüflerin ilahi gücünden olduğunu iddia eder... Tesadüf, Darwinizm'in mucizeler meydana getiren ilahıdır.

- 1. Darwinizm artık proteinlerin evrimle oluşabileceğini iddia edemiyor. Çünkü tek bir proteinin bile tesadüfen doğru dizilimle oluşma ihtimali teorik olarak 10⁹⁵⁰'de 1 dir. Bu ise gerçekleşmesi matematiksel olarak imkansız bir ihtimaldir.
- 2. Darwinizm artık fosilleri evrime delil olarak gösteremiyor. Çünkü 19. yüzyılın ortalarından bu yana dünyanın dört bir yanında yapılan arkeolojik çalışmalarda, evrimcilerin milyonlarca olduğunu iddia ettikleri "ara geçiş formu" fosillerinden tek bir tane bile bulunamadı. "Kayıp halkaların" bilim dışı bir efsane olduğu anlaşıldı.
- 3. Evrimciler bugüne kadar bulunmuş olan sayısız fosil karşısında çaresiz kalmışlardır. Çünkü bulunan tüm fosiller yaratılışı destekler, ispat eder mahiyettedir.
- 4. Evrimciler artık Archaopteryx'in kuşların atası olduğunu iddia edemiyor. Çünkü Archaopteryx fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu canlının "yarım kuş" olduğu iddiasını çürütmüştür. Archaopteryx'in uçuş için gerekli anatomi ve beyin yapısını kusursuz olarak barındırdığı yani bir kuş olduğu anlaşılmış, böylece "kuşların evrimi masalı" evrimciler için savunulamaz olmuştur.
- 5. Darwinizm artık "At Serisi" diye ortaya konulan sahte dizilimi kullanamıyor. Çünkü bu sahte serinin dizilimi kullanamıyor. Çünkü bu sahte serinin geçmişte farklı devirlerde ve farklı coğrafyalarda yaşamış bağımsız canlı türlerinden ibaret olduğu anlaşıldı.
- 6. Darwinizm artık sudan karaya çıkış hikayesi için Coelecanth isimli fosili kullanamıyor. Çünkü soyu tükenmiş bir ara-form olduğu iddia edilen bu canlının halen yaşamakta olan bir dip balığı olduğu ortaya çıkmıştır ve bu canlı bugüne kadar 200'den fazla sayıda -canlı olarak- yakalanmıştır.

- 7. Darwinizm, Ramapithecus, Australopithecus Serisi (A. Bosei, A Robustus, A. Aferensis, Africanus vb.) gibi canlıların insanların ataları oldukları iddiasını artık savunamıyor. Çünkü bu fosiller üzerinde yapılan araştırmalar, bunların insan ile hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamının geçmişte yaşamış maymun türlerinden ibaret olduğunu ortaya koymuştur.
- 8. Darwinizm rekonstrüksiyon (canlandırma) çizimlerle artık insanları kandıramayacak. Çünkü eskiden yaşamış hayvanların kalıntılarına dayanılarak yapılan bu canlandırmaların (rekonstrüksiyon) hiçbir bilimsel değere sahip olmadığı ve tamamen güvenilmez oldukları bilim adamlarınca açıkça ortaya konmuştur.
- 9. Darwinizm artık "Piltdown Adamı"nı evrime delil olarak gösteremiyor. Çünkü, yapılan araştırmalar "Piltdown Adamı" diye bir fosilin hiçbir zaman var olmadığını, insana ait bir kafatasına orangutan çenesi eklenerek insanların 40 yıl boyunca kandırıldığını ortaya çıkardı.
- 10. Darwinizm "Nebraska Adamı"nın ve sözde ailesinin evrimi ispatladığını artık savunamıyor. Çünkü "Nebraska Adamı" hikayesinin dayandırıldığı azı diş kalıntısının aslında soyu tükenmiş yabani bir domuza ait olduğu tespit edildi.
- 11. Darwinizm artık "Doğal Seleksiyonun evrime sebep olduğu iddiasını savunamıyor. Çünkü, söz konusu mekanizmanın canlıları evrimleştiremeyeceği, onlara yeni özellikler kazandırmayacağı bilimsel olarak ispatlanmıştır.

Darwinistlerin yukarıda sayılanlardan başka daha pek çok yanlış bilgilendirmesi söz konusudur. Bunların tamamının geçersizliği zaman içinde ortaya çıkmıştır. Örneğin; evrimleştirici özelliği olduğu iddia edilen mutasyonların tamamen tahrip edici özelliğe sahip olduğu ve canlılara gelişme değil hastalık, sakatlık veya ölüm getirdiği görülmüştür... Darwinistlerin insan embriyosunda solungaç olarak gösterdiği yapının gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşılmış, üstelik embriyo çizimlerinde evrimi desteklemek için değişiklikler yapıldığı da ortaya çıkmıştır. Bakterilerdeki antibiyotik direncine ait genetik bilginin bakterinin "var olduğu andan itibaren" DNA'sında bulunduğu ortaya çıkarılmıştır...

Derin bilgiler içeren beş bin sayfalık Risale-i Nur Külliyatı ile milyonlarca insanın hidayetine vesile olan büyük mütefekkir Bediüzzaman Said Nursi, Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşamış, mücadelesiyle tüm Müslümanlara örnek olmuştur.

Eserlerinde pek çok konuya yer veren hicri 13. asrın müceddidi Bediüzzaman'ın, üzerinde ehemmiyetle durduğu konulardan biri de Ahir Zaman'dır. Bediüzzaman, Müslümanlar için müjdeli olan bu dönemin alametlerini ve önemli şahıslarını sayfalarca ve çok detaylı olarak açıklamıştır.

Ahir Zaman'ın önemli şahıslarından olan Hz. Mehdi'nin tanınmasına vesile olacak özellikler de Bediüzzaman'ın önemle üzerinde durduğu konulardandır.

Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde sadece Hz. Mehdi'nin yerine getirebileceği "Üç vazife" olduğunu açıklamıştır. Elinizdeki kitapçığın birinci bölümünde Bediüzzaman'ın ayrıntılı olarak açıkladığı "Hz. Mehdi'nin Üç Büyük Görevi" konusu ele alınmaktadır.

Kitapçığın ikinci bölümünde, "Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin Siyaset ve Saltanat Alanlarındaki Görevlerini Nasıl Açıklamıştır" konusu ele alınmaktadır.

Üçüncü bölüm, "Bediüzzaman, Kendisine Mehdilik Zannında Bulunan Nur Talebeleri'nin Yanıldıklarını Nasıl Açıklıyor?" başlığını taşımaktadır.

Kitapçığın son bölümünün başlığı ise: "Bediüzzaman Eserlerinde, Kendisinin "Son Müceddid" ve "Mehdi" Olmadığını Delilleriyle Birlikte Açıklamıştır".